தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் வெளியீடு எண் : 7

இராமய்யன் அம்மானை

(A HISTORICAL BALLAD IN TAMIL)

தஞ்சாவூர்
மகாராஜா சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்

T.18203
T18203
R005L05

★

1978

தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு எண் : 7

இராமய்யன் அம்மானை

(இராமப்பையன்)

சித்தாந்தம் ஆசிரியர் :
ஸ்ரீ. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், பி.ஏ., பி.எல்.
அவர்களால் ஆய்வு முன்னுரை, குறிப்புரைகளுடன்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நிர்வாகக் குழுவினருக்காகக்
கௌரவ காரியதரிசி
வித்துவான் அ. வடிவேலன்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது

1978] [விலை ரூ. 4-50

முதற்பதிப்பு : 1950
இரண்டாம் பதிப்பு: 1978

திருவள்ளுவர் அச்சகம், வடக்குவீதி, தஞ்சாவூர்.

இரண்டாம் பதிப்புரை

இராமப்பையன் அம்மானை: இராமய்யன் அம்மானை என்று இரு பெயரில் வழங்கப் பெறும் இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு, தற்பொழுது வெளிவருகிறது. இந்தச் சரித்திர நூல்பற்றியும்; அதனைப் பதிப்பித்த திரு. சி. எம். **இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்** அவர்களையும் தமிழுலகம் நன்கறியும். கலைமகளின் கருவூலத்தில் உள்ள அரிய தமிழ் நூல்களில் இந்நூலையும் ஒன்றாக நூலக வெளியீட்டு அறிஞர் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு, 1950-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூற் பிரதிகள் பல ஆண்டுகட்கு முன்னரே விற்பனையாகி விட்ட போதிலும், போதிய நூலக மான்யமில்லாததால் மறுபதிப்பு அச்சிட இயலவில்லை. தற்பொழுது சென்னை மதுரை முதலிய பல்கலைக் கழகங்கள், இதனைப் பாட நூலாகத் தேர்ந்தெடுத்ததை அறிந்து, உடனடியாக அச்சிட முற்பட்டோம். எனினும் தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால் இந்நூலைக் குறித்த காலத்தில் வெளியிட இயலவில்லை. குறிகிய காலத்தில் வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் இந்நூலைத் திருந்திய பதிப்பாக வெளியிட முடியாமல் மறு பதிப்பாக மட்டுமே வெளியிட்டுள்ளோம்.

இந்நூலின் படிவங்களை ஒப்புநோக்கியும், பார்வை இட்டும் செம்மையோடு வெளிவரத்தக்க முறையில் செயலாற்றிய இந்நூல்நிலையத் துணைநூலகர் திரு. எம். சீராளன் பி. ஏ., அவர்கட்கும், தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்துவான் திரு வி. சொக்கலிங்கம் அவர்கட்கும், நன் முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த, தஞ்சை திருவள்ளுவர் அச்சக உரிமையாளர் அவர்கட்கும் கனிந்த உள்ளத் தோடு நன்றி கூறிப் பாராட்டுகிறோம்.

தமிழுலகம் படித்துப் பயன் கொள்வதாகுக.

தஞ்சாவூர்,
6—6—1978

கௌரவ காரியதரிசி,
சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்.

முன்னுரை.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையம், தமிழ் நாட்டுச் சோழர்கள் கலாசாரமும், தெலுங்கு தேசத்திய நாயக்க மன்னர்களோடு வந்த தெலுங்கு நாட்டுக் கலாசாரமும், மகாராஷ்டிர ஆளுகையின்கீழ் நம் நாட்டுக்கு வந்த மகாராஷ்டிர தேசத்திய கலாசாரமும் ஒருங்கே சேர்ந்த பல்வகைக் கலைநூல் நிலையமாகும். இக்கலைகளோடு, மேல்நாட்டுக் கலாசாரமும் சேர்ந்து, இந்நிலையம் உலகத்தின் பல்வேறு கலைகள் அடங்கிய ஒப்பற்ற கலைப் பொக்கிஷமாக விளங்குகிறது. மகாராஷ்டிர மன்னர்களில் சிறந்தவராகிய இரண்டாவது சரபோஜி மகாராஜா, (1798—1832) மேல்நாட்டுக் கலை, விஞ்ஞானம் முதலியவைகளில் நல்ல தேர்ச்சியடைந்து, நம் நாட்டுக் கலைகளையும் நன்கு பரிசோதித்து, மேல் நாட்டில் அச்சிடப்பட்ட நூல்களையும், நம் நாட்டில் பலவிடங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய சுவடிகளையும், சேகரித்து, இதிலுள்ள கலைச் செல்வத்தை வெகுவாக விருத்தி செய்தார். இக்கலை நிலையம், பண்டைக் காலத்திய சின்னங்களாக மதிக்கப்படும் புராதன ஏட்டுச் சுவடிகளின் நிலையம் மட்டும் அல்ல. தற்காலத்திலும், இனி வருங்காலத்திலும், அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உபயோகமானதும், தற்கால நாகரீகத்திற்கு உகந்ததுமான, பல கலை விஞ்ஞானப் பகுதிகளும் இந் நிலையத்தில் இருந்துவருகின்றன. நமது தேசீயப் புது மலர்ச்சிக்கு உதவிபுரியத் தக்க, சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும், வைத்தியம் முதலிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கும், ஸங்கீதம் முதலிய கலை ஆராய்ச்சிக்கும், இது சிறந்ததோர் இடமாகும். இந் நிலையத்தைப்பற்றிய இவ்வுண்மையை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

தென்னிந்திய சரித்திரத்தைச் சரிவர ஆராய்ச்சி செய்து எழுதுவதற்கு, இந்நூல் நிலயம் எவ்வாறு உதவியளிக்கும் என்பதற்கு, ஸ்ரீமான் கோயமுத்தூர் C. M. இராமச்சந்திரம் செட்டியார், B. A., B. L., அவர்களால் அரிய திறத்துடன் பதிப்பிக்கப்பட்ட "இராமய்யன் அம்மானை" என்ற இந்நூலே ஓர் சான்று. இந்நூல் பதிப்பதற்காக அவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது ஓர் அதிர்ஷ்டவசம் என்றே சொல்லவேண்டும். அவருடைய பதிப்புரையில் அவர் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய 'இராமய்யன்' என்பவரது காலத்திய சரித்திரத்தைப் பல்வேறு ஆதாரங்களைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து ஐயந்திரிபற விளக்கியுள்ளார். அவரால் கையாளப்பட்டிருக்கும் ஆதாரங்களில் 'ஜெஸ்யூட்' (Jesuit) என்று பிரஸித்தமான பாதிரிமார்களின் நிருபங்களும் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றன.

"இராமய்யன் அம்மானை" என்னும் இந்நூல் ஸரஸ்வதி மஹாலில் இருந்து வரும் அச்சிடப்படாத சரித்திர நூல்களில் ஒன்று. இது, மதுரையில் ஆண்ட நாயக்கர்களுக்கும், இராமநாதபுரத்தில் ஆண்ட தேவர்களுக்கும், 17-ம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் அடிக்கடி நடந்த சில்லரைப் போர்களில் ஒன்றின் வரலாற்றைக் கூறுவது. அப்போது நாயக்கர்கள் தளபதியாக இருந்தவர் 'இராமய்யன்' என்னும் ஓர் அந்தணர். அவர் இராமநாதபுரத்துச் சிற்றரசரான சேதுபதியின் மீது தொடுத்த போரே இந்நூலின் உள்ளடக்கம். நமது நாட்டுப் பாடல்களின் வகையைச் சேர்ந்த "அம்மானைப் பாட்டு" என்ற செய்யுள் முறையில் எழுதப்பட்ட இந்நூல், 'புகழேந்தி' முதலிய புலவர்களால் பாடப்பட்ட 'கோவலன் கதை' 'சித்திரபுத்திரன் பாடல்' 'புலந்திரன் களவு மாலை' முதலிய, என்றும் அழியாப் பாடல்களோடு சேர்ந்து, நம் நாட்டினர்க்குக் கலையுணர்ச்சியையும், வீரத்தையும், தருவதாக இருக்கின்றது. நமது

நாட்டுப் பாடல்களில் இதற்குரிய இடத்தைப் பதிப்பாசிரியர், தமது அரிய பதிப்புரையில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். குறிப்பாக இப்பாட்டிலுள்ள வரலாற்றில், சரித்திரப் பகுதியையும், கதையாகச் சேர்க்கப்பட்ட பகுதியையும், வெகு பாடுபட்டுப் பிரித்துக் கதாநாயகனுகிய இராமய்யனுடைய வரலாற்றைச் சரித்திர உண்மைப்படி விவரித்திருக்கிறார்.

கல்வியிற் சிறந்த ஸ்ரீமான் செட்டியார் அவர்கள், சரித்திர உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஆதாரங்களை, நாம் எவ்வாறு ஆராய்தல் வேண்டும் என்பதைத் தமது பதிப்புரையிற் காட்டியுள்ளார். இவர், இதைப் போன்ற சரித்திர சம்பந்தமான ஏனைய நூல்களையும் பதிப்பிக்கக்கூடுமானுல், அது சாலச் சிறந்ததாகும். இவரது சரித்திர ஆராய்ச்சியைப் பார்த்து, அதே ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் மற்றவர்களும், புதியதோர் ஊக்கம் பெற்று, ஆராய்ச்சிக்கான ஆதாரக் களஞ்சியமான இந்நூல் நிலயத்திலுள்ள மற்ற நூல்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யப் புகுவர் என்று நம்புகிறோம்.

கடைசியாக, ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள இதைப் போன்ற அரிய நூல்களை, வெளியிடுவதற்குத் தகுந்த காலத்தில் பொருளுதவி செய்ய முன்வந்திருக்கும், நம் சென்னை அரசாங்கத்தாருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ஸரஸ்வதி மஹால்,
தஞ்சாவூர்,
1—6—1950

S. கோபாலன்,
கௌரவ காரியதரிசி.

திருவள்ளுவர் அச்சகம்,
வடக்கு வீதி, தஞ்சாவூர் - 1

GENERAL INTRODUCTION

TO THE

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science etc., early in May 1948. Important manuscript Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education dated 4-4-1949 constituted an expert committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication. The following are the members of the Committee.

The Name of Personal of the Committee Constituted for Selecting Manuscripts for Publication.

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M. A., B. L.
2. ,, R. P. Sethu Pillai, B. A., B. L.
3. ,, C. M. Ramachandran Chettiar, B. A, B. L.

4. Sri R. Krishnamoorthy (Kalki)
5. Dr. N. Venkataramanayya, M. A., Ph. D.
6. Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M. A.
7. ,, V. Prabhakara Sastri
8. ,, N. Venkata Rao
9. ,, H. Sesha Ayyangar
10. ,, Masthi Venkatesa Ayyangar
11. ,, M. Mariappa Bhat, M. A., L. T.
12. Dr C. Achyuta Menon, B. A., Ph. D.
13. ,, C. Kunhan Raja, M. A., D. Phil.
14. ,, A. Sankaran M. A., Ph. D., L. T
15. Sri P. Rama Sastri,
16. ,, S. K. Ramanatha Sastri
17. Dr. M. Abdul Haq, M. A., D. Phil (Oxen)
18. Janab Afzul-ul-Ulma Hakin Khader Ahamed
19. Sri P. D. Joshi
20. ,, S. Gopalan, B. A, B. L.
21. ,, T. Chandrasekharan, M. A, L. T.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Marathi and Islamic Languages. They met during the month of May 1949 at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government in G. O. No. Mis. 2745 Education dated 31—8—1949 and they decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES", and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5 as the General Editor of the Publications. The following manuscripts have been taken up for publication during the current year

A. From the Government riental Mauuscripts Library, Madras

TAMIL

1. KAPPAL SATTIRAM
2. ANUBHAVA VAIDYA MURAI
3. ATTANAKOLAHALAM
4. UPADESA KANDAM
5. COLAN PURVA PATTAYAM
6. KONGA DESA RAJAKKAL
7. SIVAJNANA DIPAM
8. SADASIVA RUPAM, with commentary

TELUGU

1. SANGITARATNAKARAMU
2. AUSHADA YOGAMULU
3. VAIDYA NIGHANTU
4. DHANURVIDYA VILASAMU
5. YOGA DARSANA VISAYAMU
6. KHADGA LAKSANA SIROMANI

SANSKRIT

1. VISHANARAYANIYAM
2. BHARGAVA NADIKA
3. HARIHARACATURANGAM
4. BRAHMA SUTRA VRITTI MITAKSARA
5. NYAYASIDDHANTA TATVAMRTAM

MALAYALAM

1. GARBHA CHIKITSA

2a. VASTULAKSHNAM

b. SILPAVISAYAM

3. MAHASARAM
4. KANAKKUSARAM
5. KRIYA KRAMAM

KANNADA

1. LOKOPA KARA
2. RATTAMATA
3. DIKSABODHE
4. ASVASASTRAM

5a. AUSHADAGALU

b. VAIDYA VISHAYA

6. SANGITA RATNAKARA
7. SUPASASTRA

ISLAMIC LANGUAGES

1. JAMIL-AL-ASHYA
2. TIBB-E-FARIDI
3. TAHQUIQ-AL-BUHRAN
4. SAFINAT-AL-NAJAT

B. From the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

TAMIL

1. SARABENDRA VAIDYA MURAI (Diabetes)
2. Do (E. N. T.)
3. AGASTHYAR, 2,000
4. KONGANARSARAKKU VAIPPU
5. TIRUCHITRAMBALAKKOVAIYAR with Padavurai
6. KALACHAKRAM
7. TALASAMUDRAM
8. BHARATANATYAM

9a. PANDIKELI VILASAM NATAKAM

b. PURURAVA CHAKRA VARTHI NATAKAM

c. MADANA SUNDARA VILASA NATAKAM

d. PERCY MACQUEEN'S COLLECTION in the Madras University Library of Folklore.

10. RAMAYYAN AMMANAI
11. TAMIL PADALKAL including Pattinathar Venba and Vannankal

TELUGU

1. KAMANDAKNITISARAMU
2. TALADASAPRANADIPIKA
3a. RAGHUNATHA NAYAKA ABHYUDAYAMU
 b. RAJAGOPALA VILASAMU
4. RAMAYANAMU by Katta Varadaraju

MARATHI

1. NATYASASTRA SANGRAHA
2a. BOOK OF KNOWLEDGE. VAHI
 b. FOLK SONGS
 c. DORA DARUN VENI PADDHATI
 d. ASWASA CATULA DUMANI
3a. PRATAPASIMHENDRA VIJAYA PRABHANDAM
 b. SARABHENDRA THIRTAVALI
 c. LAVANI
4. DEVENDRA KORAVANJI
5. BHAKTA VILAS
6. SLOKA BHADHA RAMAYANA

SANSKRIT

1. ASWASASTRA with Tricolour illustrations
2. RAJAMRAGANKA
3. CHIKITSAMRATA SAGARA
4. AYURVEDA MAHODADHI
5. GITA GOVINDA ABHINAYAM
6a. COLACAMPU
 b. SAHENDRA VILASA
7. DHARMAKUTAM—Sundara Kanda
8. JATAKA SARAM
9. VISHNUTATVANIRNAYA VYAKHYA
10. SANGITA DARPANA
11. BIJA PALLAVA

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be correeted by comparing them with other copies. The Editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the foot note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of Publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who were experts, in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

T. Chandrasekharan,
General Editor.

PREFACE

The Saraswathi Mahal Library in Tanjore is essentially the product of the fusion of different cultural influences under the Tamilian Chola Kings, the Telugu Nayaks and the Maharashtra rulers. This process was further enriched by the impact of the West, especially under the Great Maharastra King, Maharaja Serfoji. It is not as well known as it should be that this institution is not merely a great relic of the past or a mere museum of antiquarian interest but of vital living interest in the present and for the future especially in our present era of national revival. It is a fit centre for historical, medical and scientific research.

What signal contribution the Saraswathi Mahal could make to the reconstruction of South Indian History is illustrated by this able edition of 'Rammayyan Ammanai' by Sri C. M. Ramachandra Chettiar, B. A., B. L., coimbatore. It was a happy idea to have alloted this work to him. His introduction is both thorough and brilliant and he has pressed into his service various historical sources including obscure Jesuit letters to add substance to his conclusions.

'Rammayyan Ammani' is one of the numerous unpublished manuscripts in the Saraswathi Mahal, of historical value, dealing with an episode in the frequent wars between Madhurai and Ramanathapuram. Ramayyan was the commander

of the Madhura King in the first half of the 17th century and his campaign against the Sethupatti of Ramanathapuram is the subject of the work published here. This poem is of rare popular appeal and takes its place among the immortal ballads sung in the Tamil country. The merits of the work as a folksong and its historic setting are lucidly brought out by the learned Editor. In particular, he has taken great pains to disentangle the historical from the apocryphal portions of the story and has presented to the reader a picture of the legendary Ramayyan in his true historical colours.

The learned Editor has shown us the lines along which research should proceed in dealing with the historical materials in our Library. We wish that he is able to take up more works of this kind and that his example inspires students of South Indian History to come forward and work in this rich quarry of historical treasure.

In closing, we must express our grateful thanks to the Government of Madras for the timely assistance given to us in bringing to light the valuable treasures of our Library.

Tanjore,
1-6-1950.

S Gopalan,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee

பதிப்புரை.

சரித்திரக்கலை உணர்ச்சி.

தமிழ் இலக்கியத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் இருக்கின்றன. அனேக நூற்றாண்டுகளாக அவைகள் எழுதப்பட்டும் படிக்கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது அவைகள் சமயம், நீதி, புலமை, கற்பனை முதலிய பொருள்களைப் பற்றியே கூறுகின்றன. விஞ்ஞானப் பகுதிகள் வரலாற்றுப்பகுதிகள் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. சரித்திரக்கலை என்னும் வரலாற்றுப்பகுதி தமிழில் இல்லை என்றே வெளிநாட்டார் எண்ணியிருந்தார்கள். ஆனால் மிகுதியாக இல்லாவிட்டாலும் கூடிய அளவு இருக்கின்றது என்றே கூறவேண்டும். என்றாலும் சரித்திரப் பகுதிகள் ஏனையவற்றோடு கலந்து இருப்பதினால் அவைகள் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் தோன்றுவதில்லை. சங்கத்தார் காலத்து நூல்களிலே பல அருமையான சரிதப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை ஆராய்ந்து வெளியிடும் முயற்சி தற்போதுதான் ஆசிரியர்கள் இடத்தில் தோன்றிவருகின்றது. மேலும் பின்வந்த சமண சைவ வைணவ சமய மேம்பாட்டுக் காலங்களில் தோன்றிய நூல்களிலே சரித வரலாறுகளை தற்போது ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். சோழ பாண்டிய ஆட்சிக் காலங்களின் வரலாறுகளைக் கல் வெட்டுக்களின் ஆதரவுகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. அக்காலத்தில் மிகுதியாகப் புராணக் கதைகளையே புலவர்கள் எடுத்தாண்டுவந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணி, மூவர் உலா, போன்ற சில நூல்களே சரித்திரத்தை எடுத்து ஆண்டன. புராணங்களில் பெரிய புராணம் ஒன்றே சரித்திர ஞானம் ஏற்றுக்கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல் பின்னாலே விஜயநகரத்தார் ஆட்சியிலே சரித்திரம் புறக்கணிக்கப்பட்டது.

சில்லறைப் பிரபந்தங்களே தமிழில் தோன்றின. ஆனால் அந்தக்காலத்தில் தெலுங்கு மொழியில் விரிவான சரிதப் பகுதிகள் தோன்றின. அவற்றை ஆராய்ந்து தொகுத்துச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் சமீபத்தில் மூன்று படிகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அக்காலத் திலும் அதற்குப் பின்னாலேயும் தமிழில் நூல்கள் ஆக்கப் படவில்லையா என்பது ஒரு கேள்வி. தெலுங்கில் இருப் பதைப்போல் அத்தனை நூல்கள் இல்லாமற்போனபோதி லும் வேண்டிய அளவு தமிழிலும் இருக்கின்றன. அவை கள் புலவர்களின் கண்களுக்குப் புலப்படா நிலையில் இருந்தன. புலவர்களின் கண்ணோட்டம் அவைகளுக்கு இல்லாமற்போன போதிலும் பாமரர்களின் நெஞ்சுக் களுக்கும் செவிகளுக்கும் அவைகள் உற்சாகம் மூட்டிக் கொண்டு இருந்திருக்கின்றன,

நாட்டுப் பாடல்கள்

புலவர்கள் கண்களில் விழாமல், நாட்டுப் பாமர மக்களின் செவிகளில் விழுகின்றன என்றால் அதற்கு என்ன பொருள் என்று கேட்கலாம். புலவர்கள் உயர்ந்த செந்தமிழ் நடையையே விரும்புவார்கள். கற்பனைகளைப் போற்றி உண்மைகளை உதறித் தள்ளுவார்கள். பாமரர்களோ எளிய நடையை விரும்பிக் கண்டதும் கேட்டதும் உள்ளபடி போற்றும் தன்மை உடையவர் கள். அவர்கள் ஏட்டுப்படிப்பை விட்டு நெஞ்சில் எழும் உணர்ச்சிகளைத் தெளிய மொழிகளில் விளங்கும்படி பாடுகிறவர்கள். ஆகையால் அப்படி எளிதானவைகளே நாட்டு மக்களிடை போற்றப்படுவன. அவைகளே நாட்டுப்பாடல்கள் ஆகும். அவைகளை நன்கு ஆராய்ந் தால் பல வரலாற்றுப் பகுதிகள் அவைகளில் விளங்கி நிற்பதைக் காணலாம். பாடல்களோ செம்பாகமாக யாரும் அறியக்கூடிய அளவில் இருக்கும். அவைகளே தமிழ்நாட்டுச் சரிதத்தின் ஆதாரங்களைக் கொண்டிருக்

கின்றன. இந் நாட்டுப் பாடல்கள் ஏடுகளில் மிகுதியாக ஏறவில்லை. கர்ணபரம்பரையில் பாடப்பட்டு வந்தன. ஆகவே சென்ற இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுச் சரிதங்களே இவைகளில் காணப்படுகின்றன. மனிதனை உருக்கித்தள்ளும் நிகழ்ச்சிகளே இப்பாடல்களுக்கு ஆதாரங்களாக நிற்கின்றன. அவைகள் பெரும்பாலும் இரு கட்சிக்காரர்களுக்குள் நடக்கும் போர்களாக இருக்கும்; அல்லது ஒரு ஆண், ஒரு பெண் செய்த அற்புத வீரச் செயலாக இருக்கும். இவ்விதமான அடிப்படை கொண்டதே நாட்டுப்பாடல் என்று வழங்கி வருகின்றது. சமீப காலத்தில்தான் இவற்றில் பல பாடல்கள் ஏடுகளில் எழுதப்பட்டன. சில அச்சும் ஏறி இருக்கின்றன. பல இன்னும் கர்ணபரம்பரையாகவே இருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவரும் நாட்டுப் பாடல்களில் சிறந்தவை பொன்னழகர் அம்மானை, நல்லதங்காள் கதை, கான்சாயபு சண்டை, கட்டபொம்மு சரிதை, சின்னப்பையன் வில்லுப்பாட்டு, தேசிங்குராசன் கதை முதலியன. பொன்னழகர் அம்மானை, கொங்கு நாட்டில் நடந்த ஒரு வகுப்புப் போரைக் குறித்தது. நல்லதங்காள் கதை, ஒரு சமூக ஊழலைக் குறித்து எழுந்த சம்பவத்தைக் கூறுவது. கான்சாயபு சண்டை, மதுரையில் சிறிது நாள் ஆக்கிரமித்து ஆண்ட ஒரு முகம்மதியன் கதை, கட்டபொம்மு பாண்டிநாட்டுப் பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரச் சரிதம். சின்னப்பையன் பாட்டு, திருநெல்வேலிச் சீமையில் ஒரு தாழ்ந்த குலத்தான் செய்த தீரச் செயல். தேசிங்கு ராசன் சரிதை, செஞ்சிக்கோட்டையை ஆண்ட ஒரு தீரன் செயல். இவ்விதப் பாடல்களில் இராமப்பையன் அம்மானையும் ஒன்று. இதுவரை அச்சு ஏறாத நூல்களில் இது ஒன்று ஆகும். இதனை ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக "இந்திய புராதனம்" (Indian Antiquary) என்ற வெளியீடு 1916-ல் பதித்திருக்கிறது.

இராமப்பய்யன் அம்மானை.

இது சரித்திரத் தொடர்பு கொண்ட ஒரு சிறந்த நாட்டுப் பாடல். மேலே சொன்ன மற்ற அம்மானைப் பாடல்களைப் போன்று தொடர்ச்சியாகக் கதையைக் கூறும் ஒரு நூல். கி. பி. 1623—56 வரையில் ஆண்ட திருமலை நாயக்கரிடம் தளவாயாக இருந்த இராமப் பய்யன் என்ற சேனாதிபதி இராமநாதபுரத்தில் ஆண்ட சேதுபதி சடைக்கத்தேவன்மீது போர்தொடுத்து அவனைச் சிறை செய்து கொண்டுவந்த தீரச்செயலைக் கூறும் நூல் இதுவாகும். நாட்டுப்புறங்களில் உடுக்கை அடித்துக்கொண்டு பாடும் முறையில் எழுதப்பட்டது. அந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றபடி மிகத் தெளிவான நடையில் நாட்டு மக்கள் எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பாட்டுக்குத் தகுந்தபடி எதுகை மோனை விரவி வந்துள்ளது. மேலும் அடுக்குச் சொற்களும், திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லும் கூற்றுகளும் வந்துள்ளன. மக்கள் விரும்பிக் கேட்டு நெஞ்சில் ஆழ்ந்து நிற்கக்கூடிய முறையில் அடுக்கடுக்கான சொற்கள் அமைந்துள்ளன. இந்த முறையில் பொதுவாக அம்மானைப் பாடல்கள் எல்லாம் இருக்கும்.

இந்நூல் கர்ண பரம்பரையாக வழங்கிவந்து பின்னால் ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். நடைப் போக்கு சாதாரணமாக உள்ளது. நாட்டில் வழங்கும் மருவுச் சொற்களும் திரிபுச் சொற்களும் திசைச் சொற்களும் நிரம்ப வந்திருக்கின்றன. ஏட்டில் எழுதினவர்கள் மிகுந்த இலக்கணப் பிழைகளும் சொற் பிழைகளும் செய்திருக்கின்றனர். அவைகளைக் கூடியவரையில் திருத்திப் படிப்பதற்கு இலகுவாக இருக்கும்படி ஆக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இந்நூலினுடைய ஆசிரியர் இன்னார் என்று கூற யாதொரு ஆதாரமும் கிடைக்கவில்லை. நாட்டுப்புறத்துப் புலவர் ஒருவராக இருக்கலாம். இலக்கிய இலக்கணங்களில் தேர்ச்சி யற்றவராக இருக்கவேண்டும்

இராமப்பையன் சரிதம் கூறும் பிரதிகள் மூன்று இப்போது கிடைத்திருக்கின்றன. ஒன்று தஞ்சை மகாராசா சரபோஜி மன்னர் அருமையாகத் தொகுத்து வைத்திருக்கும் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் பிரதி ஆகும். இதில் 300 அடிகள்தான் உண்டு. இதில் சரிதம் முடிவு பெறவில்லை. மற்ற இரண்டு பிரதிகளும் சென்னை அரசியலார் கைப்பிரதிச் சாலையில் இருக்கின்றன. இவை இரண்டும் ஏறக்குறைய ஒற்றுமைப்பட்டு இருக்கின்றன. சரிதமும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றது. தஞ்சைப் பிரதிக்கும் சென்னைப் பிரதிக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உண்டு. சில சொற்றொடர்களும் அடிகளும் ஒத்து இருக்கின்றன. ஆனால் பெரும்பான்மைச் சொற்றொடர்கள் வேறு ஆகும். படித்துப் பார்த்தால் இரண்டும் வெவ்வேறு புலவர்கள் செய்திருக்கலாம் என்று நினைக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. சென்னைப் பிரதி விவரமாகவும் மிகுந்த அடிகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றது. நடையும் வேறு என்று சொல்லலாம்.

கதைச் சுருக்கம்

முன்னமே கூறியபடி இந்நூல் மதுரை நாயக்க மன்னன் திருமலை நாயக்கனுடைய தளவாய் இராமப்பையன், சேதுபதி சடைக்கத்தேவன்மீது படையெடுத்துச் சிறை செய்த செய்தி கூறுவது. இச் செய்தியைத் தஞ்சைப் பிரதி, அடியிற் கண்டபடி கூறுகிறது. இராமப்பையன் திருமலைநாயக்கனிடம் சென்று, சடைக்கத் தேவன்மீது படையெடுக்க உத்தரவு கேட்கிறான். நாயக்கன் அதனை மறுத்து, சடைக்கத்தேவன் வெகு பலசாலி முன்னம் நமது சேனையைத் தோற்கடித்துள்ளான்; ஆகையால் அது செய்யாதே என்கிறான். ஆனால் இராமப்பையன் வீரியம் பேசி, அவனை வென்று சிறைப்படுத்தி வருவதாக வாக்குறுதி கூறுகிறான். நாயக்கன், அது கேட்டு எச்சரிக்கை செய்து, பின் சம்மதிக்கிறான். பிறகு பரிசுகள் தந்து விடை கொடுக்கிறான். இராமப்பையன் தன் தமயன் வைத்தியநாதனிடம் விடை பெறச் சைல்

கையிலும் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறுன். பிறகு மிகுந்த கோலாகலத்துடன் பாளையக்காரர்கள் புடைசூழ சேனைகளை நடத்திக்கொண்டு மானுமதுரையில் பாளையம் இறக்குகிறுன். அதனைக் கண்ட தூதுவன், படைக்கு அஞ்சி, சடைக்கத் தேவனிடம் இச்செய்தியைச் சொல்லுகிறுன். மிகுந்த கோபத்துடன் சடைக்கத் தேவன் வீரியம் பேசித் தன் மருகன் வன்னியன் மூலம் படை அனுப்புகிறுன்.

சென்னைப் பிரதியில் கண்ட கதைச் சுருக்கம் அடியிற்கண்டவாறு. முதலில் மேலே சொன்ன சரிதையே சிறிது விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிறகு இராமப்பையன் கொலுவிருந்துவிட்டு, ஸ்ரீ மீனுட்சியம்மையைத் தொழுதுவிட்டு, வெகு டாம்பீகமாகப் பவனி செல்கிறுன். வண்டியூர், திருப்பூவணம் வழியாக மானுமதுரையில் பாளையம் இறங்கிக் கூடாரம் அடிக்கிறுன். அதைத் தூதுவன் கண்டு சடைக்கனிடம் ஓடிப்போய்க் கூறுகிறுன். சடைக்கன் கோபங்கொண்டு வீரம் கூறுகிறுன். தன் மருகன் வன்னியனை அழைத்துப் போருக்கு அனுப்புகிறுன். அரியாணிக் கோட்டைக்குப் படை செல்லுகிறது. அது முதல் இரு படைகளுக்கும் போர் நடக்கிறது. முதலில் வன்னியன் கட்சியே வெல்லுகிறது. இராமய்யன் தன் கீழுள்ள 72 பாளையக்காரர்களையும் அழைத்து எச்சரிக்கை செய்து போர் புரிகிறுன். இரு படைகளும் அணிவகுத்து போர் செய்தன. கடும் போரில் வன்னி மீண்டும் வெல்லுகிறுன். ஓட்டன் ஓலை கொண்டு செல்லுகிறுன். அதனைப் படித்து சீற்றம் மிகுதி கிளம்புகிறது. பிறகு போகலூர் கோட்டையிலே போர் நடக்கிறது. வன்னி வெற்றியுற்றுத் திரும்பிப் போய் சடைக்கனிடம் பரிசு பெறுகிறுன். இராமன் மீண்டும் அரியாசைபுரத்தை முற்றுகை இடுகிறுன். அதில் சடைக்கனுக்குக் காயம் ஏற்பட்டுப் படகு ஏறி இராமேசுவரத் தீவு அடைகிறுன். இராமன் அத்திபுத்திக் கோட்டையில் இருக்கிறுன். அப்போது திருமலை நாய்க்கரிடமிருந்து மதுரைக்கு வரும்படி ஓலை வரு

கிறது. இராமய்யன் மதுரை சென்று நாயக்கரைக் காண்கிறான். விஜயநகரத்து இராயரிடமிருந்து உதவி வேண்டி நிருபம் வந்ததாகச் சொல்லி, நாயக்கன் இராமய்யனை வடக்கே அனுப்புகிறான். சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு இராமய்யன் வடக்கே திண்டுக்கல், திருச்சிராப்பள்ளி, கண்ணனூர், வாலிகொண்டபுரம் வழியாகக் கணவாய் சென்று, இராயரைக் கண்டு, அவனுக்காக துலுக்கருடன் போர் புரிந்து வெற்றி அடைகிறான். பிறகு பரிசுகள் பெற்று, மதுரை திரும்புகிறான். மீண்டும் சேதுநாடு சென்று போகலூர்க் கோட்டை முற்றுகை போடுகிறான். அதில் மன்னன் குமாரன் அழகனைப் பிடித்து சித்திரவதை செய்து கொல்லுகிறான். அவன் மனைவி வீரம் பேசி உயிர் விடுகிறாள்.

பிறகு இராமேசுரத் தீவிற்குச் செல்ல, அணை கட்ட ஆணை இடுகிறான். படைகள், வேசியர், வணிகர், ஏழையர் எல்லோரும் சேர்ந்து, அணை கட்டுகிறார்கள். (இங்கே கவியின் கற்பனை வெகு விநோதமாக இருக்கிறது).

அணை கட்டினதும் பண்டைய இராமனைப்போல் அதன்மீது இராமய்யன் செல்லுகிறான். போர் செய்வதற்குப் பறங்கிகளை உதவிக் கழைத்துச் செல்லுகிறான். கப்பற் போரும் நடக்கிறது. வெற்றியும் தோல்வியும் இருபுறமும் ஏற்படுகின்றன. இப்படி இருக்கையில் வன்னிக்கு வைசூரி காணுகிறது. அதுகண்டு கோபித்துச் சடைக்கன் யாகம் செய்வித்து இராமய்யனுக்குப் பிளவை தோன்றச் செய்கிறான்.

பாம்பன் துறையில் போர் நடக்கிறது. அம்மை வார்த்திருந்தும் வன்னி போருக்குச் செல்லுகிறான். அப்போரில் வென்றுவிட்டுத் திரும்புகிறான். திரும்பினதும், சடைக்கனிடம் இராமய்யன் அடைக்கலம் ஆவதே சரியென்று சொல்லிவிட்டு உயிர் துறக்கிறான். எல்லாரும் அழுகிறார்கள். ஈமத் தீயில் வன்னியின் மனைவி விழுந்து இறக்கிறாள். சடைக்கன் இனிப் போர் செய்தல்

சரியல்லவென்று அடைக்கல ஓலை அனுப்புகிறான். பிறகு கோலாகலத்துடன் சரண் அடைகிறான். ஆனால் துடுக்காய்ப் பேசினதினால் விலங்கிடப்படுகிறான். இராமய்யன் சடைக்கனோடு மதுரைக்குத் திரும்புகிறான். திருமலை நாயக்கனிடமும் சடைக்கன் துடுக்காகப் பேசினதினால் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறான். இராமய்யன் வெகுமதிகள் பெற்று ஊரில் பவனி செல்லுகிறான். சிறையில் சடைக்கன் மனம் நொந்து கடவுளை வணங்குகிறான். தளைகள் தானே அறுந்து விழுகின்றன. நாயக்கன் அது கேட்டு வியந்து, அவனை விடுதலை செய்து, பரிசுகள் தந்து, அவனைத் தலை நகருக்கு அனுப்புகிறான். சடைக்கன் இராமநாதபுரம் சென்று மீண்டும் ஆட்சி புரிகிறான். வாழ்த்துடன் அம்மானைப் பாடல் முடிவு பெறுகிறது. இதுதான் கதையின் சுருக்கம்.

நூலின் சிறப்புக்கள்.

நூலை வாசித்தவுடனே நமது மனதில் தோன்றுவது இந்நூலின் கதாநாயகன் யார் என்பதே. தஞ்சைப் பிரதியில் முதற் பகுதியே உள்ளதினால் கதாநாயகன் இராமப்பையனே என்று தோன்றும். சென்னைப் பிரதியை வாசித்தால் வேறு விதமாகத் தோன்றும். அடிக்கடி இராமப்பையன் படை தோல்வி அடைவதும், போருக்கு உதவியாக இராமப்பையன் தன் பாளையக்காரர்களை அழைப்பதும், அவர்களை நன்றாகப் போர் செய்யாவிட்டால் கழுவில் ஏற்றுவதாகப் பயமுறுத்துவதும், பறங்கிகளைச் சகாயம் வேண்டுவதும், அவர்கள் இருந்தும் வெல்லக்கூடாமல் திகைத்ததுவும் வன்னிக்கு அம்மை கண்டு வருந்தியதினால் போருக்கு வரத் தாழ்ந்ததும், அதுகண்டு இராமன் பாம்பனைப் பிடிக்க முயல்வதும், அம்மையோடு வன்னி வந்து, போர் புரிந்து, வெற்றியடைவதும், அந்த முயற்சியில் வென்று, அரண்மனை சென்று உயிர் விடுவதும், தன் மருமகன் இறந்ததினால் சடைக்கன் அடைக்கலம் அடைவதும் கண்டால்

வன்னிதான் கதாநாயகன் என்று கூறவேண்டும் அல்லவா! கவியும் அவனுடைய வீரச் செயல்களையும் சொற்களையுமே எடுத்து விளக்கமாகக் கூறுகிறான். இராமய்யன் அழகனைச் சித்திரவதை செய்த கொடிய செயல் அவன் புகழுக்கு இழுக்கு ஆகிறது. வெறும் பேச்சே அன்றி, உண்மைப் பெருமை இராமனிடம் காட்டப்படவில்லை.

இராமனுக்குத் துணையாக அவனுடைய சொந்தக் காரர்களேயன்றி 72 பாளையக்காரர்களும் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சிறிதும் வேறுபாடு இன்றி இராமனுக்குக் கீழ்ப்படுகிறார்கள். இராமனும் மிரட்டுதல் செய்தே அவர்களை நடத்துகிறான். அம்மிரட்டுதலில் கழுவேற்றலும் ஒன்று. தனது நாட்டுக் குறுநில மன்னன் ஆகிய சடைக்கன்மீது படையெடுத்துச் செல்வதில் அன்னிய நாட்டானாகிய பறங்கியை அழைத்தது மிகுந்த அபக்கியாதி என்று கூறவேண்டும். அது அவனுடைய நாட்டு அன்பைக் காட்டுவதில்லை. மேலும் அவன் சேனைகளில் துலுக்கரும் இருக்கிறார்கள். சடைக்கத் தேவனாகிய மறவனே மிகுந்த ஆண்மையும் நாட்டுப்பற்றும் அஞ்சா நெஞ்சமும் தீரமும் கடவுள் பக்தியும் உள்ளவன். தன் மருகன் இறந்தபிறகுதான் அவன் சொல்படி அடைக்கலம் அடைகிறான். அப்படி இருந்தும் தைரியம் விட்டவனல்ல. சிறையிலிருந்தும் நெஞ்சு அழியாத பேச்சே அவன் வாயிலிருந்து வருகிறது, திருமலை நாய்க்கன் மிகவும் கம்பீர குணமுள்ளவன். சடைக்கன் கெர்வப் பேச்சைக் கேட்டு சிறையில் இட்டும் அவன் தெய்வ அன்பு கொண்டவன் என்று கண்டதும் அவனை விடுவித்து அவனிடம் நாட்டைக் கொடுத்துவிடுகிறான். இராமன் சண்டைக்குப் போவதற்குத் துடித்துக் கொண்டு இருந்தபோதும் எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு இறுதியில்தான் உத்தரவு கொடுக்கிறான்.

அக்காலத்தில் போருக்கு அனுப்புவதற்கு முந்தி, தாம்பூலம் கொடுத்துப் பரிசுகளும் கொடுப்பதுண்டு.

வென்ற பிறகும் அவ்வாறே நடக்கும். சிறை பட்டவர் களைச் சித்திரவதை செய்வதுண்டு. பெண்களைச் சிறை யெடுப்பதும் அவமதிப்பதும் உண்டு. போருக்குச் செல்லுகிறவன் ஆடம்பரத்துடன் பவனி செல்வது வழக்கம். துப்பாக்கி கத்தி முதலிய ஆயுதங்களே யன்றி நிலப் போரோடு கடற்போரும் நடந்தன. கப்பற் போரில் பறங்கிகள் சோனகர்கள் சிறந்து விளங்கினார் கள். இவை முதலான செய்திகளை இந்நூல் காட்டு கிறது.

சரித்திரம்.

திருமலை நாய்க்கன் சரித்திரம் பலவகைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்து எழுதப்பட்டுள்ளது. அந்த வர லாற்றிற்கும் இந்த அம்மானையில் கண்ட போக்குக்கும் சிற்சில வேறுபாடுகள் உண்டு. அவைகள் கவியின் கற்பனையினால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அல்லது கர்ண பரம்பரையில் சேர்ந்தும் மாறியும் வந்திருக்கலாம். சரிதத்தின் சுருக்கத்தை இங்கு குறிப்போம்.

தென்னாட்டை விஜயநகரத்து இராயர்கள் கைப் பற்றிக் கொண்டபிறகு, இதனை ஆளச் சில நாயக்கர்களை அனுப்பினார்கள். அவர்களிலே மதுரையை ஆண்டது விசுவநாத நாயக்கர் வமிசம். அந்த வமிசத்திலே ஆரு வது பட்டத்திற்கு வந்த முத்துகிருஷ்ணப்ப நாயக் கருக்கு இரண்டு மக்களில், மூத்தவர் முத்துவீரப்ப நாயக்கர், இளையவர் திருமலைசவுரி நாயக்கர். இவரே பேர்போன திருமலை நாயக்கர். இவர் பிறந்தது கி. பி. **1584.** மூத்தவர் பட்டம் பெற்று, **1622**-ல் காலகதி அடைந்தார். பிறகு திருமலை நாயக்கர் **1623**-ல் பட்டம் எய்தினார். அவருக்கு அப்போது வயது 39. அவர் வெகு புகழோடு ஆட்சிபுரிந்து, பல அற்புதக் கட்டிடங் கள் கட்டி, பல யுத்தங்களில் ஈடுபட்டு, **1659**-ல் காலகதி அடைந்தார். அவர் சமய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு கோயில் களைப் புதுப்பித்து, தமிழ் தெலுங்கு என்ற இரு மொழி களிலும் ஒருவாறு ஆதரவு காட்டி, நாயக்க மன்னர் களிலேயே மிகச் சிறந்தவராக விளங்கினார்.

ஒரு அரசனுடைய பெருமை அவனுடைய அமைச்சர்களாலேதான் வரும். சரியான அமைச்சர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதே ஒரு அரசனுடைய சிறந்த செயல். திருமலை நாயக்கர் அதில் வல்லமை பெற்றவர். இவர் தன் தளவாய் (சேனாதிபதி) ஆகவும், முதல் அமைச்சராகவும் இராமய்யர் என்ற ஒரு பிராமணரைத் தெரிந்தெடுத்து நியமித்துக்கொண்டார். அவரே இவருடைய பெரும் புகழுக்குக் காரணம் ஆனார். இராமப்பய்யர் மதுரைக்கு ஏழுகல்லில் உள்ள சதுர்வேதமங்கலம் என்ற கூத்தியார் குண்டில் பிறந்தவர். அவ்வூர் சிவாலயத்தில் அவருடைய உருவச்சிலை இருக்கிறதாம்.

இராமப்பய்யர் நாயக்கருக்குச் செய்துதந்த முதல் வெற்றி மைசூர்ப் போரில் ஆகும். அப்போது அவருக்கு உதவியாகச் சென்றவர், திண்டுக்கல் பாளையக்காரர் இரங்கண்ண நாயக்கர். இரண்டாவது வெற்றி சேதுபதியுடன் செய்த படையெடுப்பில் ஏற்பட்டது. இதில் நடந்த போரின் சரிதைதான் இராமப்பய்யன் அம்மானையில் பாடப்பட்டுள்ளது.

சேதுபதி வம்சம் இராமநாதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட மறவநாட்டை ஆண்டுவரும் வம்சம். இவ்வம்சத்தார் இராமேசுவரத்தின் தலைமை வகித்துச் சேதுவைப் பாதுகாத்து வந்ததினால் இவர்களுக்குச் சேதுபதி என்ற பட்டம் வந்தது. இவர்கள் குலம் மறவர் குலம். உடையான் சேதுபதி என்ற முதல் சேதுபதி **1621**-ல் காலகதி அடைந்தார். அவருக்கு கூத்தன் சேதுபதி என்ற ஒரு மகன் தோன்றி **1635**-வரை ஆண்டார். கூத்தனுக்கு சடையப்பத் தேவர் என்ற ஆணும், கண்காணும்நாச்சியார் என்ற ஒரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள். சடைக்கத் தேவருக்குத் தளவாய்ச் சேதுபதி என்ற ஒரு பட்டமும் உண்டு. கூத்தன் சேதுபதிக்கு 'தம்பி' என்ற ஒரு சோர புத்திரனும் இருந்தான். சடைக்கத் தேவர் பட்டத்துக்கு வந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் இரகுநாத தேவர் என்பவரைத் தத்து எடுத்து

அவருக்குப் பட்டம் அளிப்பதாக விளம்பரம் செய்தார். அது தம்பிக்குப் பிடிக்கவில்லே. உடனே மதுரை சென்று திருமலே நாயக்கரைத் தூண்டி, சடைக்கத் தேவர்மீது கோள் சொல்லி, அவரை நீக்கித் தன்னை சேதுபதி ஆக்கும்படி தூண்டினுர். உண்மை அறியாத நாயக்கரும் ஒப்புக்கொண்டார். படையெடுப்பும் தொடங்கியது. சடைக்கன் சேதுபதி தனக்கு கீழ்ப்படியவில்லேயென்று குற்றம்சாட்டி, அவர்மீது படையெடுக்க இராமப்பய்யரும் இரங்கண்ண நாயக்கரும் அனுப்பப்பட்டார்கள். நாயக்கருக்குக்கீழ் இருந்த பாளேயக்காரர்கள்கூட அனுப்பப் பட்டார்கள். போர் நடந்தது. வெற்றி தோல்விகள் இருபுறமும் இருந்தன. சடைக்கன் சேதுபதி பாம்பன் கால்வாய் தாண்டித் தீவில் இருந்துகொண்டு போர் புரிந்தார். இலங்கையிலிருந்தும் கொச்சியிலிருந்தும் வந்து ஐந்து கப்பல்களில் இறங்கிய பறங்கியர்கள் போரில் - கலந்துகொண்டார்கள். இச் செய்தியைச் சில பாதிரிமார்கள் குறித்திருக்கிருர்கள். (1653) இராமய்யர் பாம்பன் கால்வாயைத் தாண்ட ஒரு அணே கட்டுவித்து அதின்பேரில் சென்று போர் புரிந்தார். வெற்றிபெறும் சமயத்தில் இராமய்யர் நோய் கண்டு இறந்துவிட்டார். சேதுபதி செய்த (அபசார) செய்வினே மந்திரத்தால் இறந்ததாகக் கூறுவர். சிலர் நஞ்சூட்டிக் கொன்ருர் என்பர். ஆனுல் அதனுல் போர் முறை மாறவில்லே. நாயக்கர் அவர் மரணத்திற்காக வருந்தினுர். உடனே அவருடைய மருமகனுன சிவராமய்யரை தளவாயாக நியமித்தார். போர் மீண்டும் தொடங்கியது. போரில் சேதுபதி தோல்வி உற்ருர். அவரும் அவருடைய மருமகன் சடைக்கத் தேவரும் பிடிபட்டு மதுரையில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

சேது நாட்டின் தலேமை தம்பிக்குக் கிடைத்தது. ஆனுல், அவனுக்கு மறவர்கள் கீழ்ப்படியவில்லே. நாடெங்கும் கொள்ளேயும், கொலேயும், கலகமும் ஏற்பட்டன. சடைக்கனுடைய மருமக்களான இரகுநாத தேவரும், நாராயணத் தேவரும் கலகம் செய்தார்கள்.

நாய்க்கரிடம் தம்பி முறையிட்டு உதவிநாடினுன். அதற்குள் இராமேசுவரம் சென்று மதுரை திரும்பிய சில வடநாட்டு யாத்திரிகள் நாய்க்கரிடம் சென்று நாட்டு நிலைமையைக்குறித்துச் சொன்னுர்கள். அதைக்கேட்டு உண்மை நிலைமை அறிந்த நாய்க்கர், சடைக்கனை விடுதலை செய்து, சேது நாட்டிற்கு அனுப்பினுர். அவர் கலகத்தை அடக்கி அமைதி கொண்டுவருகையில், தம்பி 1645-ல் அவரைக் கொன்றுவிட்டான். பிறகு நாடு மூன்ருகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தம்பி இறந்தான். நாடு இரகுநாத தேவர் ஆளுகைக்கு வந்தது. பாதிரிமார்கள் எழுதிவைத்த சரித்திரத்திலும் பெரும்பாலும் இதுவே காணப்படுகிறது. மேலும் இராமப்பய்யன், சேதுபதிப் போரின் இடையில் சாகவில்லை என்றும் அதற்குப் பிந்திதான் இறந்தார் என்றும் சில சான்றுகள் கூறுகின்றன.

சில வேறுபாடுகள்.

மேலே கூறிய சரித்திரத்திற்கும் அம்மானைக் கதைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளில் சிலவற்றைக் கூறுவோம். போர் முடியும் காலத்தில் இறந்தது யார் என்பதே ஒரு வேறுபாடு. இராமப்பய்யன் நோயால் இறந்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. அம்மானையோ வன்னியன் இறந்ததாகக் கூறுகிறது. அவன் இறந்ததினுல் சேதுபதி அடைக்கலம் புகுந்தான் என்று அது கூறுகிறது. சரித்திரமோ இருவிதமாக இருக்கிறது. இராமப்பய்யன் இறந்தும் போர் நடந்தது; அவன் மருமகன் தளவாயாகி வெற்றியடைந்தான் என்பது ஒன்று. இராமப்பய்யன் வெற்றியடைந்துப் பின்னும் இருந்தான் என்பது மற்றொன்று. சிறையடைந்தவர்கள் சேதுபதியும் அவன் மருமகனும் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. தம்பியினுடைய கலகம் அம்மானையில் கூறப்படவில்லை. சேதுபதி விடுதலை யடைந்தது, யாத்திரிகர்களுடைய வேண்டுகோளால் என்று சரித்திரம் கூறும். ஆனுல் அம்மானையோ தெய்வாதீனத்தில் விலங்குகள் உடைய

அதுகொண்டு நாயக்கன் விடுதலை தந்தார் என்று கூறும். இது கற்பனையாக இருக்கலாம்.

இராமப்பய்யன் போரின் இடையில் நாயக்கரால் அழைக்கப்பட்டு வடக்கே இராயருக்காக உதவி செய்ய அனுப்பப்பட்டார் என்று அம்மானை கூறுகிறது. ஆனால் சரித்திரமோ இராயரின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் நாயக்கர் மீறிக்கொண்டு சுயேச்சை அடைந்தார் என்று கூறுகிறது.

இவ்வாறான சில வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் பெரும்பான்மையாக இரண்டு வரலாறுகளும் ஒத்தே இருக்கின்றன என்று கூறலாம். அந்த வகையில் இந்த அம்மானை நூல், சரித்திர உண்மை அறிவதற்கு மிகுந்த பலன் அளிக்கிறது.

பாளையப்பட்டுக்கள்.

பாளையம் என்றால் சேனை அல்லது இராணுவம் இறங்கி அமரும் இடம். பாளையக்காரர் என்றால் அந்தப் பாளையத்துத் தலைவர். பாளையப்பட்டு என்றால் அவர்கள் அரசு அல்லது அவர்கள் ஆட்சியில் அடங்கியிருக்கும் நாடு. இத்தலைவர்கள் பண்டைத் தமிழ் நாட்டு வேளிர் அல்லது குறுநில மன்னருக்குச் சமானமானவர்கள். இவர்களை ஆங்கில நாட்டில் நடுக்காலத்தில் இருந்த நாட்டுத் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் (Feudal barons) என்னலாம். அரசன் தன் நாட்டை அனேக வட்டங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு தலைவனை நியமித்து அவன் குறிப்பிட்ட சேனையை வைத்துக்கொண்டு, அரசன் அழைத்தபோது அச்சேனையுடன் வந்திருந்து போர் நடத்தவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இட்டு வழங்கிவந்த முறையே பாளையப்பட்டு முறை ஆகும். பாளையப்பட்டு முறையை முதல் முதலில் தென் நாட்டில் ஏற்படுத்தியவன் நாயக்க வம்சத்தினைத் தொடங்கின விசுவநாத நாயக்கன். அவன் நாட்டிலிருந்த முந்திய குறுகிய மன்னர்களில் இணக்கமானவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும் புதிதாகத் தன்

னுடன் வந்த நாயக்கத் தளகர்த்தர்களை வைத்துக் கொண்டும் பாளையக்காரர்கள் ஆக்கி வெகு திறமை யுடன் ஆண்டான். அந்த வம்சத்தில் தோன்றிய திருமலை நாயக்கன், அவன் முறையை வலுப்படுத்தினன். அவனுக்குக் கீழே இராமநாதபுரம் சேதுபதி, சிவகங்கை உடையாத்தேவன், புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமான் என்ற மன்னர்கள் போக மற்றவர்கள் 72 பாளையக்காரர் கள் ஆக வகுக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் பெயர் களைக் கூறுவோம்.

திருச்சி

அரியலூர்	நயினர்
துறையூர்	ரெட்டியார்
இலுப்பூர்	காமாட்சி நாயக்கர்
குளத்தூர்	தொண்டைமான்
கற்றலூர்	
பெரம்பலூர்	குட்டிதேவர்

மணற்பாறை

மருங்காபுரி	பூச்சி நாயக்கர்
நத்தம்	லிங்கம நாயக்கர்
குமாரவாடி	லக்கைய நாயக்கர்
மடுவூர்	நாயக்கர்
தோகைமலை	நாயக்கர்
பிள்ளை முழுங்கி	முத்தி நாயக்கர்
ராமகிரி	சாமி நாயக்கர்

திண்டுக்கல்

பழனி	அமட்டாறு
விருபாட்சி	அம்மய நாயக்கர்
ஆய்க்குடி	கூளப்ப நாயக்கர்
மாம்பாறை	கொப்பி நாயக்கர்
இடையகோட்டை	தொட்டய்யன்கோட்டை.

அயிலூர்
வல்லகொண்ட நாயக்கர்
மடுவூர்
பாலமுத்து
மருமுத்து
எழுக்காபுரம்
தவசிபடை
திருமலை கண்டம்
திருமலை போடி
பூசாரி
பெரியகுளம்
அப்பாச்சி
தேவாரம்
கம்பம்

மதுரை

வாகாமி
ஊற்றம்
தொட்டப்ப
கவ்ண்டன் கோட்டை
வெள்ளிய குண்டம்
சிறுமலை
கச்சைக்கட்டி

திருநெல்வேலி

ஏழாயிரம் பண்ணை
எட்டயபுரம்
பாஞ்சாலன் குறிச்சி
சிவகிரி
சேற்றூர்
கோலாறு
நாகலாபுரம்
ஊற்றுமலை
குருக்கவெட்டி
மணியாச்சி
சொக்கன்பட்டி
சுரண்டை
நடுவுகுறிச்சி
தலைவன் கோட்டை
கொல்லம்பட்டி
சிங்கம்பட்டி
நெய்க்கொட்டான் சேவல்
உளர்நாடு
கடம்பூர்
காடல்குடி
குளத்தூர்
மேமந்தை
மாவிவோடை
அருங்குளம்
செங்நெல்குடி
பாவாலி
தும்பிச்சி
சாமி
எட்டுமா
மணிக்கோட்டை
ஆற்றங்கரை
பெத்தரை
அழகாபுரி
இரட்டைக்குடை வன்னியன்

17

கோயமுத்நூர்

தளி ஊற்றுக்குழி

சேலம்

தலைமலை பெம்மசானி
தாரமங்கலம் கெட்டி இளம்புரம்
மன்னிமை ராஜாப்பாளையம்
குருவிகுளம்

இப் பெயர்கள் அம்மானைப் பாடலில் வந்திருப்பதைக் காணலாம். அக்காலத்தில் வழக்கத்தில் இருந்த பெயர்கள் முற்றும் இதில் காணமுடியும். மேலும் பல முசுலிம் தலைவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயர்களையும் காண்கிறோம். இவர்களின் பெயர்கள் சிதைந்திருக்கின்றன. இவர்கள் ஊதியம் பெற்று போர்புரியக் கூடியவர்கள். பாளையக்காரர்களோ இராச விசுவாசத்தைப் பொருத்துப் போர் புரிகிறவர்கள்.

சில பழக்க வழக்கங்கள்

அம்மானை நூலில் அக்காலத்துப் பழக்க வழக்கங்கள் சில கூறப்பட்டுள்ளன.

போருக்குப் போகும்போது அரசனிடம் விடை பெற்று, தாம்பூலம் பரிசு முதலியன பெற்று, ஊர்ப் பவனி சென்று, கொலுவு இருத்தல். அப்போது ஆடல், பாடல், வாத்தியம் முதலியன உண்டு.

பாளையம் இறங்குமிடத்தில் கூடாரம் அடித்து அதில் கொலுவு இருத்தல் உண்டு.

போருக்குச் செல்லும் முன்னர் ஆலயம் சென்று மூர்த்திகளைத் தொழுதுவிட்டுச் செல்லுதல் ஒரு வழக்கம்.

கோபம் வந்து வீரியம் பேசுகையிலும் நாட்டு வழக்கம் மீறாமல் இருத்தல். இராமய்யன் பேசும்போது சடைக்கனை நிர்மூலம் செய்வதாகக் கூறுகிறான். ஆனால்

சடைக்கன் பேசும்போது இராமய்யனை அவ்வாறு செய்வதாகக் கூறுவதில்லை. அவனை வென்றபிறகு, கொல்லாமல், குடுமியிலே தேங்காய் கட்டி கண்ணைக் குத்திக் காட்டில் ஓட்டுவதாகக் கூறுகிறான். ஏனெனில் பிராமணனைக் கொன்றால் பாவம் வருமாம்.

அபசார மந்திரம், மாரண வித்தை, செய்வினை செய்தல் முதலியவைகளில், அப்போது முழு நம்பிக்கை இருந்தது. யாகம் செய்து பிளவை உண்டாகும்படி ஏவுதலும் இருந்தது.

மன்னர்கள் இறந்தால் மனைவியர் உடன்கட்டை ஏறுதல் இருந்தது. வன்னியன் இறக்க அவன் தேவி ஈமத்தீயில் விழுகிறாள். குமாரன் அழகன் கொல்லப்பட அவன் தேவி உயிர் துறக்கிறாள்.

போரில் சிறை செய்தால் சித்திரவதை செய்தலும் உண்டு. குமாரன் அழகனை, தச்சனைக்கொண்டு முதுகு தோல் உரித்து எலும்புதரித்திடச் செய்த தண்டனை மிகக் கொடூரமானது. இதனைத் தளவாயே செய்கிறான். பெண்களையும் சிறை பிடித்து மானபங்கம் செய்வதும் உண்டாம். இது கொடுங்கோன்மையைக் காட்டுகிறது. ஆனால் பெண்கள் தாங்களே உயிர் துறந்தால் அவர்களைப் போற்றுவதுண்டு. அழகனுடைய மனைவி, உயிர் துறக்க இராமப்பய்யன் மெச்சுகிறான்.

அக்காலத்தில் தளவாய்களாகவும் பிராமணர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இராமப்பய்யனுடைய சகோதரர்கள், அரசனுடைய சேவகத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்தியநாதன், கிருஷ்ணப்பய்யன் என்பவர்கள். (519/1916). மருமகன் கொண்டப்பய்யனும் வேலையில் இருந்தான். பிராமணர்கள் அரச வம்சத்தார் போல் சண்டைக்குச் செல்வார்கள். அப்போது கொடூர குணமும் வந்துவிடும்போல் தோன்றுகிறது. பிராமணரைப் பஞ்சாங்கப் பார்ப்பான் என்று வைவது அக்காலத்திலும் இருந்தது.

முடிப்புரை

அம்மானையில் சொற்சிறப்பும், பொருட்சிறப்பும் மிளிர்கின்றன. சில உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டுவோம். சொற்சிறப்பில் அருமையான சொற்களை ஏற்ற இடங்களில் எடுத்தாளுவதும், உணர்ச்சி பொங்கச் செய்து, நெஞ்சில் ஊறி எழுப்புவதற்காக அடுக்குச் சொற்களை அடுக்கி ஆண்டிருப்பதும் போற்றத்தக்கன.

"ஆங்காரியம் சொல்லும் அருணுத்திரி"— (ப. 3) அருணுத்திரி அமைச்சன் அரசனுக்கு மதி கூறும்போது ஆகக்கூடிய செயலை மட்டும் சொல்லுகிறவன் என்று பொருள்பட ஆங்காரியம் என்ற சொற்பிரயோகம் அருமையானது.

"தோருத சேவகன்"—(ப. 9)—தோல்வி அறியாத வீரன்—தோருத—ஒரு வழக்கச் சொல்.

அவ்வாறே அடுக்குச் சொற்களுக்குப் பல பிரயோகங்கள் உண்டு.

"அஞ்சுவனே இராமன் அஞ்சேனே ஒரு நாளும்" (4)

"சொன்னதொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லடா தூதுவனே" முதலியன காண்க. (38)

செய்யுட் போக்கும் எளிதானது. மோனை எதுகை நிரம்பிவந்த கொச்சகத்தில் பாடப்பட்டது. பெரும்பாலும் வேண்டளையால் விரவிவந்த காய்ச்சீர் நான்கைக் கொண்ட அடிகளைக் கொண்டது. படிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் இவ்விதச் செய்யுளே ஏற்றமுடையதாகும்.

"ஆலவாய்ச் சொக்கர் அருள்தானும் உண்டாக
சீலமுள்ள திருமலேந்த்ரன் செங்கோல் தழைத்
தோங்க" (1)

" பூவேந்தே எங்களுக்குப் பொருந்தி மனமகிழ்ந்து
தேவேந்திரன் வட்டம்போல் செய்வித்தீர்
மன்னவனே " (14)

" அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
ஆழி நெடுந்தேரேறி அலைகதிரோன்
வந்துதித்தான் " (8)

"ஆற்றங் கரையும் அடர்ந்தமரச் சோலையிலே" (22)
இவைபோல மற்றவற்றையும் காண்க.

இனி, பொருட்சிறப்பில் நாட்டுப் பழமொழிகளும், உவமை அணிகளும், மிகப் பெற்றுள்ள வாய்ப்புக்களைக் காணலாம். இராமாயணம், பாரதம் முதலியவைகளி லிருந்து உவமைகள் எடுத்துக்காட்டியமுறை மக்களுக் குத் தெரிந்த கதைகளிலிருந்து தெளிவுபடுத்துவதற் காகக் கொள்ளப்பட்டது என்று கூறலாம்.

உதாரணங்கள்:

மேற்கோள்கள் :

1. " அரக்கர் குலத்தை அன்று ராமன் அறுத்தாற் போல்" (4)

2. " அரக்கர் குலத்தை அனுமார்
அறுத்தாற்போல் " (17)

3. " திரியோ தனனை சித்திர சேனன்முன்னுள்
பரிவாகத் தேர்க்காலில் பாசமுடன்
கட்டுகைபோல் " (17)

4. " பஞ்சவர்க்கு மாயன் பாரித்து
நின்றாற்போல்" (22)

5. " வாலியிட போரோ மாயனிட
தன்போரோ " (41)

பழமொழிகள் :

1. "பின்குடுமி தன்னில் பேருலகு தானறிய
தேங்காயைக் கட்டி சிதற
அடிக்காவிட்டால் (24)

2. " ஆசார வாசல் அரமனைக்குள் உள்ளதெல்லாம்
இடித்துப் பரவி எருக்கு
விரைப்பார்காண்" (25)

3. " தேக்கிலையில் நீரதுபோல் தியங்கிடவே" (35)

4. " சதுரகிரி பருவதத்தை தான்பார்த்து நாய்
குலைத்தால்" (38)

5. " தட்டழிந்து கெட்டதுகாண் தலைகெட்ட
நூலதுபோல்" (39)

6. "புலியை நரி பாய்ந்து போகுமோ" (44)

7. " வலையில் அகப்பட்ட மானதுபோல்" (67)

இவை முதலாக பற்பல அருமையான பழமொழிகளும் வழக்குகளும் உவமைகளும் ஆங்காங்கு காணலாம். இவைகள் நூலுக்கு ஏற்றம் கொடுக்கின்றன அல்லவா ?

கோவை,
ஜூலை 1950.

ம. இராமச்சந்திரன்.

மதுரை நாயக்கர் வம்சம்

2. விசுவநாத நாயக்கன் (1529—1564)

|

8. முத்துகிருஷ்ணப்பன் (1601—1609)

9. முத்துவீரப்பன் (1609—1623)	10. திருமலை நாயக்கன் (1623—1659)	குமாரமுத்து
	முத்துவீரப்பன் (1659)	

இராமநாதபுரம் சேதுபதிகள் வம்சம்

1. சடைக்கன் சேதுபதி I
(1604—1621)

|

2. கூத்தன் சேதுபதி
(1621—1635)

3. சடைக்கண் II (தளவாய்ச் சேதுபதி) (1635—1645) 1840-ல் சிறை-மீண்டும் அரசு. தம்பியால் கொல்லப்பட்டான்	தம்பி (சோர புத்திரன்) கலகம் செய்தவன் (மரணம் 1646)	கண்காணும் நாச்சியார்
4. இரகுநாத தேவன் (1645—1670)		நாராயணத் தேவன்

இராமப்பையன் அம்மானை

அம்மானைப் பாட்டு (தஞ்சை சரசுவதி மகால் சுவடி எண் 405)

வெண்பா

காப்பு, கடவுள் வணக்கம், சித்திவிநாயகர் துதி.

தாரணியே ராமன் சடக்கன் தனைப்பிடித்துப்
பாரறிய வந்தபடை பண்பாட--மாமதுரைச்
சித்திவி நாயகனே செங்கண்மால் தன்மருகா
புத்திமிக வேணுமெனப் போற்று.

நூல்

வாழ்த்து

ஆலவாய்ச் சொக்கர் அருள்தானு முண்டாகச்
சீலமுள்ள திருமலேந்திரன் செங்கோல் தழைத்தோங்க
திங்களில் மூன்றுமழை திறமாகத் தான்பொழிய
பொங்குகலி நீங்கிப் பூமியெல்லாந் தான்தழைக்க
எண்ணரிய மாதவரும் எவ்வுலகிலுள்ளோரும்
கண்ணீரும் வாராமல் காசினியோர் வாழ்கவென்று

பிள்ளையார் துதி

அம்மானை பாடுகிறேன் ஐங்கரனே முன்னடவாய்.

கலைமகள் துதி

கைம்மான் மழுவுடைய கண்ணுதலோன் தானளித்த
வெண்டா மரையாளே விரைந்துவந்து முன்னடவாய்.

பாயிரம்

தண்டா மரைமார்பன் சடக்கன் தனைப்பிடித்து
வாரணத்தின் மேலேற்றி மதுரையிலே கொண்டுவர
தாராருந் தையல்புணர் தர்மதிரு மலேந்திரன்முன்
பாரோரும் பார்த்திருக்கப் பண்டொருநாள் வந்தகதை
நானுந்தா னுரைத்திடுவேன் நகரிலுள்ளோர்தான்கேளீர்,

அவையடக்கம்

என்றும் பெரியோர்கள் யானுரைத்த புன்சொல்தனை
நன்றெனவே கேட்டருள்வீர் நானுரைத்த புன்சொல்தனை

இராமப்பையன் வரலாறு

சங்கையுள்ள வேதியர்கள் குலத்தில் வந்தவன்காண்
துங்க வளனு துலங்கவந்த புத்திரன்காண்

திருமலை நாயக்கனைக் கண்டது

ஆஹிரன் போசனிவன் அதிவீர ராமனென்னும்
மாற்றலர்கள் சிங்க(ம்) மன்ன(ன்) புலிராமன்
திக்கடங்(க) வெட்டித் திறன்கொண்ட வாள்வீரன்
தக்கதிரு மலேந்திரனைத் தான்வந்து கண்டான்.

சண்டைக்கு அனுப்புமாறு நாயக்கனை வேண்டியது

"மதுரைநகர் வாழும் மன்னவனே, நீகேளாய்
நாலுதிக்கு மெட்டும் பதினாறு கோணமெல்லாம்
திக்கடங்க வெட்டித் திறைகொண்டே தானுமின்று
வணங்காத மன்னர் தம்மை வணங்குவித்தேன்
[தானுமின்று
நின்னருளாலிம் மன்னர் தமை நீணிலத்தில் வெட்டிக்
கட்டாத கப்பமெல்லாம் கட்டுவித்தேன் நின்னருளால்,
தஞ்சாவூர்க் கோட்டை தவிடுபொடி ஆக்கிடுவேன்,
எனக்கு விடைதாரு" மெனக்கேட்டா(ன்) ராமயனும்.

நாயக்கன் வேண்டாம் என்று தடுத்தல்

"வீண்புகழி ராமாநீ வீரியங்கள் பேசாதே
பண்டுமுன்னாள் நஞ்சேனை பாருலகில் தானலற
சென்றிறங்கி தோவூரில் சேனைமன்ன ருள்ளதெல்லாம்
கோரைவாய்க் காலதனில் கொள்ளையிட்டோம்
[மன்னரெல்லாம்
இன்றுதிறை கொள்வதுதான் என்ன பிரவலந்தான்
வேண்டாங்காண் ராமாநீ வீரியங்கள் பேசாதே"

இராமப்பையன் மீண்டும் வற்புறுத்துதல்

“ஆண்டவனே, இப்போது அடியேன்சொல்
[விண்ணப்பம்.
ஆகமுகரூப பரிசா அடர்ந்தபடை வந்தாலும்
செஞ்சியி லிராயர் சேர்ந்தபடை வந்தாலும்
ஒட்டியர் மராட்டியர் உள்ளபடை வந்தாலும்
சிங்களியர் தங்கள் சேர்ந்தபடை வந்தாலும்
என்பேரைச் சொன்னாலே யிப்பூமி நாடார்கள்
தஞ்சாவூர்க் கோட்டைமெத்த தாடாண்மை பேசிவிட்டீர்
சென்றிறங்கி எட்டாநாள் தென்னவனே நானுமின்று
நாடழித்துக் கொள்ளை இட்டு நன்னகரி தீக்கொளுத்தி
வெட்டிச் சிறைபிடித்து வேந்தரெல் லாந்துரத்தி
கட்டிக்கொருக் கோட்டுவாவென கச்சித்திரும
[லேந்திரனே
எனக்கு விடைதாரு” மெனக்கேட்டான் ராமயனும்.

நாயக்கன் மீண்டும் தடுத்தல்

“பண்டுவினை தீர்த்துப் பஞ்சகலியாணம் செய்தோம்
இன்று பகைத்ததென்றால் எதிர்த்தமன்னர் நகையாரோ?
சூரனே ராமனே சொல்லுகிறேன் நீகேளாய்,
இந்த சமர்க்களந்தான் வேண்டாங்காண் ராமாநீ.”

இராமப்பையன் இனியும் கேட்டல்

“பட்டவாய் மதங்கள்பேசி மறவன் நிருபத்தைக்
கண்டால் கிழித்தெறிவேன் கச்சித்திரும லேந்திரனே
தாடாண்மை யாகஅவன் வைத்த தானையமும்
முன்னாள் நஞ்சேனை முனைச்சமரில் வென்றதுவும்
இன்றளவுங் கப்பங் கட்டா திருந்ததுவும்
திருமுகத்தைத் தான்கிழித்த திறமுஞ் சமர்த்தறிய

அதற்கு நாயக்கன் விடை

போய்வாரே னய்யா, புகழ்வேந்தர் தங்கண்முன்னே”
“வாள்வீர ராம மன்னவனே நீகேளாய்
கட்டும் பரியானையும் கனத்தபெருங் குஞ்சரமும்
ஆங்காரி யஞ்சொல்லும் அருணாத் திரிதனையும்
தாங்காமல் நின்று சதிர்மானஞ் செய்தவன்காண்

நஞ்சேனை யென்ருல் ஒருக்காலு பெண்ணுன்காண்
வாதுக்கு வெட்டி மன்னர் பெரும்படைதான்
சேதுக் கரைதனிலே சேர இறந்துவிட்டார்,
அருணுத் திரித்துணைவன் ஆனசே ஷாத்திரியை
வெட்டித் துரத்தி யோட்டிவிட்ட மன்னவரை
வடுகப் படையை மதியான் மறவனுமே.
நம்மருகே தானிருந்த நல்லதொரு மன்னவர்கள்
எல்லாருஞ் சென்று இறந்தார்கள் கோட்டையிலே
அவனுக்குநாடக சாலையுண்டாம் நல்லகொலுக்
[கூடமுண்டாம்.
துப்பாக்கி மெத்தவுண்டாம் தோற்றச் சமர்க்களத்தில்
அதுதான் இருவரும் அறிந்துகொல்லும்
[எண்ணுர்காண் "

இராமப்பையன் பேச்சு

" கச்சித்திரும லேந்திரனே கன்னனே நீகேளாய்
மறவன் தனையுமிப்போ மாபார மெண்ணிவிடீர்
ஈழம் யாழ்ப்பாணம் இலங்கைப் படைவீடும்
ஒட்டியர் மராட்டியர் உள்ள படைவீடும்
செஞ்சியி லிராயர் சேர்ந்த படைவீடும்
என்பேரைக் கேட்டால் இப்பூமி நாடார்கள்.
மறவன் எனக்கெதிரோ மன்னவனே இப்பொழுது
அவன்வைத்த பெருங்கோட்டை மதிலு முடனிடித்து
சென்றுமுட்டிக் கொள்ளையிட்டுத் தீப்புகையுந்
[தான்காட்டி
அரக்கர் குலத்தை அன்றுராம னறுத்தாற்போல்
மறக்குலத்தை யானுமின்று வாகாய்க் கருவறுத்து
வெட்டிப் பிடித்துவர விடைதாராய் மன்னவனே,
அந்தரத்தின் வானம் அதிர்ந்து விழுந்தாலும்
அஞ்சுவனோ ராமன், அஞ்சேனே ஒருநாளும்,
வெஞ்சமரில் அஞ்சுவனோ, வேந்தருக்கு மோடுவனோ,
உன்சொத்தை உண்டு ஒருக்காலுங் கோழையில்லை,
இன்றுநீ மன்னு எனைநீ அனுப்பு "மென்ருன்.

போர்புரிய உத்தரவு அளித்தல்

தாளி சவுக்களியும் தங்கக் கடயமுடன்
ஆணிப் பதக்கம் ஆன சரப்பளியும்
பூஷணங்க ளுள்ளதெல்லாம் போதவே தானீந்து
அடைக்காயும் வெற்றிலையும் அன்புடனே தானீந்து
“ வென்றுவா ” வென்று விடைகொடுத்தா ரம்மானை.

நாயக்கன் விடை கொடுத்தல்

கச்சித்திரும லேந்திரனே கைகுவித்துத் தானிறங்கி
மன்னவர்கள் எல்லாரும் வாரும் எனவழைத்து
ஏறுங்கள் பல்லக்கு எடுங்கள்குடை ராமனென்றான்
வைகைக்கோர் நிலப்புறமாய் வந்தே யிறங்குகின்றார்.

தமயனிடம் விடை பெறுதல்

“ தமையன் வயித்தியனே தார்வேந்தர் மந்திரியே
மதியான மறவன்மேல் மன்னவனே போய்வாரேன் ”

தமையன் விடை தரல்

“ சூரனே ராமனே தோற்றாத வாசகனே
வீரனே சூரனே விருதுகள ராமய்யனே
மதுரை(க் கோட்)டையை மதியான் மறவனுமோ
உன்னுடைய வாட்டிறத்தை ஒருக்காலு
[மெண்ணான்காண்
தந்திரத்தின் மேலே தானே வரவழைத்து
மண்டலத்தி லுள்ள வாய்த்த பகுதியெல்லாம்
கப்பங்கள் கட்டுவித்துக் கதித்தசமர் தானுமெண்ணு
ஆறுசடைச் சொக்கர் அருளே துணையாக
வென்றுவெட்டி மீண்டு திரும்பிவா ராமாநீ
எல்லையற்ற சேனைபடை யெல்லோரை யுங்காட்டி
வானுலகு தன்னில் மதிக்கப் படையெடுத்து
நீயிறங்கு கூடாரம் நேரே யிறங்குவித்து
தன்னரசு நாடு சதிமானஞ் செய்தவர்காண்.
மறவன் சதிகாரன் மதியான் வடுகன்என்றால்
பாரி படுகளமும் நீயு மின்று

எச்சரிக்கை மேலே யிருந்துகொள்ளும் காரியத்தை
கும்படித்த மன்னவரும் கோட்டைப் பெருந்தளமும்
வெட்டி நிலையிட்டு விரையவா ராமாநீ,
கச்சித்திரும லேந்திரர்க்கு கண்ணுன ராம(ய்)யனே
இன்றுநீ போய்வாரா '' யென்றே விடைகொடுத்து
செங்கமலக் கண்கள் சிவக்கவிழி நீர் ததும்ப

தாம்பூலம் கொடுத்தல்

அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அன்புடனே தானீந்து
'' தம்பி, அரவானே வீரர் தார்வேந்தே போய்வாரும் ''
நின்று விடைவாங்கி நொடிக்குமுன்னே தான்மீண்டு

கொலுவிருந்தது

கொலுவுச் சாவடி தனிலே வீற்றிருந்தா ரம்மானை.

சாமந்தர்களை அழைத்தல்

'' மாப்பிள்ளைக் கொண்டப்பய்யா வாருமென வழைத்து
சத்திரி வீரஅய்யா தார்வேந்தே வாருமென்று
தலையூர்க் கொண்டப்பய்ய தனையுமே வாருமென்று
மன்னர் புலியே மண்டுருப் பாபய்யனே
விருதுசொல்லி வெட்டிவரும் வேட்டைபுரந் தளவாய்
போர்க்களத் தில்நின்று பொரும்படை ராசாவே
நரபாலர் கொண்டாடும் நாகமா ராசாவே
பொட்டிமுக் குளபேத்து ராசர்ப்பெரும் படையும்
இராவாழி பட்டையுறும் நல்லபடை மன்னவரும்
மாதவ ராசாவு மன்னர் பெரும்படையும்
எல்லையற்ற சேனைபடை எல்லோரை யுங்கூட்டி
மாப்பிள்ளைக் கொண்டப்பய்யா வாருமென வழைத்து
தேவர்கள் போற்றுந் திருப்பூவ ணந்தனிலே
போயிறங்கும் '' மென்றுன் புகழ்பெரிய ராமய்யனும்.

பாருலகி லுள்ள பாளையக் காரரெல்லாம்
சேரவங்கே நின்று திரைபோல் தான்கூடி
அனுப்பி விடுவேன் அடுக்குடனே நீபோகாய்
பாளையக் காரர் பலபேரு மெத்தவுண்டு.

பாளையக்காரர்கள் பெயர்கள் சொல்லி அழைத்துவரச் சொல்லல்

ஆரார் வருவார்கள் ஆண்டவனே இப்பொழுது
ஙத்தத்து லிங்கயனும் நல்லதொரு மன்னவரும்
திருமலைப் பூச்சியனுஞ் சேனைவெள்ள மத்தனையும்
மாம்பூண்டி லக்கயனு மன்னவர்க ளத்தினையும்
முள்ளிப்பாடி யிலிருக்கும் முத்தய்ய நாய்க்கனும்
ஈரோடு தன்னி லியல்பான மின்னுட்டில்
இரவும் பகலு மிருந்துபொருங் கெட்டியும்
சேராரை வென்றசிங்கஞ் செலத்தான தன்படையும்
பட்டத்து னுய்க்கன் பரிவார மத்தனையும்
இளையா னுயக்க னியலான காலாளும்
கொட்டத்து ரெட்டி குமார பாக்கியங்களுடன்
அடர்ந்து சமர்பொருதும் அரியலூர் மழவராயன்
தோருத வாசகனுந் தும்பிச்சி நாய்க்கனும்
கொட்டமிட்டு வெட்டிவரும் எட்டப்ப னுய்க்கனும்
கட்டபொம்மு தன்படையுங் கனத்தபுகழ் மன்னவரும்
ஆண்டுகொண்டான் வன்னி அவனுடைய காலாளும்
தென்காஞ்சி மூக்கை சிவிலிராமன் தன்படையும்
முருக்கு னுடுதன்னில் மூவரையன் தன்படையும்
கலங்காத கண்டன் கனத்ததொரு காலாளும்
தொட்டப்ப நாய்க்கனும் தோருத வாசகனும்
பாவலி மூக்கை பரிவார மத்தனையும்
மதவானை தன்மூக்கை மன்னவர்க ளத்தனையும்
மேல்முகத் தும்பிச்சி வீரன் அவன் காலாளும்
ஏழு மடையி லேறிச்சின்னுன் காலாளும்
அம்மைய நாய்க்க னடுத்த பெரும்படையும்
கூளப்ப நாய்க்கன் கூடிப் பெரும்படையும்
முனைச்சமரில் நின்றுபொரும் மூக்கிலனை பூசாரி
கொப்ப னுய்க்கன் குறித்ததொரு காலாளும்
குறிக்கொண்டப்ப னுய்க்கன் கூட்டப் பெரும்படை
க..........யனுய்க்கன் கனத்தபுக(ழ்)க் காலாளும்
நல்லம்ம னுய்க்கன் வல்லபடை வீரர்களும்
யெல்லாரை யுங்கூட்டி யிப்போ வரவிடுவேன்
மாப்பிள்ளைக் கொண்டப்பய்ய மன்னவனே நீபோகாய்
போகிறேனுன் னென்று பொருந்த விடைவாங்கி

பல்லக்கு ஏறுதல்

ஏறினான் பல்லக்கு எல்லையற்ற சேனைமுன்னே
மன்னர் புடைசூழ மந்திரிமார் தான்சூழ
தண்டுங் குடைநெருங்க சாமரைகள் தான்வீச
வெண்சாம ரம்வீச விருது பலமுழங்க
கருதிப் பெரும்படையும் கடல்நிறைபோ லேவிளங்க
தாரை நமரி தலைமுரசு தான்முழங்க
வீராணம் நாகசரம் வெங்கலக் கொம்புமுழங்க
திடுமறைகள் மேளந் திக்கெங்கும் நின்றதிர
தம்பட்டம் நின்றதிர தாளத்துடனே தான்கூட்டி

திருப்பூவணத்தில் கூடாரம் போட்டது.

சீரார் கமலத் திருப்பூவ ணந்தனிலே
கொண்டுவந்து கூடாரம் போட்டார்கள் மன்னரெல்லாம்
மத்தன் சிறுகுடியில் 'வணங்காக் கள வண்டா'ரென்(று)

வணங்காக் களவண்டான் பார்த்தது

ஓசை கேட்டதற்பின் மோசமிக வந்ததென்று
தட்டெழுப்பக் கேட்டுத் தலைகெட்ட நூலதுபோல்
கைபிடித்த பெண்டுக்குக் கனத்தபட்டி மாடுவிட்டு
வேங்கைகண்ட மானதுபோல் வேறுபட்டு மலையேறி
வந்தானே ராமனென்று மலையேறிப் பார்த்துநின்று
அந்தனுள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்

மறுநாள் காலை

ஆழிநெடுந் தேரேறி அலைகதிரோன் வந்துதித்தான்.
தோப்பு மரமுஞ் சோலை யிடங்களுமாய்
அதுவே தெனக்கோட்டான் (ராமன்) பெரும்படை
[மன்னவர்கள்
ராச கெம்பீரன் நல்ல பெருங்கோட்டை
கிளியினங்கள் பண்பாடும் கிறுங்கா திடிகோட்டை
நாடுடைய மண்டலங்காண் நல்ல பெருங்கோட்டை
கள்ளவண் டாரிருக்குங் காடும் பெருவழிகாண்
வைகை ஒருபுறமாய் மாவீரன் மதுரைவந்து

மானமதுரையில் கூடாரம் அடித்தது

வனவீரன் மதுரைதனில் வளைந்தடித்தார் கூடாரம்
இந்திர லோகம்போல் இருந்தானே ராமய்யனும்
அந்தினுள் சென்று அலைகடலோன் போய்மறைந்தான்.

தூதுவன் வந்து கண்டது

வாள்கோட்டை ராயன் மத்தளவாய் தூதுவனும்
அம்பில்விரைந் தோடிவந்து அவனிறங்கும் பாளையத்தே
கண்டு பயந்து கலங்கி இடிவிழுந்து
ஓடினான் ஓட்டனுமோ உற்றபெருங் காற்றெனவே

வாள்கோட்டை ராயன் கேட்டது

அம்பில்விரைந் தோடிவந்து அவனிருக்கும் [கோட்டையிலே
வந்துகண்டு தெண்டனிட்டான் வாள்கோட்டை [ராயனையும்
" ஏண்டாநீ தூதுவனே இப்போதிங் கோடிவந்தாய் "

தூதுவன் சொல் ராயன் கேள்வி

" ஆண்டவனே இப்போ(து) அடியேன் பயந்துவந்தேன்"
" ஆத்தாங் கரையும் அடர்ந்த மாந்தலையும்
மானம் இடிந்தாலும் மதுக்கள் திறந்தாலும்
ஆகமது பாரீசர் அடர்ந்தபடை வந்தாலும்
அஞ்சுவனோ யென்தூதா அஞ்சாதே சொல்லு"மென்றார்.

விடை

" ஆண்டவனே யிப்போ(து) அடியேன்சொல் [விண்ணப்பம்
ஆத்தாங் கரையும் அடர்ந்த மாந்தலையும்
பாலைப் பழிக்கும்உந்தன் பாங்கான ஊருணியும்
கொண்டுவந்து கூடாரம் போட்டார்கள் கொற்றவனே
சூரனும் ராமனும் தோருத சேவகனும்
போருக்கு வீரனும் புகழுக்குக் கன்னனுமாம்
கச்சித்திரும லேந்திரர்க்குக் கண்ணான ராமய்யனும்
எண்ணெய்க் குடத்தை எறும்புவந்து சூழ்ந்தாற்போல்
வண்ணக் கடல்போலே வளைந்தடித்தார் கூடாரம் "

கோட்டை ராயன் பேச்சு

"வாடாநீ தூதுவனே மதியாமல் சொன்னாயே
பஞ்சாங்கஞ் சொல்லுகிற பார்ப்பான் படைக்கோட
பாரமென்று சொல்லப் பயந்து உரைத்தாயே
முன்னாள் நம்மேல் முற்பட்ட மன்னரெல்லாம்
வந்து பொருத மன்னர் பிழைத்தாரோ
சூரப் பயன்விருது தோருத வாசகனும்
வெட்டி நிலைஇட்ட வேந்தர் காணம்மானை.

அருணுத்திரி அவன் ஆனதொரு சேனையெல்லாம்
பரம்பைக்குடிக் கோட்டைதனில் பாகாய்த் தானடைந்து
துப்பாக்கி தன்னாலே சூறையிட்டோம் நானுமின்று
அறிந்திருந்த பார்ப்பா னவன் படைதான் வந்ததென்றால்
சீனநரிகள் பேயோரி தின்றேப்ப மிட்டிடுவேன்
என்பெயரோ அப்போ யானுந் தளவாயோ"

பண்டாரம் சொல்

ராமனுத பூசைபண்ணும் நல்லதொரு பண்டாரம்
"வாள்கோட்டை ராயா மதிமலங்கச் சொன்னாயே
கர்த்தன் பெரும்படைதான் கடல்திரைபோல் [வந்ததென்றால்
சென்றுகண்டு தேவரீர் திறையிட வேணுமென்றால்
கண்டுமெள்ளத் தேவரீர் கப்பமுங் கட்டுமென்றான்."

ராயன் வீரம் பேசுதல்

"பார்ப்பான் தனக்குப் பயந்துமெள்ள நானுமின்று
கப்பமுங் கட்டி கைகட்டி நிற்பேனோ
ஈழத்து ராசாக்கள் என்னை நகையாரோ
ஆழி தவறிடினும் அலைகடல்தான் பொங்கி(டி)னும்
ஊழி முடிந்து உகந்தூங்கிப் போனாலும்
அப்போதுங் கப்பங்கள் கட்டேனே நானும்" என்றான்.

"ஏழைத் தனமாக வென்னை உரைத்தீரோ
எட்டுகுடியும் இருவாட்சி சீமையெல்லாம்
அஞ்சு கோட்டைபத்து அடர்ந்த குடிக்காடும்

வாழ்ந்த புகழ்படைத்த மங்கல ளுடுகளும்
வெட்டி யொடுக்கி வீரவாள் தான் பறித்தேன்
பாங்கான படிக்கோட்டை வழும்பு தலைவனையும்
தாங்காமல் வெட்டித் தன்வசமாய்க் கொண்டேனே
வட்டாணந் தொண்டியிலே வைத்தேனே தானையமும்
சோரரை வென்றசிங்கஞ் செங்கோல பிள்ளை தன்னை
வெட்டி யங்கேநானுங் கப்பங்கள் கட்டுவித்தேன்
ஈழத்துராசாவுக் கென் சீட்டு நடக்கலையோ
கண்டியி லிராசாவுங் கண்டுவணங் கலையோ
துலக்கா ணந்தலச் சோங்கு ஆறுமாவும்
என்பேரு சொன்னல் என் துறையி லொட்டாது
அலைகடல்மேற் கப்பல் நமக்கஞ்சி நடக்கலையோ
பாஷை அறியாத பறங்கி தன்னை இன்று
நாடகசாலை இவையித்துடனே பார்த்திருக் கலையோ
குண்டையங் கோட்டைக் குறும்படிக்குங் கள்ளர் தம்மை
வெட்டிச் சிறைப்பிடித்து விருது பறித்தேனே
வெட்டும் படையொழிய வேறுபடை யில்லையே
குழக்கா றரத்தினையு மங்கொடிப் புலிகாணம்மானை.

எண்ணுதே இப்போது இளைத்தி னும்பேசாதே
என்னோடே பார்ப்பான் எதிர்ப்பானே" வென்றுசொல்லி

ராயன் கோவித்தது

"வேறே ஒருத்தர் வேகவந்தா ராமாகில்
கொன்றுவிடுவே" னென்று கோவித்துக் கண்சிவந்து
வீரவடிவனை யழைத்து வெங்கண் மிகச்சினந்து

மதி கூறல்

"கோபமு ரைத்தாயே கொற்றவனே நீகேளாய்
அரசர் படையோடே ஆண்மைசெய்ய வேண்டாங்காண்.
அரசருடனே துதித்து ஆர்வாழ்ந்தா ரிப்புவியில்
வானப் புலிராமன் வைத்தபடை யத்தனையும்
இப்போது நானுரைத்த (து) இனிகேளாய் மன்னவனே
கோலக்கொண்டை ராயன் கோட்டைதனை யழித்து

தண்டுமிண்டு பண்ணும் கடியத் தலைவனையும்
கொண்டுவந்து கண்டதுண்ட மாக்கிவைத்த
[கொற்றவன்காண்.

திருவரங் கோடுதனில் சென்றிறங்கி யப்பொழுது
குத்திக்கு நனம்பாலே குருதி மடைபாய
மலையாள முள்ளதெல்லாம் வாகாய் மிகவறுத்து
தலையறுத்துத் தன்பொதியில் தான்பிடித்த வன்காண்”
கப்பமுங் கட்டுவித்த ககென வேதான்
கச்சித்திரும லேந்திரனைக் காண்பித்தா ரம்மானை.

காசி நாடுதனில் நல்லமணியம் வைத்தான்
தேவர்கள் கொண்டு துலுக்காணங் தானடந்தான்
திருநகரி தன்னிலே சேரவங்கே தான்கூட்டி
சென்று வளைத்து சேர்த்துப் பிடித்துவந்து
கொண்டுவந்த துரகந்தனி லேற்றுவித்த
[கொற்றவன்காண்.

ஈரோடுதன்னில் எண்ண வொண்ணுக் கொடிமன்னர்
காங்கேய மண்ணுடி கதித்தமிசனை வண்டன
கோட்டை.........................

இராமய்யன் அம்மானை

—∞ǝ∞—

(சென்னைப் பிரதி)

பாயிரம்

பிள்ளையார் துதி

கர்த்தன் றிருமகனே காரானை மேனியனே
சத்திக் கணபதியே தையனல்லாள் புத்திரனே
வித்தை விநாயகனே வேறுவினை வாராமல்
புத்தி மிகதந்து போதம் அருள்வாயே.

சித்தி விநாயகனே தென்கூடல் வாழ்பவனே
பக்தியுட னம்மானை பாட வரமருள்வாய்
வெற்றி விநாயகனே வேலவற்கு முன்னோனே
சித்த மிரங்கித் திருவாக்குத் தந்தருள்வாய்.

கந்தன் துதி

கந்தனே யிக்கதையை காத்தருள வேணுமையா
மைந்தா குமரா மயிலேறுஞ் சேவகனே
ஏறி யருள்புரியும் இளைய பெருமாளே
மாறிவருஞ் சூரர் தம்மை வாகாக வென்றோனே.

சிவபெருமான் துதி

இராமய்யன் படைப்போர் நன்றாக யான்பாட
காமன் தனையெரித்த கண்ணுதலோன் முன்னடவாய்.

அவையடக்கம்

ஆஹிரவன் போச னதிவீர ராமயனை
மன்னர்கள் மெச்சு மதியூகி ராமயன்மேல்
மாற்றலர்கள் சிங்கம் மன்னபுலி ராமன்மேல்
திக்கடங்க வெட்டித் திறைகொண்ட ராமயன்மேல்
ஆராரும் பாடுகிற அம்மானைப் பாடுகிறேன்.

நூல்

தென்னவனூர் கச்சித் திருமலை நராதிபனை
பொன்னவனும் ராமய்யன் போற்றியிரு கையேந்தி

இராமய்யன் விண்ணப்பம்

"ஆண்டவனே யிப்போ தடியேன்சொல்
[விண்ணப்பங்கேள்
மதுரை நகராளும் மன்னவனே நீர்கேளும்
பூவேந்தே யெந்தனுக்குப் பொருந்தி மனமகிழ்ந்து
தேவேந்திரன் வட்டம்போல் செய்வித்தீர் மன்னவனே,
அன்று முதலின்றளவு மடியேனு முந்தனுக்கு
அட்டதிக்கு மெட்டும் ஆன பதினாறுமெல்லாம்
திட்டென்று வெட்டித் திறைகொண்டு நான்வருவேன்
வணங்காத பேரையெலாம் வணங்கவைப்பே
[னாண்டவனே,
கண்டு வணங்காதான் கைகட்டி நில்லாதான்
எல்லோரும் வந்து எனக்குப் பணிவிடைதான்
யென்பேருஞ் சொன்னால் எதிர்ப்பார்களோ மன்னவர்கள்
வானுலகில் வந்தெதிர்த்த மன்னரையுந் தான்பிடித்து
கட்டிக் கொண்டுவருவேன் கர்த்தன் சமூகத்தில்
தஞ்சாவூர் கோட்டைதனைத் தவிடுபொடி யாக்கிவைப்பேன்
கோவிலடிக் கோட்டையிலே கொள்ளையிட்டு
[கொண்டிடுவேன்
எனக்குவிடை தாருமையா" வென்றுரைத்தான்
[ராமயனும்

நாயக்கர் விடை

விருதுபுகழ் ராமா, நீ வீரியங்கள் பேசாதே"

இராமன் சொல்

"ஆண்டவனே யிப்போ தடியேன்சொல் விண்ணப்பம்
[கேள்
பாளையக்காரரெல்லாம் பயந்து வணங்குவர் காண்
வணங்காமல் தானிருக்கும் வண்டமறவனையும்
வளைத்துப்பிடித்து வந்து வணங்கவைப்பேன்
[ஆண்டவனே
எனக்கு விடைதாருமய்யா" வென்றுரைத்தான்
[ராமயனும்

நாயக்கர் சொல்

“வேண்டாமடா ராமா வீரியங்கள் பேசாதே
பண்டுமுன்னுள் நட்சேனை பாருலகு தானறிய
குழல்வாய்க் கிரையாக கொள்ளைக் கொடுத்தோமே
யின்று பகைத்தால் எதிர்த்தமன்னர் தானகைப்பார்
சேதுக் கரைதனிலே சென்றவர்கள் மீண்டதில்லை
வாளுக் கிரையிட மறவன் வலுக்காரன்
துப்பாக்கி மெத்தஉண்டாங் தோலா மறவனுக்குத்
தன்னரசு நாடு தனிக்கோட்டை யாளுநவனும்
மதுரைப் படையென்றால் மதியான் மறவனுந்தான்
மறவர்கள் சற்று மதியார் வடுகரென்றால்
உன்னுடைய வாள்திறத்தை ஒருக்காலு
[மெண்ணுன்காண்
வேண்டாமடா ராமா வீரியங்கள் பேசாதே
பண்டு முன்னுள் நஞ்சேனைப் பாருலகுதானறிய”
மன்னனுரைத்த தெல்லா மனமகிழ்ந்து கேட்டிருந்து
கன்னன் புலிராமன் கைகொட்டி வாய்புதைத்து

இராமய்யன் சொல்

“அரசர் பெருமானே ஆண்டவனே சொன்னீரே
பண்டு வடுகரென்று பாராமல் நின்றுரைத்தீர்
என்கீர்த்தி தன்னை யிளிக்கேளு மாண்டவனே
வஞ்சனைகள் பண்ணுகிற மறவர்களெல்லோரும்
தஞ்சமென்று வந்து சரணம் சரணமென்பார்
தஞ்சாவூர் கோட்டைதனைத் தவிடுபொடி
[யாக்கிவைப்பேன்
மைசூர் கோட்டைதனை மதியாமல் நானிடிப்பேன்
வங்காளம் கொங்கு மலையாள முள்ளதெல்லாம்
தாங்காம லுன்பாதம் சரணம் பணியவைப்பேன்
வட்டானமுள்ள மகதகத்து மன்னரெல்லாம்
கட்டாத கப்பமெல்லாம் கட்டவைத்தே னுன்னருளால்
சத்திரத்தை யெண்ணாமல் தான்குறும்பு சொன்னுரை
மதுரைத் திருவாசலிலே வந்து பணியவைத்தேன்
வையகத்திலுள்ள மன்னர் மனு ராசாக்கள்

சேரப்பணிந்து திறைநீட்டி நிற்கலையோ
வல்லவனோ தான்மறவன் மாபொருட்டோ மன்னவனே"
இவ்வசன மெல்லா மியல்பா யுரைத்தபின்
மைவிழியார் மோகன மன்னவனார் முன்னை நின்று
மெய் வசனமாக விளம்பினார் ராமய்யனும்
"சென்றே மறவனிட செய்தியெல்லாம் பார்த்துவர
பண்டைப் படைவெட்டும் பார்த்து வரவேநான்
ஆண்டவனே யிப்போ தனுப்பிவிக்கவேணு" மென்றார்
"போய்வாரேனய்யா பொருந்துவிடைதாரு" மென்றார்
போய்வாரே னென்ற புகழ்ராம னைப்பார்த்து

நாயக்கர் சொல்

வணங்கா முடிவேந்தன் வாகாய்ச் சிரித்துரைப்பான்
"எப்படியோ வென்று யெண்ணி நினையாமல்
இல்லாத செய்தியெல்லாம் ஏனுரைத்தாய் ராமாநீ
முன்னமே தானிறந்த முனைவடுகர் பற்றாதோ
மறவனுட பூமியிலே மாள்வையென்று கற்றிலையோ"
என்றுசொல்லி மன்னவனு மியம்புவா னப்போது
"பெற்றார் பிறந்தார் பெயர்போன நங்குலத்தார்
உற்றா ருறன்முறையா ருள்ள வடுகரெல்லாம்
பாளையக்காரர் படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
வேளையதில் வென்றுவரும் வீரப் பரிவாரங்களும்
தொட்டியர் கம்பளத்தார் தோராத சேவகரும்
சூரப்பையனை வெட்டிச் சூறையிட்டான் கண்டாயே
ஆங்காரியஞ் சொல்லும் அருணாத்திரிதனையும்
பண்டு வடுகர் படைத்தலைவ ரத்நனையும்
சதுரேறி வெட்டிச் சதிமானஞ் செய்தவன்காண்
சேதுக் கரைதன்னில் சேர யிறந்து விட்டார்
காட்டிலே வெட்டிக் கழுகுபசி தீரவைத்தான்
வெற்றிச் சங்கூதி விருது பறித்தவன்காண்
முன்னமே வெட்டி முனைகண்டான் மறவனுந்தான்
இந்நாளி லேதான் என்னஎம் வடுகரென்றால்
வேண்டாங்காண் ராமய்யனே வீரியத்தை விட்டுவிடும்"

இராமய்யன் சொல்

" தென்னவனே விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன்
[கேளுமய்யா
முன்னமே நஞ்சேனை முடிந்தார்க ளென்றுரைத்தீர்
மன்னவர்கள் மெத்த மடிந்தார்க ளென்றுரைத்தீர்
அந்த மறவன் படும்பாடு கேளுமைய்யா
எந்தனிட வாள்திறத்தை யினிப்பாரும் மன்னவனே
திரியோ தனனை சித்திர சேனன்முன்னுள்
பரிவாகத் தேர்க்காலில் பாசமுடன் கட்டுகைபோல்
அரக்கர் குலத்தை அனுமா ரறுத்தாப்போல்
மறக்குலத்தை நானும் மாய்த்துக் கருவறுப்பேன்
எட்டாம லோடி யிறங்கி யிருந்தாலும்
சென்றிறங்கி யெட்டாநாள் தென்னவனே பாருலகில்
நாடழித்துத் தீக்கொழுத்தி நன்னகரைப் பாழாக்கி
வெட்டிச் சிறைபிடித்து வேந்தன் சடைக்கனையும்
கட்டிக்கொண் டுவருவேன் கர்த்தனே யுன்பாதம்
ஆண்டவனே இப்போது அனுமதிக்க வேணுமென்றான்
போய்வாரே னய்யா பொருந்தவிடை தாரு''மென்றான்.

விடை தந்து அணிகள் தரல்

வணங்கா முடிவேந்தன் மனமகிழ்ந்து தான்சிரித்து
நல்லதென்று சொல்லி நரபால னப்போது
நம்பிக்கை முத்திரையும் நால்விரலில் மோதிரமும்
தும்பிக்கை பதக்கங்கள் சேரவயி டூரியமும்
தாளிச் சவுக்களியுந் தங்கக் கடையமுடன்
ஆளிப் பதக்கமுடன் ஆனபீ தாம்பரமும்
நீலக் கடுக்கன் நிரையாழி மோதிரமும்
அத்தக் கடையமுடன் ஆணிமுத்து மாலைகளும்
முத்துக் கடுக்கன் முன்கை முதாரியுடன்
கோத்த துராயும் கோத்தமுத்துத் தாழ்வடமும்
சவ்வாதுத் தலையில் தலைப்பாகை வைத்து
பூஷணங்க ளுள்ளதெல்லாம் பூட்டி யலங்கரித்து

மாயோகி யென்னுமொரு வான்பரியுந் தான்கொடுத்து
பட்டத்துக் குஞ்சரமும் பாங்குடனே தான்கொடுத்து
ஏத்தப் பணிகொடுத்தார் எதிரில்லா ராமையற்கு

அரசன் எச்சரிக்கை

" நேசமுட னுந்தனுக்கு நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன்
ஆறுசடைச் சொக்கர் அரனு ரருளாலே
அங்கயற்கண் மீனாட்சி அம்ம னருளாலே
தீரவெட்டி வாரு"மென்று தெள்ள விடைகொடுத்தார்.
விடைவாங்கி ராமய்யனும் விருது மிகப்பேசி
கர்த்த னெனுந்துரையைக் கனகரத்தின மேடைதனில்
நின்றனுப்பிக் கொண்டு நீதியுடன் கைகுவித்து
" ஆண்டவனே யிப்போ தடியேனும் போய்வாரேன் "
"போய்வாராய் ராமா" வென்று பொருந்தி மனமகிழ்ந்து
" வீரியவா னென்றாலும் வெஞ்சமரில் பத்திரமாய்
கச்சைகட்டி பாளையத்தில் கண் தூக்கங் கொள்ளாமல்
எச்சரிக்கை மேலே யிருந்துகொள்ளுங் காரியத்தை
பாரில் படுகளமும் பத்திரமாய் தானிறுத்தி
வாதுசொல்லி நீபோரும் மறவன் சதிகாரன் "

கொலுவு இருக்கை

அப்போது ராமய்யனும் அன்பாய் அமைந்திருந்து
புறப்பட்டான் ராமய்யனும் பேருலகு தானறிய
கொலுச்சா வடிதனிலே கொலுவிருந்தான் ராமய்யனும்.
அந்நாள் சென்று அங்கதிரோன் போய்மறைந்தான்.

வணக்கம்

மற்றநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
செப்பமுடன் மீனாட்சி திருவாசல் தனில்நின்று
" சிங்கார மண்டபமும் திருத்தேரு முன்தனக்கு
வங்கார மாக வயிரமுடி தங்கமுடி
மெய்யாகக் கட்டிவைப்பேன் மீனாட்சி யேயுமையே
யெந்தனிட சேனை யிரிந்தலையாய்ப் போகாமல்
வந்த மறவனுடன் வாகாகச் சமர்பொருது
வெற்றிகொண்டு மீண்டுவர வேக முடனருளும்

கன்னி மதுரமொழி கைலாசன் தன் துணையே''
என்று மிகப்போற்றி யேத்தி மலரடியைத்
தெண்டனிட்டு மெள்ளத் திரமாய் வெளியில்வந்து
ஆரவா ரத்துடனே ஆர்ப்பரித்துக் கொக்கரித்து

அண்ணனிடம் விடைபெறல்

தமயன் வயித்திஅய்யன் தார்வேந்தன் தன்னிடத்தில்
"மதியா மறவன்மேல் மன்னவனே போய்வாரேன்
அண்ணாநீ யென்னை அனுப்பிக்க வேணு''மென்றான்.
என்றுசொன்ன தம்பியரை யேறிட்டுத் தான்பார்த்து
"என் துணைவா தம்பியரே யென்வார்த்தை கேளுமினி
மறவன் சதிக்காரன் மதியா னொருநாளும்
தன்னரசு நாடு சதிமானஞ் செய்திடுவான்
சேதுக் கரைதனிலே சென்றவர்கள் மீண்டதில்லை
சேதுவிலே படையெடுத்துத் திரும்பினபே [ருண்டோகாண்
வாதுசொல்லி நீபோருய் மறவன் வலுக்காரன்
உன்னுடைய வாள்திறத்தை யொருக்காலு [மெண்ணுன்காண்
விருதுக்கு வெட்டிவரும் வேந்தனே தமபியரே''

இவ்வசன மெல்லா மியல்பா யுணர்ந்தபின்பு
கன்னன்புலி ராமய்யனும் கைகட்டி வாய்புதைத்து
"என்னுடைய வாள்திறத்தை யினிக்கேளு மன்னாநீர்
பண்டு வடுகரென்று பாராமல் நீருரைத்தீர்
சேனையிறங்கி யெட்டாநாள் தேவரீர் பாருமினி
நாடழித்து தீக்கொளுத்தி நன்னகரைப் பாழாக்கி
வெட்டிச் சிறைபிடித்து வேந்தரையுந் தான்துரத்தி
கட்டிக்கொண் டுவருவேன் கனத்ததிரும லேந்திரன்முன்
அண்ணாநீ வேணது அனுப்புவிக்க வேணுமென்றான்
போய்வாரே னையா பொருந்தவிடை தாரு''மென்றான்

அவ்வார்த்தை கேட்டு ஆனதொரு அய்யனுந்தான்
போய்வாரு மென்று பொருந்தி மனமகிழ்ந்து
யென்றுரைத்துத் தம்பிதனை யேறிட்டுத் தான்பார்த்துக்
கட்டியணைத்து தம்பிரை கண்புயத்தில் அணைத்திட்டார்
இருகண்ணால் நீர்ததும்பி யேங்கி மிகத்தழுவி

“ யெச்சரிக்கை மேலே யிருந்துகொள்ளுங் காரியத்தை
பாரில் படுகளமும் பதனமாய்த் தானிருத்தி
வீரியவா னென்றாலும் வெஞ்சமரில் பத்திரமாய்
கச்சைகட்டி பாளையத்தில் கண் தூக்கங் கொள்ளாமல் ”
அண்ணனுந்தான் சொல்ல அதிவீர ராமய்யனும்
நின்றனுப்பிக்கொண்டு நீதியுடன் கைதொழுது

இராமன் புறப்பாடு

சிவிகை தனிலேறி சிறந்த மதுரையிலே
கொலுச்சா வடிதாண்டி கொற்றவனுந் தானடந்தான்.
பாளையக் காரர் படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
எண்ணவொண்ணு கோடிபடை யெல்லோருஞ் [சூழ்ந்துவர
ஆனை குதிரை அளவிறந்த சேனையுடன்
மட்டில்லாச் சேனையுடன் வந்திருந்தார் மண்டபத்தில்.

ஐயமிட்டுத் தான்பார்த்து எல்லாரும் வாருமென்று
அய்யனுந்தான் போசனிட ஆசனைபோல் தானிருந்தான்.
இந்திர லோகம்போல் இருந்ததுகாண் மதுரைநகர்
நடந்தான் புலிராமன் நல்லபெருஞ் சேனையுடன்
ஆனைமேல் பேரிகை அலைகடல் போல்முழங்க
ஒட்டைமேல் பேரிகை யுலகம் கிடுகிடென
குதிரைமேல் டமாரம் குமுகுமென்று தான்முழங்க
பதினெட்டு மேளவகை பண்புடனே தான்முழங்க
ஆயிரம் பல்லக்கு அதிவீரர் சூழ்ந்துவர
குஞ்சரமும் வான்பரியுங் கோவேற்றம் முன்னடக்க
கட்டியக் காரர்கள் விருதுகள் கூறிவர
பஞ்சவர்ணப் பாவாடை கொஞ்சி மகப்போட
விருது வகைகளெல்லாம் வேடிக்கையாய்ச் சூழ்ந்துவர
கவிவாணர் கொண்டாட கண்ணன்புலி ராமய்யனை
எக்காள முரல இயம்முரசு தான்முழங்க
மெய்க்கா வலர்சூழ மிகவிருது தான்முழங்க
தூளிப் புகையாக தூசியிலே தானடந்தான்.
அந்தரத்தில் தூள்யெழும்பி ஆதித் தனைமறைக்க
கடைவீதி தன்னில் புறப்பட்டான் ராமய்யனும்.

உலா

மதுரைப் பதிவாழும் மங்கையர்க ளெல்லோரும்
தேவேந் திரனோ திருமாலோ வென்பாரும்
பூவேந்த னென்பாரும் போசனிவ னென்பாரும்
மன்மதன்கா ணென்பாரும் மதிமந்திரிகா ணென்பாரும்
பூலோகந் தனைக்கவர்ந்த புண்ணியவா னென்பாரும்
என்று புலம்பி ஏமாந்து நிற்பாரும்
நின்று புலம்பி நெடுமூச் செறிவாரும்
உடுத்தகலை சோர்வடைய ஒய்யாரக் குழல்சரிய
கதித்துவிம் முகுறத்தைக் கையாலே தானமுக்கி
இப்படியே பார்த்துநின்றார் ஏந்திழைமா ரெல்லோரும்
செப்பமுடன் ராமய்யனும் தீரன் பவனிவந்தான்.
வைகை யொருபுறமாய் வந்து தயங்கிநின்று
சென்றே யிறங்கினார் சின்னருவுத்தர் பாளையத்தில்.

கூடாரம் அடித்தது

எண்ணெய்க் குடத்தை யெறும்புவந்து சூழ்ந்தாற்போல்
வண்ணக் கடல்போல வளைந்தடித்தார் கூடாரம்.
ஆயிரம் கூடாரம் அடித்தார்கள் கொற்றவர்கள்
அந்நேரந் தன்னில் அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.
ஆழிநெடுந் தேரேறி அலைகதிரோன் வந்துதித்தான்
மன்னரும் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
வண்டியூர் கோட்டையிலே வந்தே யிறங்கினார்கள்
கோட்டையிலே வந்திறங்கிக் கொலுவிலே தானிருந்தான்
செயமக் களைத்தான் சேர வளைக்கச்சொன்னார்
அந்தக் கணமே அழைத்துவந்தா ரெல்லோரும்
கூட்டமிட்டு வந்தார்கள் கொலுவிட்டு மன்னவர்கள்
நாட்டமுடன் சேதியெல்லாம் நன்றாகத் தானுரைத்தார்
"சேது மறவனைத்தான் சென்று பிடிக்கவென்று
வீரபரி வாரங்களே மேல்சேதி யென்ன "வென்றான்
" முந்திவரது சொல்லிவந்தேன் மன்னன் சமுகத்தில்
சூரனே அய்யாவே தோராத ஆண்டவனே

முந்தின சண்டையிலே முறிந்துவந்தா ரெல்லோரும்
இந்த விசையிலும் இளப்பங்கள் வாராமல்
தந்திரமாய் அத்தேசம் தான்போக வேணு"மென்றார்
"பஞ்சவர்க்கு மாயன் பாரித்து நின்றாற்போல்
வஞ்ச வினைசெய்த மறவனுக் கப்போது
தனுக்கோடி காவலென்று சாங்கமாய் நின்றார்கள்
ஆகையினால் முன்சேனை அடிபட்ட" தென்றுரைத்தார்
கேட்டுத்தான் ராமய்யனும் கெர்விதமாய்ச் சொல்லுவனும்

பாளையக்காரர் சமுகத்து வரிசை

பாளையக் காரர் படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
வேளையமாய் ராமய்யனும் வெகுவரிசை தான்கொடுத்து
ஏறுங்கோள் பல்லாக்கு யெடுங்களடா கட்டாயம்
சந்திரருஞ் சூரியருந் தானவருங் கொண்டாட
இந்திரன்போல் ராமய்யனும் ஏறினான் தண்டிகைமேல்

அந்தணர் வாழ்த்து

வச்சிர சரீரமென்று வாழ்த்திப் பிராமணரும்
அட்சதையும் தோள் கொடுத்தார் ஆயிரம்பேர்கள்
நடந்தான் புலிராமன் நளின பரியேறி
உருவின வாள்காரர் ஒன்பதினா யிரம்பேர்கள்
சருவிப் பொருமல்லர்கள் தண்டிகையைச் சூழ்ந்துவர
மைக்கொழுந்து போல மாசேனை சூழ்ந்துவர
திக்கெழுந்த சூரியன் செந்தூள்கள் தான்மறைக்க

பூவணம்

சென்றே யிறங்கினார் திருப்பூ வணந்தனிலே.
ஆற்றங் கரையும் அடர்ந்தமரச் சோலையிலே
ஏரிக் கரைகளெல்லாம் இறக்குவித்தார் பாளையத்தை
துடியான மன்னவரைச் சுற்றி யிறங்கச்சொல்லி
கச்சைகட்டி பாளையத்தில் கண்தூக்கங் கொள்ளாமல்
பாரில் படுகளமும் பதனமாய்த் தானிருந்தார்
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
மன்னன் புலிராமன் மன்னவனைத் தானழைத்து
ஒழுங்குப் படியே யுற்றபடை ராணுவமெல்லாம்
அந்தப் படியே அழைத்துச்சொன்ன னய்யனுந்தான்

மற்றுநாள் தானு மன்னன்புலி ராமய்யனும்
தேவர்கள் பூசைபண்ணும் திருப்பூ வணத்தைவிட்டு
மானு மதுரைக்கு வழிகொண்டும் போகச்சொன்னான்
கூடாரந் தான்பிடுங்கச் சொல்லிட்டுத் தானடந்தான்
வைகை வழியாக நடந்தார்கள் சேனையெல்லாம்
மன்னன் புலிராமன் மற்றபாதி கொக்கரித்து
நடந்தான் புலிராமன் நல்லது மாலைகொஞ்சம்
வாரா வதிதனிலே மண்கோட்டை யேறுமென்றான்
கிளிஅன்னங்கள் பாடுங் கிறுங்கா கோட்டைவென்றார்
ஆடும் பரியும் அழுக்குடை சீமையென்றார்
மாவலி வாணன் மன்ன னிருந்தஇடம்
காடுகளைத் தான்பார்த்தான் கண்ணன்புலி ராமய்யனும்
அந்நேரந் தன்னி லாயிரம்பேரைத் தானழைத்து
காடுவெட்டி முள்பொறுக்கி கட்டையற வேபறித்து
ராசகெம் பீரன் நல்லபெருங் கோட்டைதனை
ஏறிட்டுத் தான்பார்த்தார் எல்லோரும் கெடிகலங்கி
கூடிக் கடல்போலக் கொக்கரித்து சேனையெல்லாம்
தாவிப் பரிவாரந் தளத்துடனே தான்கூட்டி

மானுமதுரை

வானர வீரன் மதுரைதனில் வந்திறங்கி
ஆற்றங் கரையு மடர்ந்த மரத்தடியும்
தோப்பு மரமுஞ் சோலையிடங் கொள்ளாமல்
மாலைபஞ் சுக்குமந்த பாங்கான ஊருணியும்
மன்னன் புலிராமன் மனமகிழ்ந்து கொக்கரித்து
ஏரிக் கரைக்குள் இறங்கினான் பாளையமும்
எண்ணிக்கை யேபிடிக்க யெல்லோரும் வந்துநிற்க
ஆனை அறுநூறு ஆறு யிரங்குதிரை
ஒட்டகை யெழுநூறு உபய தளத்துடனே
இந்திரன்போல் ராமய்யனும் ஏகாந்தக் கொலுவிருந்தான்
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.

தூதுவன் காணல்

கங்குல் விடிந்து கதிரோனும் எழுந்திருந்து
சடைக்கனிட தூதுவனும் தளத்தையெல்லாம்
[தான்பார்த்து

கெடிகலங்கி யேபயந்து கெடிசடைக்கன் முன்னேவந்து
தெண்டனிட்டுத் தூதுவனும் செப்பினு னப்போது

சடைக்கனிடம் உரைத்தல்

" ஆண்டவனே யிப்போது அடியேன் பயந்து வந்தேன்"
என்று சொன்ன தூதுவனை யேறிட்டுத் தான்பார்த்து
" ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே உரையடா தூதுவனே
கச்சித்திரும லேந்திரர்க்குக் கண்ணுன ராமய்யனும்
காசனையில் வென்றதம்மை கம்பம்நட்டு செயித்தவராம்
வணங்காத பேரை வணங்கவைத்த ராமய்யனும்
மாறு மதுரையிலே வளைத்தடித்தான் கூடாரம்
கோடிக் குறுவெள்ளம் கொண்டுவந்து விட்டாற்போல்
இந்தபெருஞ் சேனைவெள்ளம் எங்கே யிருந்ததையா
கண்டு பயந்துவந்தேன் கர்த்தாவே அய்யாவே"

சடைக்கன் சீற்றம்

பூண்ட மணிமார்பன் புகழ்சடை காணும்போது
சீறுவடி வாளசைத்துச் சினந்தான் சடைக்கனுந்தான்
எறிந்துவிட்டு பம்பரம்போல் யிங்கேநீ வோடிவந்தாய்
முன்னுல் நம்மாலே முண்டுவந்த மன்னரெலாம்
பரம்பக்குடி கோட்டையிலே பட்டங் தரிப்பாரோ
துப்பாக்கி தன்னுலே சூறையிட்டேன் கண்டாயே
அறிந்திருந்தும் பார்ப்பான் அவன்படைதான் [வந்ததென்றல்
இதற்குப்பயந்து வந்தாயே யென்னடா தூதுவனே
சூரப்பய்ய னைத்துரத்தி சூறையிட்டேன் கண்டாயே
அருணுத் திரிதனையும் அவன்படைக ளத்தனையும்
குழல்வாய்க் கிரையாக கொள்ளைகொண்ட தறியாயோ
சடைக்கனிட வலுவை தானு மறியாஞே
அறிந்து மிருக்கிலையோ அவனுமிந்த சோலையிலே
யென்னை மெலிவிக்க யெவரால் முடியுமோடா
யெண்ணுமல் வந்து யிறங்குமந்தப் பார்ப்பானை
கண்ணைப் பிடுங்கிக் காட்டிலே யோட்டிடாமல்
என்பெயர்தான் சடைக்கஞே எடுத்ததுவு மாயுதமோ
பின்குடுமி தன்னில் பேருலகு தானறிய

தேங்காயைக் கட்டி சிதற அடிக்காவிட்டால்
என்பேர் சடைக்கனே எடுத்ததுவு மாயுதமோ
ராமநாதஸ்வாமி பூசைபண்ணு நல்லதொரு பண்டாரம்

வாள்கோட்டை ராயன் சொல்

வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடக்கன் முன்னேவந்து
உம்முடைய வாள் திறத்தை யுரைத்தீரே மன்னவரே
மன்னன் புலிராமன் வாள்திறமும் கைத்திறமும்
இப்போது நானும்நேரே இனிகேளும் மன்னவரே
பாளையக் காரரெல்லாம் பணிவரது பெறுமுன்னே
அரசர் படையோடே ஆண்மைசெய்ய வேண்டாங்காண்
கர்த்தன் பெரும்படைதான் கடலைப்போல் வந்ததென்றால்
சென்று வணங்கி திறையிட வேணுமென்றான்
கண்டதும் வணங்கிக் கப்பங்கட்ட வேணுமென்றான்.
பண்டாரஞ் சொன்னதற்பின் பாங்காய் சடக்கனுந்தான்
செங்கமலக் கண்கள் சிவக்க விழித்துமவன்

சடைக்கன் சொல்

சீறி விடுவான் செயதீரன் சடைக்கனுந்தான்.
"பார்ப்பான் தனக்கு பயந்துமெள்ள நானுமினி
கப்பமுங் கட்டி கைகட்டி நிற்பேனே
இளித்து மன்னவர்கள் என்னை நிந்திப்பார்கள்
மண்டலத்தி லுள்ள மன்னர் நகைப்பார்கள்"
அவ்வார்த்தை கேட்டு ஆனதொரு பண்டாரம்
'என்வார்த்தை தன்னை யினிக்கேளா யாமாகில்
ஆசார வாச லரமனைக்குள் உள்ளதெல்லாம்
இடித்துப் பரவி எருக்கு விரைப்பார்காண்
பேய்த்தொண் டன்னவடி பிடாரியிலே போகு" மென்றான்

பண்டாரம் போதல்

அந்த மொழிகேட்டு ஆனதொரு பண்டாரம்
ஆமைத் திரங்கள் வேமென்று பண்டாரம்
கோவித் தெழுந்திருந்து கோவிலிலே போனான்காண்.

சடைக்கன் அழைப்பு

பண்டாரம் போனதற்பின் பாங்காக சடக்கனுந்தான்
"என்மருகா வன்னியரே யிப்புதுமை கேட்கலையோ
மதியான வர்களை வாவென்று தானழைத்து
மக்கத்தி லானையெனும் மதப்புலியை தானழைத்து
சின்னாண்டி பெரியாண்டி சென்றுசமர் வென்றவனே
வெண்ணிமாலை குமரா வீராகீ வாவென்று
சேதுக்கு வாய்த்த சேவகனே வாவென்றே
வாதுக்கெப் படிவரும் மதுரைவழி கண்டவனே
கொண்டையங் கோட்டை குறும்படிக்கு மன்னவனே
செம்பி நாட்டிலுள்ள சேர்ந்தபடை மன்னவரே
மங்கல நாட்டு வணங்காத மன்னவரும்
கன்னன் கலியாணி காவலனே வாவெனவே
ராவுத்த மாரே நயமுடனே வாருமென்று
வீசுகொடை தேவா வீம னெவனெனவே
(குமாரன் அழகனையுங் கூப்பிட்டுக் கிட்டவைத்து)
வாதுசொல்லி வெட்டிவரும் வணங்கா முடிவேந்து
மெத்தை யுடையான் போர்வேந்தன் வாருமென்று
(ராவுத்தன் நரைபடை காவாளும்)
பாளையக் காரர் பரிவார மத்தனையும்
வாவென்று தானழைத்து வரிசை மிகக்கொடுத்தான்.
மாப்பிள்ளை வன்னியரே வாவென்று கிட்டவைத்து
வேங்கைப் புலியாரே வீரப்பரி வாரங்களே
முன்னாளில் வந்தவினை முடியவெட்டி வென்றீரே
அந்நாளி லென்னை அரசியலை யிட்டீரே
இந்நாளில் வந்தவினை யியம்புகிறேம் கேளுமினி
கூத்தன்மகன் சேதுபதி வார்த்தை குறியாக
இராமப்பய னென்றொருவன் எம்பதியை நோக்கி
மானா மதுரையிலே வந்தே இறங்கினானும்"

மறவர் பதில்

மதுச்சடைக்கன் தானுரைக்க மறவருமங் கேதுரைப்பார்
வீசு கொடைதேவன் வேந்தன் முகம்பார்த்து
பார்ப்பான் படையெடுத்தால் பருமென்று சொன்னீரே

வந்த வடுகரெல்லாம் மடிந்தார்க ளன்னுளில்
இந்தவிசை வாரான் யிவன்பிழைத்துப் போவானே
வாரபடை யத்தனையு மடியவே போரிடுவோம்
சூறையிட்டு சுத்தித் துணிபிடுங்கி வாரோமய்யா ''
தீரன் சடைக்கன் செய்தியெல்லாங் கேட்டபின்பு

வன்னியர் சொல்

மட்டுப்படாத வன்னியன் மதம்பொழிந்து கொக்கரித்து
'' கெட்டானே பார்ப்பான் கீழ்திசையை நோக்கிவந்து,
பஞ்சாங்கஞ் சொல்லவேறு பாரிலிட மில்லையோ
பூசைபண்ணித் தான்பிழைக்க பிள்ளையார்
[தானில்லையோ
ஆசைகொண்டு வந்தானே அறியாமல் பார்ப்பானும்
முன்வந்து தெரிபட்ட முதலிமார் சொல்லலையோ
வடுகர்பட்ட பாடெல்லாம் மறந்தார்கள் மன்னவர்கள்
பார்ப்பானு மிதுதேசம் படையெடுத்து வந்தானே
இங்கே படையெடுக்க இனிவெட்கந் தானில்லையோ
சாய்வாக வந்த தளத்தை முறியவெட்டி
பார்ப்பான் குடுமியிலே பாங்குடனே தேங்காயை
கட்டி யடிப்பே''னென்ருன் கன்னன்புலி வன்னியன்ருன்
'' மார்பிலிடும் பூணூல்பறித்து மாட்டுவடம்
[போட்டிடுவேன்''
அண்டரெல்லாங் கொண்டாடும் அம்மானை யிப்போது
ஆண்பிள்ளை சிங்கம்வன்னி அம்மான் முகம்பார்த்து
'' வேண்டா மறவர் விசாரமினி வேண்டாங்காண் ''
கண்டு வணங்கிவன்னி கடுகியே தானெழுந்து
பொக்கிஷத்தை தான்திறந்து பூஷணங்கள்
[தானெடுத்து
ஆபரண முள்ளதேசா யன்பாகத் தான்திறந்து
வங்கார மானவன்னி வாதுசொல்லி தாமெழுந்து

உலா செல்லுதல்

சிங்கார மானவெகு சேனை தளத்துடனே
மதயானை தனிலேறி வந்தானே வீதியிலே

விதமான பெண்களெல்லாம் வேடிக்கைப் பார்க்க
[வந்தார்
வெறுமை பிடித்தாற்போல் மெல்விரலை வாயில்வைத்து
அறுமறுக்க கொட்டைபோல் அங்கிசைந்த
[பெண்களெலாம்
தன்னியத்தை கையாலே தானமுக்கி நிற்பாரும்
நின்று மயங்கி நெடுமூச் செறிவாரும்
உடுத்தகலை சோர உய்யாரக் குழல்சரிய
இப்படியே நின்றூர்க ளேந்திழைமா ரெல்லோரும்
வன்னிதுரை யென்பாரும் மன்மதன்கா ணென்பாரும்
தேவேந் திரனோ திருமாலோ வென்பாரும்
பூவேந்திர னென்பாரும் போசனிவ னென்பாரும்
இந்தப் புவியாளும் இராசன்கா ணென்பாரும்
என்று புலம்பி யேமாந்து நிற்பாரும்
செப்பமுடன் வன்னித்துரை தீரன்கா ணென்பாரும்
நடந்தான் பெருஞ்சேனை நாற்புற முடன்கூடி
நாடு கலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரியை
கொண்டு வரச்சொன்ஞன் கோட்டையிடி
[வன்னியும்தான்.
ஏறினான் வான்பரிமே லியல்வேந்தர் சூழ்ந்துவர
ஆனை குதிரைபடை அன்பாகத் தானடக்க
ஆனைமேல் பேரிகை அதிர்ந்து முழங்கிவர
ஒட்டைமேல் பேரிகை ஒக்க முழங்கிவர
குதிரைமேல் சம்மேளங் கூட முழங்கிவர
துத்தியு மத்தளமும் சேர ஒருபுறமாய்
தத்தி நடனமிட தாதியர்கள் தானுட
ஆனை திரள அடல்பரியு முன்னடக்க
சேனை மிகநெருங்க செந்தூள் மிகப்பறக்க
வானத்தின் மீன்போல மன்னர் குடைநெருங்க
வானப் பொறியுடனே வங்கார ஈட்டியராம்
அறிவிகட்டி அசுவங்கள் ஆர்பரித்து முன்னடக்க
அம்புவில்லி ஆட்காரர் அதிவீரர் சூழ்ந்துவர
கொடேரி குளந்துவரும் குப்பக் குழல்களர
வீரப்பரி வாரமேளம் வெகுதிரளாய் சூழ்ந்துவர

கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
பஞ்சவர்ணப் பாவாடை கொஞ்சி மிகவெறிக்கக்
ஆலவட் டம்பிடிக்க அதிவீரர் முன்னடக்க
சந்திர காவிடால் தாமெல்லாந் தானிலங்க
காவிக் குடைபிடிக்க கனவிருது கூறிவர
சாம்பிராணி தூபம் தளமெல்லாங் கமகமவென
வெஞ்சாமரம் வீசி விருதுசின்னங் தானூத
நடந்தானே வன்னிதுரை நாவலர்கள் கொண்டாட
கடுக்கமுத் தராகடந்து காடந்த குடிநடந்து
வாய்த்ததொரு காவனூர் வழியாகத் தானடக்க
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்

சேனை செல்கை

மற்றைநாள் தானும் மன்னன்புலி வன்னித்துரை
மதியற் றழகனையு மன்னன் குமாரனையும்
சின்னயாளி யவுக்குச் சேர்ந்தபடை யத்தனையும்
அரியாணிபுறக் கோட்டைக்கு அதிசீக்கிரத்தில்
[போகச்சொன்னூர்.
புயத்தை யுடைவாள் போர்வேந்தன் தன்படையும்
வீசுகொண்ட தேவன் வீமன் பெரும்படையும்
புதுக்குடி கோட்டைக்கு போமென்று தாமுரைத்தார்.
மதுரை வழிகடை மத்ததேவன் தன்படையும்
கறுத்த உடையான் கன்னன் பெரும்படையும்
ருவுத்த காத்தன் நல்லபடைக் காவாளும்
போகலூர் கோட்டைக்கு போமென்று தாமுரைத்தார்.
வட்டாணங் தொண்டியிலே வையுந்தன் தானியத்தை
இனியாங் குடிக்கோட்டை யெச்சரிக்கை யென்றுரைத்தார்
மற்றநாள் தான்தானும் மன்னன்புலி வன்னியவன்
அரியாணிபுறக் கோட்டையில் அதிசீக்கிரம் போயிறங்கி
கோட்டை புகுந்து கொத்தளத்து மேலேறி
யெதிரி படையை யேறிட்டுத் தான்பார்த்து
‘ எங்கே யிருந்ததடா யிந்த பெரும்படைதான்
கோடங்கி வெள்ளமெனக் கொண்டுவந்து விட்டானே
வீரியங்கள் பேசிவன்னி விதமுடனே ஆர்ப்பரித்து

பார்ப்பான் பெரும்படையை பார்முறிய வெட்டவென்று
இருந்த படைத்தலைவ ரெல்லோரை யும்அழைத்து
அஞ்சாமல் பார்ப்பான் நெஞ்செதிரே வந்தானே
இறங்கின பாளையத்தை இளப்ப மென்று தான் துணிந்து
கோட்டைத் திறந்து புறப்பட்டார் மன்னவர்கள்.

முதல் நாள் சண்டை

பார்ப்பான் படைமேலே பாருலகு தானறிய
எறிந்தார் எரிவாணம் எல்லையற்ற சேனையின்மேல்
சுடரா குவைக்காரா சொல்லரிய மன்னரைத்தான்
குத்தி விரட்டிக் கூடாரங் கொள்ளையிட்டார்.
வெறுப்பட்டு குத்தி விரண்டோடிப் போவாரும்
அய்யோ சிவனேயென்று அலறி விழுவாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
காலறுந்து வீழ்வாரும் கையறுந்து வீழ்வாரும்
குறைப்பிண மாய்நின்று கூத்தாடி நிற்பாரும்
வேலவனே யென்பாரும் விதிவச மென்பாரும்
மன்னன்புலி வன்னியவன் வாகாக வேதிரும்பி
வெற்றிச் சங்கூதினான் விருது சடைக்கனவன்
பார்ப்பான் பெரும்படையில் பட்டார்கள் முன்னூறு
மறவர் அறுபதுபேர் மாண்டார்க ளக்களத்தில்

இரண்டாம் நாள்

அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
மற்றநாள் தானு மன்னன்புலி ராமய்யனும்
இந்தப் படைத்தலைவர் யெல்லோரை யும்அழைத்து
" அஞ்சாமல் தான்மறவன் நெஞ்செதிரே வந்தானே
மாப்பிள்ளை கொண்டய்யா மன்னவனே வாருமென்று
திருமலை கொண்டப்பய்யா தீரனே வாருமென்று
சத்துருக்க ளய்யா தார்வேந்தே வாருமென்று
பொன்னம ராயா போர்வேந்தே வாருமென்று

பாளையக்காரர்கள் அழைப்பு

மண்டுறு பாப்பயனே மன்னவனே வாருமென்று
நத்தத்து லிங்கையனும் நல்ல படையாளும்

கோடப்ப னுயக்கன் கூட்டப் பெரும்படையும்
வீரமலை னுயக்கன் வேந்த பெரும்படையும்
எட்டப்ப னுயக்கன் யெல்லையற்ற காலாளும்
தொட்டப்ப னுயக்கனும் தோருத சேவகனும்
இருவப்ப னுயக்கன் யெதிரில்லா மன்னவனும்
பூச்சி னுயக்கன் போர்வேந்தன் தன்படையும்
முத்தைய னுயக்கன் மூவலூர் மன்னவனும்
தென்காஞ்சி மூக்கன் சிவிலிமா றன்படையும்
முருக்கு நாட்டு மூவரையன் தன்படையும்
கோத மறுடி கோத்த பெரும்படையும்
சூற்றுல தேவன் கூட்டப் பெரும்படையும்
தென்மலை வன்னியனும் சேனை பெருந்தளமும்
சின்னணஞ் சாத்தேவன் சேனை பெருந்தளமும்
கட்டமொம்ம னுயக்கன் கனத்தபெருஞ் சேனைகளும்
ஊற்று மலையானும் உகந்தபெருஞ் சேனைகளும்
கீழ்முகத்துத் தும்பிச்சி கீர்த்தியுள்ளான் தாவிடையும்
மேல்முகத்து தும்பிச்சி விருதுபுகழ் காலாளும்
ஏழு மடையிலி வைப்பன் தன்படையும்
கழுகு படையான கதித்தபடை காவலாளும்
வென்னு யக்கனும் உற்றபுகழ் காலாளும்
போருக் கதிகாரி பொம்மனுயக் கன்படையும்
அப்பாச்சி கவண்டன் ஆன பெரும்படையும்
ஏழாயிரம் பண்ணை யெதிரில்லான் தன்படையும்
கணக்கதி காரி கவண்டன் பெரும்படையும்
இரவும் பகலும் இலங்துபொரும் சேவகரும்
நரிக்கி விருந்தாக்கும் நல்லசிறு பொம்மணனும்
முட்டிவெட்டி சூறையிடும் முத்தப்பநாயக் கன்படையும்
இருந்துமாந்து வெட்டும் இலப்பையூர்கா மாட்சியையும்
பள்ளியில் சின்னையனும் பார்வேந்தன் த்ன்படையும்
ஆய்க்குடிக் கொண்டையனும் அவன்படைக ளத்தனையும்
விருப்பாச்சி னுயக்கனும் வேந்தன் பெரும்படையும்
கன்னிவாடி னுயக்கனும் கதித்தபடை காலாளும்
லிங்கம னுயக்கன் நீதியுள்ளான் தன்படையும்
பெத்தண னுயக்கன் பெருஞ்சேனை யத்தனையும்

வாலப்ப னாயக்கன் வலுவுள்ளான் தன்படையும்
வெங்கம னாயக்கன் விருதுபுகழ் காவலாளும்
தென்னம நாடு சேனை பெருந்தளமும்
வீசுங்க நாடு விருதுபுகழ் காவலாளும்
செல்வப்பொட்டி னாயக்கன் சேனைப் பெருந்தளமும்
திருமலை பூச்சியனும் சேனைபடை யத்தனையும்
சொக்கலிங்க னாயக்கன் சொல்தவறான் தன்படையும்
விசுவப்ப னாயக்கன் வேந்தன்படை யத்தனையும்
மணலூறு னாயக்கன் மன்னன் பெருந்தளமும்
வேலப்ப னாயக்கன் வேந்தன்படை யத்தனையும்
மருதப்ப தேவன் மன்னன்படை யத்தனையும்
கோடங்கி ரெட்டிக் குலைகளுந் தானையும்
முனைச்சமரில் நின்றுபொரும் மூங்கிலணைப் பூசாரி
பட்டத்து நாயக்கன் பரிவார மத்தனையும்
தென்னம நாடு சேனை பெருந்தளமும்
இரந்து பறந்துவெட்டும் இலப்பையூர் காமாட்சி
வங்காள முத்தய்யன் வலுவுரைத்தான் தன்படையும்
அரியலூ ராரும் அவன்படை யத்தனையும்
மறுநாற்று னாயக்கன் மன்னன்பெரும் தளமும்படையும்
வால சமுத்திரத்தின் மன்னன்படை யத்தனையும்
குன்னத்து ரெட்டி குமாரன்படை யத்தனையும்
நாஞ்சிநாட் டுத்துறையும் நல்லபடை யத்தனையும்
திருநெல் வேலி சேர்ந்தபடை யத்தனையும்
(மறுனூத்து னாயக்கன் மன்னன் பெருந்தளமும்)
மலையாள ராஜாவும் மன்னன் பெரும்படையும்
கொளும்பினில் ராசாவும் கூட் டப் பெரும்படையும்
ஈரோடு தன்னில் யெண்ணவொண்ணு கொங்குமன்னர்
நல்லமா னாயக்கன் படையும் நாகமன் தன்படையும்
ஊற்று மலையானும் ஊக்கமுடைப் போர்படையும்
கரட்டுமலை னாயக்கன் கனத்த பெருந்தளமும்
கச்ச சகட்டி னாயக்கன் கனத்த பெருந்தளமும்
காங்கேய னுடன் கன்னப் பெருந்தளமும்
மூங்கில்முனை பூசாரி முனைச்சமரில் மன்னரெல்லாம்
காமாட்சி னாயக்கன் கன்னம் பெரும்படையும்

நாயக்கர்காலத்துப் பாளையப்பட்டுக்கள் தென்பகுதி

காமய ஞயக்கன் கதித்தபடை காலாளும்
நாகம ஞயக்கனும் நல்லபடை காலாளும்
போருக் கதிகாரி பொம்மணன் தன்படையும்
செல்லாரை வென்ற சிங்கமலர்த் தாபிள்ளையும்
சிலுப்பெட்டி ஞயக்கனும் சேனைவெள்ள மத்தனையும்
கோதை மறுபாடி கூட்டுப் பெரும்படையும்
மனமது காணும் வாய்த்த புரவிகளும்
ஆசிறு பேய்க்கும் அஞ்சாப் புரவிகளும்
உச்சிமிய் யாவும் உகந்த பெருந்தளமும்
சவ்வாசு கானும் தன்மாவி அத்தனையும்
வாய்பூச கான்தளமும் வாய்த்த புரவிகளும்
வாவுகான் தன்படையும் வாய்த்த கரிகளுடன்
சின்ன ராவுத்தர் சேர்ந்த புரவிகளும்
முசெகான் குதிரையும் முத்து முதலியரும்
காதுறு சாயபு கன்னன் புரவிகளும்
சுரனுதாயத்த ருவுத்தன் தன்புரவி யத்தனையும்
மீரு சாயபும் வேந்தன் பெரும்படையும்
அதிரி சாயபும் அடர்ந்துவருஞ் சேனைகளும்
மகமது சாயபு மன்னன் புரவிகளும்
படெகான் கிலிசும் வாய்த்த புரவிகளும்
மகமதுகான் கிலிசும் வாய்த்த புரவிகளும்
யீசனுகான் தன்பரியும் வெகுமையாய் இன்றெழுந்து
எல்லோரும் வந்து யியல்பாகத் தானெழுந்து
உபய தளமெல்லாம் ஒருமித்து தான்திரண்டு
இன்றைக்கு இலக்காக எதிர்த்த மறவனையும்
சென்று பிடிக்கவென்று சீறிவடி வாளெடுத்து
மாப்பிள்ளை கொண்டய்யன் மதயானை போல்சீறி

சேனையை வகுத்தல்

பாளையக் காரர் பலபேரை தானழைத்து
பதினெட்டு வகையாக பாங்குடனே தான்பிரித்து
எட்டப்ப ஞயக்கன் எதிரில்லான் தன்படையும்
எர்ரப்ப ஞயக்கன் யெல்லையற்ற காலாளும்
பூச்சிய ஞயக்கன் போர்வேந்தன் தன்படையும்
கட்டப்பொம்ம ஞயக்கன் கன்னன் பெரும்படையும்

போர்

நேரே பொருகையிலே நெருங்கிசமர் பொருதார்கள்
காமாட்சி நாயக்கன் கன்னன் பெருந்தளமும்
தென்காஞ்சி மூக்கன் சிவிலிமா றன்படையும்
முருக்கு நாட்டு மூவரையன் தன்படையும்
முத்தய நாயக்கன் மூவலூர் மன்னவனும்
கோதைம ரெட்டி கூட்டப் பெரும்படையும்
குன்னத்தூர் ரெட்டி குமரன் பெரும்படையும்
தென்மலை வன்னியனும் சேனை பெருந்தளமும்
முட்டிவெட்டி சூறைகொள்ளும் முத்தையநாயக்
[கன்படையும்
நரிக்கி விருந்தாக்கும் நல்லசிறு பொம்மனும்
கணக்கதி களத்து வண்டன் பெரும்படையும்
கொப்பக் கவண்டன் குறிக்கவண்டன் மெய்க்கவண்டன்
சின்னணஞ் சாத்தேவன் சேனை பெருந்தளமும்
சிலப்பெட்டி நாயக்கன் சேனைவெள்ள மத்தனையும்
சின்னம நாயக்கன் சேனை பெருந்தளமும்
வாலப்ப நாயக்கன் வலுவுள்ளான் தன்படையும்
கோலக் கொண்டையான் கூட்டப் பெரும்படையும்
ஏழு மடையான் ஏறிசின்னான் தன்படையும்
ஈரோடு தன்னில் யெண்ணவொண்ணா கொங்குமன்னர்
காங்கேய நாட்டில் கதித்த முனைக்கவண்டன்
தளவாயி நாயக்கன் தார்வேந்தன் தன்படையும்
நத்தத்து லிங்கய்யனும் நல்லபெருங் காலாளும்
நேரே பொருகையிலே நெருங்கி சமர்பொருதார்
இந்த வகையெல்லாம் எல்லோருந் தான் துணிந்து
கோட்டை தனைவளைத்துக் கூடாரந் தானடித்தார்.
கோட்டையில் உள்ளிருந்து குறும்படித்த
[மறவனுந்தான்
சும்மா யிருந்தால் சிரிப்பார்கள் உலகிலுள்ளோர்
யென்றுசொல் லிமறவர் யெல்லோருங் கச்சைகட்டி
பார்ப்பான் பெரும்படைதான் பாரமோ யென்றுசொல்லி
வந்தெதிர்த்த மன்னர் வலுவறிய வேணுமென்று
அரியாணிபுரக் கோட்டைவிட்டு அன்பாய் வெளியில்வந்து

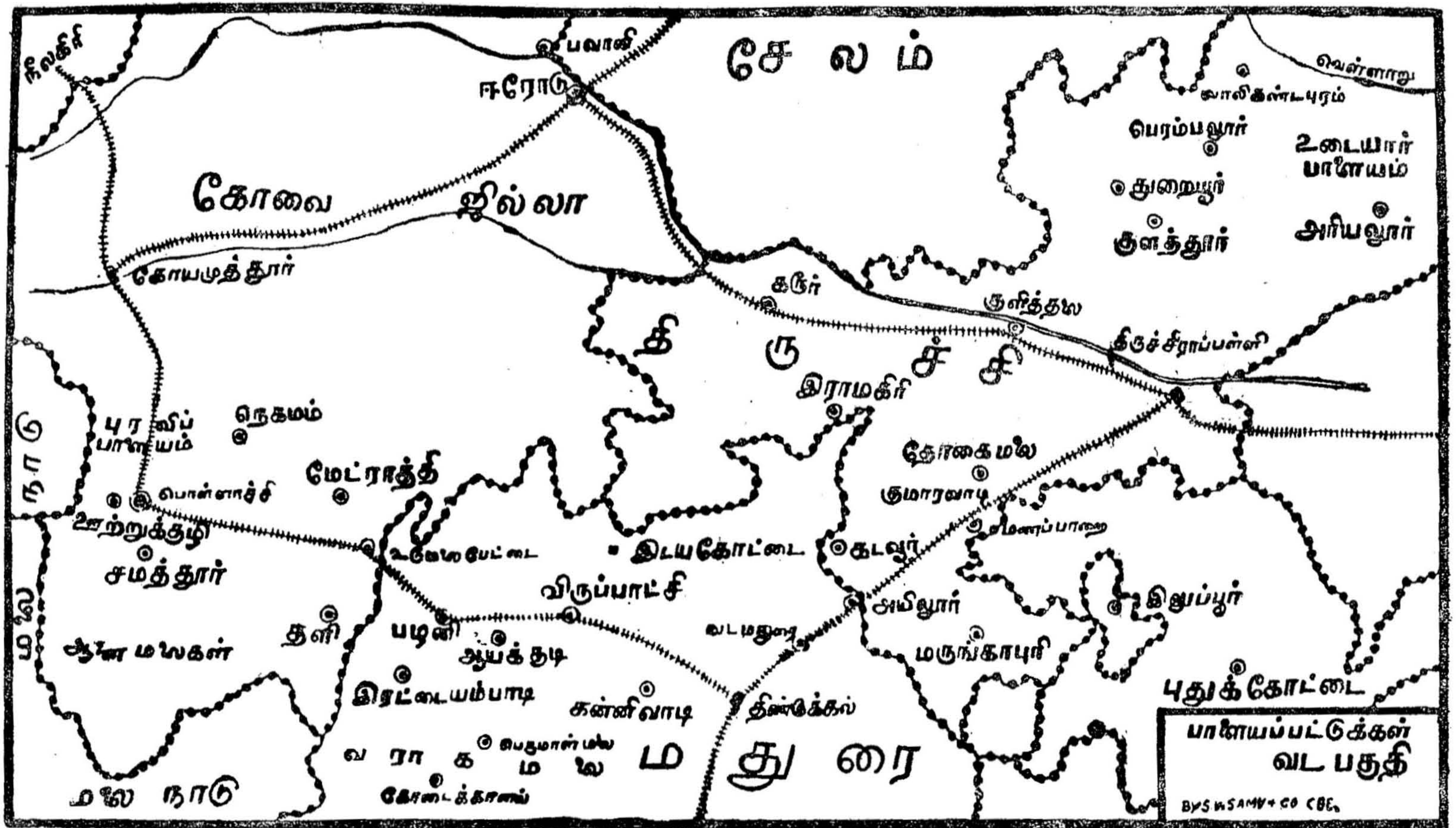

பாளையப்பட்டுக்கள் வட பகுதி

BY S. M. SAMY + CO CBE.

மறவன் சேனை வகுப்பு

அஞ்சுவகையாய்த் தான்பிரித்து அடர்ந்து பொருக
[வென்று
கறுத்த உடைவாள் கன்னன் ஒருகையிலே
வீசு கொடைத்தேவன் வீம ளொருகையிலே
பொத்தை யுடையான் போர்வேந்த ளொருகையிலே
மதுரை கடைவழி மத்ததேவ ளொருகையிலே
ருவுத்தர் கூத்தன் நல்லபடை யொருகையிலே

போர்

அஞ்சுவகையாய்த் தான்பிரித்து அடர்ந்துசமர்
[பொருகையிலே
யெரிந்தா ரெரிவாணம் யெல்லையற்ற சேனையின்மேல்
சுட்டார் குழல்காரர் சொல்லறியா சேனையின்மேல்
வாளோடே வாள்முறிய மக்ஷம் பொருதார்கள்
அம்பு வில்லுகாரன் ஆர்ப்பரித்துத் தான்பொருதான்
ஆனைகுத்திச் சோர்ந்து அலறி விழுவாரும்
இருபடையு முன்னு மெதிர்த்து சமர்பொருதார்.
வாண மடிபட்டு மண்மேல் கிடப்பாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
குறைபிண மாய்நின்று கூத்தாடி நிற்பாரும்
வேல்குத்துப் பட்டு விரண்டோடிப் போவாரும்
வேலவனே யென்பாரும் விதிவசமோ யென்பாரும்
காலற்று வீழ்வாரும் கையற்று வீழ்வாரும்
முட்டிப் பொருதார்கள் மூவுலகு தானறிய
கிட்டிப் பொருதார்கள் கீழுலகும் தீயெரிய
வலங்கையிலே நின்றபடை வளர்த்துப்போர்
[செய்தார்கள்
இடங்கையிலே நின்றபடை எதிர்த்துப்போர்
[செய்தார்கள்
தேக்கிலையில் நீரதுபோல் தியங்கிடவே தான்மறவன்
மன்னன் புலிராமன் மறித்தான் மறவரைத்தான்
மன்னன் புலிவன்னி வாகாகத் தான்திரும்பி
யெதிர்த்துப் போர்செய்தான் யெதிரில்லா
[வன்னியும்தான்

பார்ப்பான் பெரும்படையும் பறந்து கொலவையிட்டுக்
குத்தி விரட்டிக் கூடாரம் கொள்ளையிட்டு
மதச்சடைக்கன் தான்வளைத்த வன்னிக்கு
[வாய்த்ததென்று
ஊடுருவிச் சென்றான் உலகங் கிடுகிடென
வெட்டித் துரத்திவன்னி விருதுகளுந் தான்பேசி
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டில்லாச் சேனைவெள்ளம்
தட்டழிந்து கெட்டதுபோல் தலைகெட்ட நூலதுபோல்
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனையின்மேல்
மூவாயிரம் பேர்முழுது மங்கேதான் மடிந்தார்கள்
மறவர் படையில் மடிந்தார்கள் முன்னூறு
வெற்றிச் சங்கூதி விருதுகளும் பேசிவந்தார்
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
ஆழிநெடுந் தேரேறி அலைகதிரோன் வந்துதித்தான்
அன்று முறிந்து அடைந்தார்கள் பாளையத்தில்
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டில்லா சேனைவெள்ளம்
மறவனே ஆண்பிள்ளைகாண் மண்டலத்தி லுள்ளோரே
பெண்களோ வென்று பெருமூச்சுத் தானெறிந்து
மாப்பிள்ளைக் கொண்டையன் மாகோபங்
[கொண்டெழுந்து
வெங்கிட கிஷ்ணய்யன் வீமனே வாருமென்று
இருந்த படைத்தலைவர் யெல்லோரை யும்அழைத்து
அஞ்சாமல் தான்மறவன் நெஞ்செதிரே வந்தான்காண்
இன்றைக்கு இலக்காக யெதிர்த்த மறவனைத்தான்
சென்று பிடித்து திசைநாலுங் கொள்ளையிட்டு
கைப்பிடியாய்த் தான்பிடித்து கட்டிக்கொண்டு
[வராட்டால்
என்பேரோ ராமன் எடுத்ததுவும் ஆயுதமோ.

மறு நாள்

மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி வன்னியவன்
மன்னன் சடைக்கனுக்கு மறுங்கிருபம் தானெழுதி
ஒட்டன் தனையழைத்து ஓலை தனைக்கொடுக்க
ஒட்டனவ னோடி உற்றதொரு காற்றெனவே
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் முன்னேவைத்து

ஒட்டன் சொல்

" ஆண்டவனே யிப்போ தடியேன்சொல் விண்ணப்பங் கேள்
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனைமுன்னே
சென்று புகுந்து திசைநாலுங் கொள்ளையிட்டு
வெட்டித் துரத்தி விருதுகளுந் தான்பேசி
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டில்லாச் சேனைவெள்ளம்
மூவாயிரம் பேர்முழுது மங்கேதான் மடிந்தார்கள்
மறவ ரிருனூறு வாகாகப் பட்டார்கள்
மற்றுநாள் போரிலும் முந்திபோல் வெற்றிகொண்டோம்
நாலாநாள் போரில் இராமனிட தன்படையில்
ஐநூறு பேர்கள் அங்கே மடிந்தார்கள்
மறவர் இருநூறு மடிந்தார்கள் அக்களத்தில்."
என்றுசொல்லி ஒட்டன் இதமுடனே தானுரைத்தான்
அப்போது சேதுபதி அந்தவிசே ஷங்கேட்டு

மதச்சடைக்கன் சொல்

" இந்தவெற்றி போதாதா என்மருகா வன்னியனே
கூத்தன்மகன் சேதுபதி வார்த்தை குறியாக
நம்மை யெடுக்கவென்று நம்பதியை நோக்கிவந்து
மானு மதுரையிலே வந்தேகி அங்கிருந்து
மண்டலத்தி லுள்ள மகாசேனை அத்தனையும்
கூட்டிவந்து ராமய்யனும் கூடாரந் தானடித்தான்
என்னை யெடுக்க எவரால் முடியுமோடா
இராமநா தர்பாதம் நமக்குதவி யாயிருக்க
மலைவளர் காதலித்தாய் மங்கையுமை தானிருக்க
முக்கோடி தீர்த்தம் முழுதுமங்கே தானிருக்க
வாமஞ் செகநாதர் வாய்த்ததுணை யிங்கிருக்க
பார்ப்பா னொருபொருட்டோ பாருலகில் மன்னவனே
யெதிர்த்துவந்த பார்ப்பானை யினிவிடப் போறோமோ
நாளைப் பகல்பொழுதில் நாழிகைக் குள்ளாக
அம்மானைப் பந்தாடி அலைக்கழிவு பண்ணுட்டால்
என்பேரா சடைக்கன் எடுத்தது மாயுதமோ
பார்ப்பானைக் கொன்றால் பாவம்வந்து சூழுமென்று

பின்குடுமி தன்னிலே பேருலகம் தானறிய
தேங்காயைக் கட்டி சிதற வடிப்பேனுன்
கண்ணைப் பிடுங்கி காட்டிலே ஓட்டிடுவோம்
என்றுசொல்லி ஓலை யெழுது ''மென்ருன்
[சடைக்கனுந்தான்

ஓலை அனுப்பல்

ஓலை யெழுதி ஓடவிட்டார் இராமய்யற்கு
ஓட்ட னவனுேடி உற்றபெருங் காற்றெனவே
கோலாகல இராமன் கொலுவிலே யிருக்கையிலே
ஓலையைக் கொடுத்து ஒதுங்கிநின்ருன் ஓட்டனுந்தான்.
வாசித்துப் பார்த்து மன்னன்புலி ராமய்யனும்
எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய்தனை விட்டாற்போல்

இராமய்யன் சொல்

கண்சிவந்து சீறி கடுங்கோபங் கொண்டெழுந்து
"என்வார்த் தைதனை யினிக்கேளும் தூதுவனே
சதுரகிரி பருவதத்தைத் தான்பார்த்து நாய்குலத்தால்
சேதமுண்டோ'' வென்று சிரித்தான் புலிராமன்.
"சடக்கனிட பெண்சாதி தாலி தனையறுத்து
அரமனை தோறும் ஆசார வாசலெல்லாம்
எருக்கு குருக்கு மினிவிரைப்பே'' னென்றுசொன்னுர்
தூதுவனை தான்விளித்து துங்கமுடி ராமய்யனும்
"சொன்னதொரு வார்த்தைதனை சொல்லடா தூதுவனே
அப்போது தூதுவனும் அவ்விவரந் தான்கேட்டு
ஓடிஞன் தூதுவனும் உற்றபெருங் காற்றெனவே
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் முன்னேவந்து
ஓலை தனைக்கொடுத்து ஒதுங்கிநின்ருன் தூதுவனும்
வாசித்துப் பார்த்து மதம்பொழிந்து கொக்கரித்து

ஓலை படித்துவிட்டுச் சொன்னது

"என்மருகா வன்னி இவ்வசனங் கேட்கிலையோ
பாளையக் காரர் படைத்தலைவ ரையழைத்து
பார்ப்பா னகைத்து பகடிபண்ணிப் போய்விட்டான்
சும்மா யிருந்தால் சிரிப்பா ருலகிலுள்ளோர்''

மதச்சடைக்கன் தான்வளர்த்த வன்னிக்கு
[வாய்த்ததென்று
போத்தை யுடையான் போர்வேந்த னொருகையிலே
வீசுகொண்ட தேவன் வீம னொருகையிலே
கறுத்த உடையான் கன்னன் றேவிகையிலே
மதுரை வழிகண்ட மத்ததேவன் ஒருகையிலே
ராவுத்த கூத்தன் நல்லபடை யொருகையிலே
மதச்சடைக்கன் தான்வளர்த்த வன்னி ஒருகையிலே
அறுகையாய் தான்பிரித்து அடர்ந்துபோர்
[செய்யவென்று

போகலூர் வெளி சென்றது

போகலூர் வெளியில் புறப்பட்டா ரெல்லோரும்
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனையெல்லாம்
பெண்களோ வென்று பெருமூச்சு தானெறிந்து
வெங்கிட்ட கிஷ்ணய்யன் வெகுளியாய்த் தானெழுந்து
மண்டுரு பாப்பய்யனும் மாகோபங் கொண்டெழுந்து
சத்துரு கையன் தார்வேந்தன் தானெழுந்து
பாளையக் காரர் படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
கச்சைகட்டி வேலெடுத்து கனத்தகுழல் தானெடுத்து
போகலூர் வெளியில் (போருக்கு வந்)தார்கள்

போகலூர்ப் போர்

இருவர் படைமுன் எதிர்த்துப்போர் செய்தார்கள்
வன்னி யொருபுறமாய் மார்க்கமாய் வந்துநின்று
மாபோகி யென்னுமொரு வான்பரிமேல் தானேறி
ஊடுருவிச் சென்றான் உலகங் கிடுகிடென
இடசாரி வலசாரி யெய்யாமல் ஊடறுத்தான்.
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனைவெள்ளம்
தட்டழிந்து கெட்டதுகாண் தலைகெட்ட நூலதுபோல்
மாப்பிள்ளை கொண்டய்யன் மதயானை போல்சீறி
யெதிர்த்த மறவனை யினிவிடப் போமோமோ
என்றுசொல்லி அய்யன் எல்லோரை யுஞ்சினந்து
தொட்டிய கம்பளத்தார் துடிகாரரை யும்அழைத்து

பல்கடித்துச் சீறிவிழ பாருங் கிடுகிடென
எல்லோருந் தான்சினந்து ஏகினர்கா ணம்மானை.
மறவர் படைமேலே மண்டிப் பொருதார்கள்.
மறவர் வெருண்டோட வன்னியவன் தான்பார்த்து
புலியை நரிபாய்ந்து போகுமோ வென்றுசொல்லி
வலையி லகப்பட்ட மான்போல தான்மறவர்
தேக்கிலையி லகப்பட்ட தீர்த்தம்போ லேமறவர்
அலண்டு சோர்ந்து அலறி வீழ்வாரும்
பாண மடிபட்டு மண்மேல் கிடப்பாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
உண்டைபட்டு உருண்டு சோர்ந்து கிடப்பாரும்
வேல்குத்துப் பட்டு வெருண்டோடிப் போவாரும்
வேலவனே யென்போரும் விதிவசமோ யென்பாரும்
காலற்று வீழ்வாரும் கையற்று வீழ்வாரும்
குறைபிணமாய் நின்று கூத்தாடி நிற்பாரும்
வன்னியவர் துணிந்து மசைப்போர் செய்தார்கள.
அரியாசை புரத்தார் அதிசீக்கிரம் வந்துதவ
காடந்தகுடி கோட்டையார் கடுகித்தான் வந்தார்கள்.
எல்லோரும் வந்து இனிவிடப் போமோ
என்று சொல்லி மறவர் எதிர்ந்துபோர் செய்தார்கள்.
மன்னன் புலிராமன் மட்டிலா சேனைவெள்ளம்
கட்டவிழ்த்த மான்போல கதறியே ஓடலுற்றார்
எக்கடா யென்று யென்று ஒளிப்பாரும்
அக்கடா ஒச்சையென்று அரண்டுதிருண் டோடுவாரும்
காடி கொடுக்கு காலன்போல் வந்தானே
யென்ன செய்வோமென்று ஏங்கி முகம்வாடி
உண்டைபட்டு சோர்ந்து உருண்டு கிடப்பாரும்
வேல்குத்து பட்டு வெருண்டோடிப் போவாரும்
வாண மடிபட்டு மண்மேல் கிடப்பாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
அம்புபட்டு அலறி சோர்ந்து விழுவாரும்
காலற்று வீழ்வாரும் கையற்று வீழ்வாரும்
குறைப்பிணமாய் நின்று கூத்தாடி நிற்பாரும்
வேலவனே யென்பாரும் விதிவசமோ யென்பாரும்

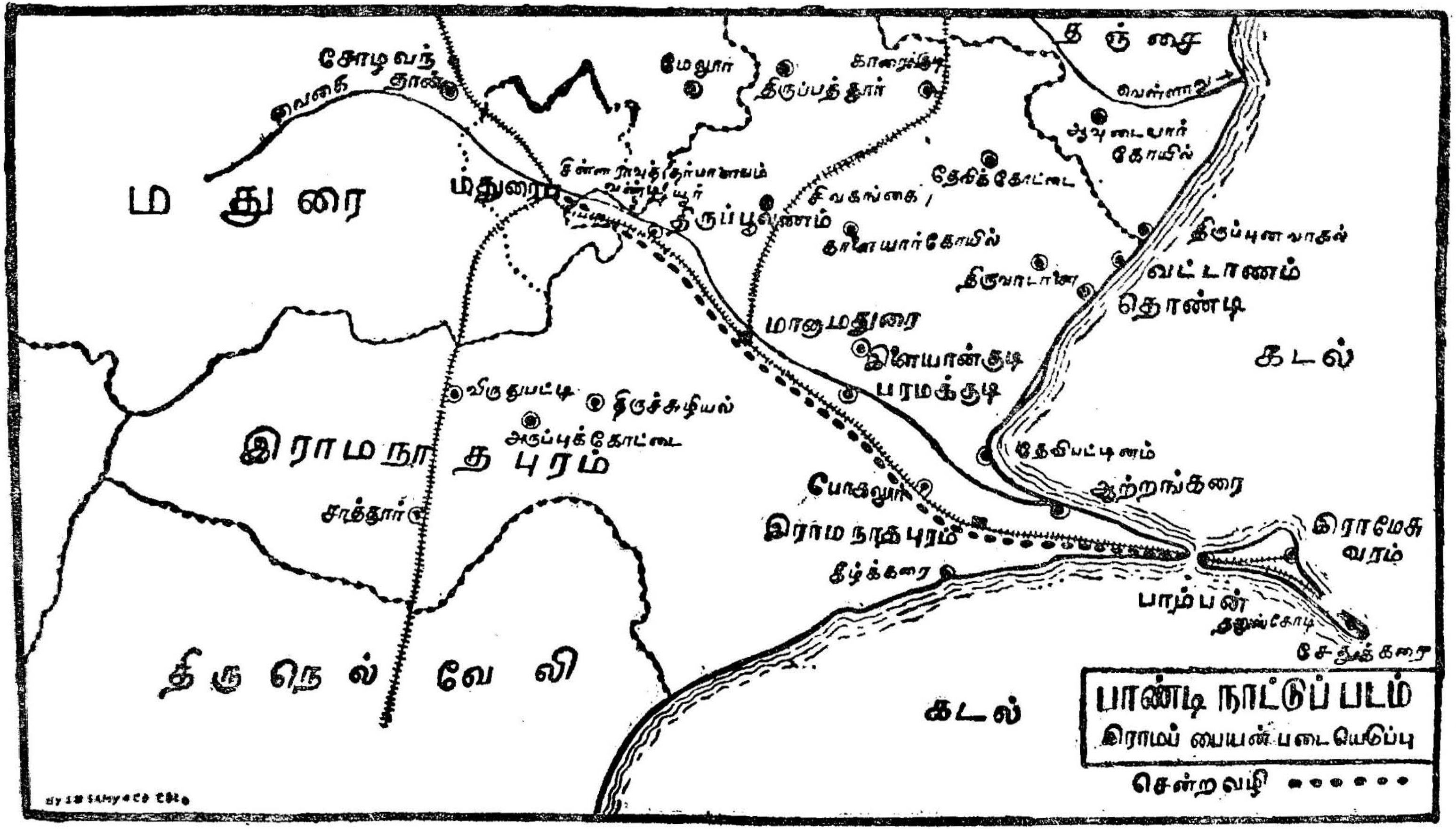
மதுரை
சோழவந்தான்
வைகை
மதுரை
சின்னராவுத்தர் பாளையம்
வண்டியூர்
மேலூர்
திருப்பத்தூர்
காரைக்குடி
தஞ்சை
வெள்ளாறு
ஆவுடையார் கோயில்
தேவிக்கோட்டை
சிவகங்கை
திருப்பூவணம்
காளையார்கோயில்
திருப்புனவாசல்
திருவாடானை
வட்டாணம்
தொண்டி
மானமதுரை
இளையான்குடி
பரமக்குடி
கடல்
விருதுபட்டி
திருச்சுழியல்
அருப்புக்கோட்டை
இராமநாதபுரம்
தேவிபட்டினம்
ஆற்றங்கரை
போகலூர்
சாத்தூர்
இராமநாதபுரம்
கீழ்க்கரை
இராமேசுவரம்
பாம்பன்
தனுஷ்கோடி
சேதுக்கரை
திருநெல்வேலி
கடல்
பாண்டி நாட்டுப் படம்
இராமப் பையன் படையெடுப்பு
சென்றவழி ••••••

அய்யோ சிவனேயென்று அலறி விழுவாரும்
அந்தரத்தில் தேவர்கள் அலங்காரமாய் பார்த்துநிற்க
இந்த வுலகி லெவருடைய திப்போரோ
வாலியிட போரோ மாயனிட தன்போரோ
என்றுதான் சொல்லி எல்லோரும் பாரத்துநிற்க
வெட்டிக் கருவறுத்தான் விருதுபுகழ் வன்னியுந்தான்.
குதிரை யிருநூறு குண்டுபட்டு தான்விழுந்து
ஆனையுமோ பத்து அம்புடனே தான்சோர்ந்து
கூடாரங் கொள்ளையிட்டுக் குடல்பிடுங்கி மாலையிட்டு
விருப்பாட்சி ஞயக்கன் விருதுசொல்லி ஓடிவந்தான்
காமாட்சி ஞயக்கன் கழுத்தை யறுக்கலுற்ருன்
தொண்டம ஞயக்கன் தோள்சரிய வெட்டலுற்ருன்
வெங்கம ஞயக்கனை வெட்டிப் பிளந்தெரிந்தான்
பாளையக் காரரைத்தான் பார்த்துக் கழுத்தறுத்தான்
ஆறுபா ளையக்காரர் அடங்காத ராசரைத்தான்

வன்னி வெற்றி

தலையறுத்துக் கொள்ளையிட்டு தாரைசின்னந்
[தான்முழங்க
வெற்றிகொண்டு வன்னி வீரியங்கள் பேசிவந்தான்
கோட்டை புகுந்தான் 'கோட்டையிடி வன்னியுந்தான்
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனைவெள்ளம்
என்று முறிந்து அடைந்தார்கள் பாளையத்தில்
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனையிலே
மூவாயிரம் போர்முழுது மங்கேதான் மடிந்தார்கள்
மறவரிட படையிலுமே மடிந்தார்கள் பலபேர்கள்
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.

பரிசு தரல்

மற்ருநாள் தானும் மன்னன்புலி வன்னியுந்தான்
வெற்றிகொண்ட மன்னரைத்தான் விரையவே
[தானழைத்து
பூஷணங்க ளெல்லாம் பூட்டி யலங்கரித்து
பச்சவடம் கொடுத்து பாங்கா யமுதளித்து

கெந்தபொடி சந்தனமும் கெர்விதமாய்த் தான்பூசி
அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அன்புடனே
[தான்கொடுத்து
கோட்டைப் பதனமென்று கோலாகல வன்னியுந்தான்

வெற்றியுடன் திரும்பல்

சேதுவரை வாழும் தீரனிடம் போகவென்று
ஏறினான் தண்டிகைமேல் எல்லையற்ற சேனைமுன்னே
கட்டியக்காரன் கனவிருது கூறிவர
வெண்சா மரம்வீச விருது பலமுழங்க
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே தொனிமுழங்க
சந்திர காவிடால் தளமெலாங் தான் முழங்க
நடந்தான்காண் வன்னியுந்தான் நல்லமுத்து
[மாலைகொஞ்ச
அத்தியுத்தி கோட்டையிலே அம்மா னருகேவந்தான்.
வந்தானங்கு தெண்டனிட்டான் வாள்வீரன்
[வன்னியுந்தான்.
ஏந்தி யெடுத்து யிருகண்ணிலே தானணைத்து

சாந்தி கழித்தல்

ஆயிரம் ஆலாத்தி அடுக்கடுக்காய்த் தானெடுத்து
திட்டிகிடாய் வெட்டி தீரனவன் வன்னியற்கு
வேண்டும் வரிசையெல்லாம் விதமுடனே தான்கொடுத்து
" சேனைப் படைத்தலைவர் சேர விருந்தாலும்
கொஞ்ச திரவியங்கள் கொள்ளையிட்டுப் போனாலும்
இந்தவெற்றி போதாதோ யென்மருகா வன்னியென்றார்
கேட்ட படைத்தலைவர் கெடிகலங்கிப் போவார்கள்
இனியிளப்ப மில்லை யென்மருகா வன்னி"யென்றார்
ஐந்தாநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
மற்றாநாள் தானும் மன்னன் புலிராமன்

அரியாசைபுர முற்றுகை

அரியாசை புரக்கோட்டை அடுத்து
[வளைந்துகொண்டான்
கோட்டைக் குள்ளிருந்து குறும்படித்த மறவனுந்தான்

இனியிருந்தால் மோசமென்று யெல்லோரும்
[கிலேசமுற்று
போராது புகுந்தாற்போல் போகவென்று தான்துணிந்து
கச்சைகட்டி யெல்லோரும் கனத்தவெடி தானெடுத்து
காடந்தக் குடியிடையே கடுகியே ஓடிவந்தான்
மற்றுநாள் தானும் மன்னன் புலிராமன்
போனான் மறவனென்று பொருமி மிகச்சினந்து
வண்ட மறவன் மதிமயங்கிப் போனாலும்
காணிக்கைக் கொடுக்குமகன் காணாமல் ஓடுவனோ
வண்ட மறக்கொடுக்கை வளைந்து பிடிக்கவென்று
தொடர்ந்து பிடிக்கவென்று சொல்லரிய மன்னரெல்லாம்
கூடாரந் தானெடுத்து கொலுவிட்டுத் தானடந்தான்.
காடந்த குடிக்கோட்டை கடந்துமிக்க கொக்கரித்து
வாழை படர்ந்திருக்கும் வைகை நதிகடந்து
ஆற்றங் கரைதனிலே அடித்தானே கூடாரம்
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.

மற்றும் போர்

மற்றுநாள் சென்று மன்னன்புலி ராமன்படை
அத்தியுத்தி கோட்டையிலே அவனிருப்ப தறியாமல்
பாம்பாற்றங் கரைதனிலே பாங்காய்ப் போயிறங்கி
கூடாரந் தாண்டித்தான் கோலாகல ராமன்படை.
அந்த விஷய மறிந்து சடைக்கனுந்தான்
கடவை மறித்து கலந்துபோர் செய்தான்காண்.
பாதை மறித்து பாங்காகக் கொள்ளையிட்டான்
இருவர் படைமூண்டு எரித்துப் புடைத்தார்கள்.
அப்போது சடைக்கன் ஆர்ப்பரித்துக் கொக்கரித்து
நாடு கலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரிமேல்
ஏறிச் சடைக்கன் எல்லையற்ற சேனைமுன்னே
ஊடுருவிச் சென்றான் உலகங் கிடுகிடென
வாளோடு வாள்முறிய மசப்போர் செய்தார்கள்.
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனைவெள்ளம்
வந்து வளைந்துகொண்டார் மதச்சடைக்கன்
[சேனையின்மேல்

கோலக் கொண்டையான் கூட்டப் புரவிகளும்
ஆயிரம் புரவி ஆர்ப்பரித்து தான்பொருதார்
பட்டாணி வாளெடுத்து பருந்துபோ லேபறந்து
ஊடுழக்க வெட்டினன் உலகங் கிடுகிடென
தீரன் சடைக்கனையும் திரமாக வெட்டலுற்றார்

சடைக்கனுக்கு காயம்

காயமது பட்டுக் கலங்கியே சடைக்கனுந்தான்
என்மருகா வன்னி யினிவந்து கூடுமென்றான்
அப்போது வன்னி அவ்வசனந் தான்கேட்டு
புலியை நரிபாய்ந்து போகுமோ வென்றுசொல்லி
வீசை முறுக்கி விருதுகள் தான்பேசி
வெட்டின பட்டாணியை விருதுசொல்லி தான்பிளந்தான்
பெட்டியு மூடியுமாய்ப் பிளந்தெரிந்தான் வன்னியுந்தான்.
இடசாரி வலசாரி எதிர்த்துப் பொருதலுற்றார்
மூன்னூறு பட்டாணி முழுதுமங்கே தான்மடிந்தார்
ஐயா யிரம்பேர் அக்களத்தில் தான்மடிந்தார்
கூடாரங் கொள்ளையிட்டு குடல்பிடுங்கி மாலையிட்டு
பட்ட படுகளத்தைப் பார்க்கப் பயந்தோடுவார்
'மால்விரண்டு கொடுக்கு வஞ்சனையாய் வெட்டுவனோ'
என்றுசொல்லி ராமன் படையேங்கி முகம்வாடி
ஒன்றோடு ஒன்று உருண்டு கிடப்பாரும்
கழுகு பறந்து காகம்விருந் துண்டிடவே
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டிலாச் சேனைவெள்ளம்
தட்டழிந்து கெட்டு தருக்காம லோடிவிட்டார்
விதிவசமோ வென்று வெறிகொண்டு ஓடலுற்றார்.
மாமனுடன் மச்சினன் தான்மாண்டு கிடப்பாரும்
செகன்னாதம் போனாலும் சேரப் பிழைப்போமோ
என்று புலம்பி யேமாந்து போவாரும்
அன்று முறிந்து அடர்ந்தார்கள் பாளையத்தில்
மற்றநாள் தானும் மதச்சடைக்கன் வன்னியுந்தான்
அம்மான் முகம்பார்த்து அழுத முகம்கலங்கி
காயம்து கட்டி கலங்கி முகம்பார்த்து

வன்னி பேச்சு

"கோடி திரவியங்கள் கொள்ளைகொண்டு போனாலும்
விருது சடைக்கனையும் வெட்டுவனே பட்டாணி
கோட்டைவிலை போனாலும் கொற்றவர்கள் மாண்டாலும்
ஆனை குதிரை அளவற்று மாண்டாலும்
உள்ளேயே முடிந்தாலும் உகாந்தமாய்ப் போனாலும்
நன்னகிரி கொள்ளையிட்டு நாடழிந்து போனாலும்
விருது சடைக்கனுக்கு வேதனையுந் தான்வருமோ"
என்று புலம்பிவன்னி எழுந்திருந்து போகலுற்றார்
மற்றுநாள் தானும் மதச்சடைக்கன் வன்னியுந்தான்
இராமநாத சுவாமி நல்லதுணை யென்றுசொல்லி

இராமேசுவரம் தீவு அடைதல்

அம்மானே நீரிப்போது ஆனைபரி யேறுமென்றார்
அத்திக்கோட்டை விட்டு ஆன பெருந்தளந்தான்
பாம்பாற்றங் கரைதனிலே பாங்குடனே வந்திறங்கி
சோங்கு மறுமாவும் சோடினை யாய்விரித்து
படைத்தலைவ ரெல்லோரும் படகிலே ஏறுமென்றார்
தண்டிகை பல்லாக்கு சகலமும் ஏற்றலுற்றார்
ஆனை குதிரை அடங்கலும் ஏத்துமென்றார்
பொக்கிஷங்கள் கூடாரம் பொருந்தியே ஏத்துமென்றார்
எல்லோரை யுமனுப்பி எதிரில்லா வன்னியுந்தான்
பெண்டுனச்சியெனும் பெரியதொரு வான்பரியும்
நாடு கலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரியும்
தோணியிலே தானேற தோணதில்லை வான்பரிதான்
என்னசெய்வோ மென்றுவன்னி யேங்கி முகம்வாடி
நானேறும் வான்பரியை இராமனே ஏறுவான்காண்
கண்ணைப் பிடுங்கி காட்டிலே வோட்டு மென்றார்
அப்போது படைத்தலைவர் அருகேநின்று
[என்னசொல்வார்
கட்டியே வான்பரியை கப்பலிலே ஏத்துமென்றார்
கப்பலிலே ஏத்தி கரைசேர்த்தார் வான்பரியை
கப்பலிலே தானேறி கர்த்தச் சடைக்கனுந்தான்
இராமநாத சுவாமி நல்லதுணை என்றுசொல்லி

"உன்பாதம் நம்பிவந்தேன் உலகளந்த மாயவனே
மன்னன் புலிவன்னி மாதுக்கப் பட்டுநின்று
என்னசெய்வோ"மென்றுவன்னி இருந்து கிலேசமுடன்
போனுன் மறவனென்று பொருமி மிகச்சினந்து
எங்கேதான் போனாலும் இனிவிடப் போமோ
கடலேறிப் போமோமென்று கனவிருது கூறினுன்
வீரவாள் கைபிடித்து வீரியங்கள் பேசினனும்
என்வலுவு மவன்வலுவு மினியல்லோ பார்க்கவென்று
என்று சொல்லியவன் இருகண் மிகச்சிவக்க
அப்போது படைத்தலைவர் அருகேநின்று என்சொல்வார்
சேதுக் கரைவாளுந் தீரன் அரசிருப்பும்

இராமய்யன் அத்திபுத்திக் கோட்டையில்

அத்திபுத்திக் கோட்டை அவனிருந்து போனதல்லோ.
பள்ளியறை மாளிகையும் மெத்த உண்டாம்
படைத்தலைவர் திறந்திருக்கும் பண்டகசாலை யுண்டாம்
என்று படைத்தலைவர் எல்லோருந் தாமுரைத்தார்
அப்போது ராமய்யனும் அந்த வளங்கெட்டு
அத்தியுத்திக் கோட்டை அரண்மனையில் வந்திருந்தார்
இருந்தானே ராமய்யனும் இருபதுநா ளரமனையில்
கோலாகல ராமன் கொலுவி லிருக்கையிலே
மதுரை தனிலிருந்து வந்தானே ஓட்டனுந்தான்

இராயர் ஓலை வரல்

இராயரிட காயிதமும் நலமுடனே தானெழுதி
முகிலருடன் பாட்சா முப்பதினு யிரங்குதிரை
கணவாயை வந்து கட்டிக்கொண்டா ரென்றுசொல்லி
கோலக்கொண்ட யான்குதிரை கூட்டப் பெருந்தளமும்
இராயரிட சீமையெல்லாம் நாலுதிக்குங் கொள்ளையிட்டு
விசையா புரமும் வேலூருங் கொள்ளையிட்டு
கணவாய்க் கோட்டையெலாம் கட்டிக்கொண்
[டானென்று
இங்குவர பயணமா யிருக்கிறு னென்றுசொல்லி
இராயரிட காயிதமும் நமக்குவந்த தென்றுசொல்லி

மன்னன் புலிராமனையும் வரவழைக்க வேண்டுமென்று
கர்த்தனிட காயிதமும் கடுகியே தான்கொடுத்து
காயிதத்தைக் கொண்டு கடுகியே ஓடிவந்தான்
மன்னன்புலி ராமய்யனை வந்துகண்டான் ஒட்டனுந்தான்
காயிதத்தைக் கொடுத்து கைகட்டி நிற்கலுற்றான்
வாசித்துப் பார்த்து மன்னன்புலி ராமய்யனும்
துலுக்காண மொருபொருட்டாய் சொல்லி அனுப்பினரோ
துலுக்கர் படையெல்லாம் தூளிபட வேதுரத்தி
குதிரை தளமெல்லாம் கொள்ளையிட வேணுமென்று [சொல்லி
மாப்பிள்ளை கொண்டைய்யன் மன்னன் தனையழைத்து
வெங்கிட கிருஷ்ணய்யன் வீமன் தனையழைத்து
மண்டுறு பாப்பய்யனே வாருமென்று தானழைத்து
பாளையக் காரர் பலபேரைத் தானழைத்து
எல்லோரையு மழைத்து இதமாகப் புத்திசொல்லி
இன்று முதலோடே யிங்கே வருவானென்று
ஆற்றங் கரையும் ஆன துறைமுகமும்
புகழ்பெரிய போகலூர் கோட்டைப் பதனமென்று

இராமய்யன் மதுரை செல்லல்

என்று சொல்லி இராமய்யனும் ஏறினான் தண்டிகைமேல்
மன்னர் படைசூழ மந்திரிமார் சூழ்ந்துவர
ஆனை குதிரை ஆர்ப்பரித்து முன்னடக்க
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே முழங்கிவர
வெண்சா மரம்வீச விருது பலமுழங்க
கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
கவிவாணர் கொண்டாட காரியப்பேர் முன்னடக்க
பதினெட்டு மேளவகை பண்பாக முழங்கிவர
ஆனைமேல் பேரிகை அதிர்ந்து முழங்கிவர
வந்தே யிறங்கினார் மானா மதுரையிலே
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
தேவர்கள் போற்றிசெய்யுந் திருப்பூவ ணங்கடந்து
மதுரைதெரு வீதியிலே வந்தார்காண் ராமய்யனும்
அந்நேரந் தன்னில் அரமனையில் வந்திருந்து
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்

நாய்க்கரைக் காணல்

மன்னன் திருமலேந்திரனை வந்துகண்டு சந்தித்து
" ஆண்டவனே யிப்போது அழைத்த பணிவிடையென் "
" என்வார்த் தைதனை யினிக்கேளும் ராமாநீ
கோலக் கொண்டையானும் குதிரை பெருந்தளமும்
கணவாயின் கோட்டையெலாம் கட்டிக்கொண்டா
[ரென்றுசொல்லி
விசையா புரமும் வேலூருங் கொள்ளையிட்டு
யிங்குவர பயணமா யிருக்கிறு னென்றுசொல்லி
இயாதாத்து நமக்கெழுதி வந்துதுகாண்
அதுகண்டு நாமள் படித்தோம் ராமய்யனே "
"இதுவோசில பாரமென்று யெண்ணி யுரைப்பார்கள்
குதிரை தளமெல்லாம் கொள்ளையிட்டு வாரேனையா
வெட்டித் துரத்தி விருதுகளுந் தான்பறித்து
கணவாயின் கோட்டையெலாம் கலங்கவே தானடித்து
ஆறு கடக்க அலைகுலையத் தான்துரத்தி
வெட்டித்துரத்தி வேலூரரைக் கைப்பிடித்து
ஆயிரம் குதிரை அன்பாகத் தான்சேர்த்து
வாரேனைய்யா "யென்றுசொன்னுன் மன்னன்புலி
[ராமய்யனும்
மன்னன் திருமலேந்திரன் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
கன்னன்புலி ராமய்யனும் கைகட்டி வாய்புதைத்து
" போய்வாரே னையா பொருந்திவிடை தாரு"மென்ருன்
நின்றனுப்பிக் கொண்டு நீதியுடன் கையேந்தி
" போய்வாராய் ராமா "வென்று பொருந்தி
[விடைகொடுத்தார்.
நடந்தான் புலிராமன் நல்லமுத்து மாலைகொஞ்ச
துவரிமான் தன்னில்வந்தான் துங்கமுடி ராமய்யனும்.

இராமய்யன் வடக்கு செல்லல்

மற்ருநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
வடமதுரை தன்னில் வளமுடன் சென்றிறங்கி
திண்டுக்கல்லும் கடந்து தேக்கமலை தன்னில்வந்து

மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
மணப்பாறை தன்னில் மன்னவனும் சென்றிறங்கி
காட்டு மலைவழியாய்க் கடந்தார்க ளெல்லோரும்
திருச்சினுப் பள்ளிகடந்து சீரங்கம் தன்னில்வந்து
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
சமயபுரம் கண்ணனூர் தன்னிலே வந்திறங்கி
ஊட்டத்தூர் தன்னி லொருநொடியில் போயிறங்கி
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
வாலிகண்ட புரத்தில் வந்திருந்தா ரெல்லோரும்
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
ஆயினையான் வீரதிக்கும் ஆரணியுந்தான் கடந்து
வெங்களூர் தன்னில் விரையவே சென்றிறங்கி
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்ததற்பின்

இராயரைக் காணல்

இராயனுட சமூகந்தனை நன்றாக வந்துகண்டு
"ஆண்டவனே யிப்போ அழைத்த பணிவிடையென்"
ராமப்பய்ய னுரைகேட்டு ராயருந்தா னேதுசொல்வார்
"துலுக்கர் பெரும்படைதான் தொலையாத வான்பரியும்
கணவாய் வழியில்வந்து கடல்போல் வந்ததுகாண்
சீமை யழித்துத் தீக்கொழுத்தி விட்டார்காண்.
அதுகண்டு நாமும் அழைப்பித்தோம் ராமய்யனே"
மன்ன னுரைத்ததெலாம் மனமகிழ்ந்து கேட்டுநின்று
"ஆண்டவனே யிப்போ தடியேன்சொல் விண்ணப்பங்
[கேள்
துலுக்கர்படையை மேய்ப்பாய் சொன்னீரே
[ஆண்டவனே
இதுவேசில பார"மென்று யெழுந்திருந்தான் ராமய்யனும்
குதிரை தளத்தைவென்று குஞ்சரமுங் கொள்ளை
[கொண்டு
வெட்டி விரட்டி விருதுகளுந் தான்பறித்து
வெற்றிகொண்டு வாரேனென்று விண்ணப்பஞ் சொல்ல
[லுற்றான்
அடைக்காயும் வெற்றிலையும் அன்பாகத் தான்கொடுத்து

வெற்றிகொண்டு வாவென்று விருதுகளுந்
[தான்கொடுத்து
போய்வாரு மென்று பொருந்தி மனமகிழ்ந்தார்.
நடந்தான் புலிராமன் நல்லபெருஞ் சேனையுடன்
வெங்களூர் தன்னிலே விடுதியாய் வந்திருந்தார்.
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
இக்கரை வெங்கிடகிஷ்டனுக்கு எழுதினுர் ஓலைதன்னை
ஓலைதனை வாங்கி ஓடினுன் ஒட்டனுந்தான்
ஓலை தனைக்கொடுத்து ஒதுங்கிநின்ருன் ஒட்டனுந்தான்.
வாசித்துப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து கொண்டாட
மன்னன்புலி ராமய்யனை வந்துகண்டே யந்நேரம்
துலுக்கர் பெரும்படையும் தோருத வான்படையும்
கணவாயை வந்து கட்டிக்கொண்டா ரென்றுசொல்லி
இராய ரதற்குநமக் கோலை வரவிடுத்தார்
துலுக்கர் பெரும்படையைத் தூளிபட வேதுரத்தி
ஆறு கடக்க அலைகுலையத் தான்துரத்தி
யிக்கரை வெங்கிடகிருஷ்ணய்யா எழுந்திரு
[வென்றுசொல்லி
யெல்லா ரும்போய் எதிர்த்துப்போர் செய்தார்கள்.
இக்கரை வெங்கடகிஷ்ணய்யன் எதிர்த்துத்
[துரத்திவிட்டான்
மன்னன் புலிராமன் மசப்போர் செய்யலுற்ருன்.

போர்

மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனையுந்தான்
துலுக்கர் பெரும்படையைச் சூறையிட்டுத் தான்விரட்டி
ஆறு கடக்க அலைகுலையத் தான்துரத்தி
வெட்டி விருதறுத்தான் வேந்தன்புலி ராமய்யனும்
வெற்றிகொண்டு ராமய்யனும் வீரியங்கள் பேசிவந்தான்.
ஆயிரம் குதிரை அன்பாகத் தான்மடிந்து
ஆருறு குஞ்சரமும் ஐம்பது ஒட்டகமும்
ஆயிரங் குதிரையும் அன்பாகத் தான்சேர்த்து
பிடித்து அனுப்பினுன் போர்வீரன் ராமய்யனும்.

வெற்றி

வெங்கிட கிஷ்ணய்யனே வீமனே வாருமென்று
கணவாய் பதனமென்று கன்னன்புலி ராமய்யனும்
தான்வைத்த தனதான்யம் தன்னுரிமை முற்றும்
வேண்டும் வரிசைகளும் வெற்றிகொண்ட குஞ்சரமும்
வெற்றிகொண்டா ரவனுக்கு வெகுவரிசை
[தான்கொடுத்து
இராயரிட சமூகத்தில் நன்மையுடன் வந்துகண்டான்.
வந்துகண்ட ராமய்யனை மார்போடே தானணைத்து
வெற்றிகொண்ட ராமய்யனுக்கு வெகுவரிசை
[பண்ணுவித்து
பூஷணங்க ளுள்ளதெல்லாம் பூட்டி யலங்கரித்து
"என்னருகே ராமய்யனே யிரு"மென்று தானுரைத்தார்.
அவ்வார்த்தை கேட்டு அன்புடனே ராமய்யனும்
"கச்சித்திரும லேந்திரனைக் காணுமல் நானிருந்தால்
கண்கள்புகை யாகுமைய்யா கர்த்தனே" யென்றுரைத்
[தான்
"எங்கே யிருந்தாலும் எப்போதும் நான்வருவேன்
வந்துதவி பண்ணுவிப்பேன் மன்னவர்கள் மெச்சிடவே'
வருஷ மொருதரந்தான் வந்துபோ மென்றுரைத்தார்.
மனமகிழ்ந்து ராயரையும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
நின்றனுப்பிக் கொண்டு நீதியுடன் கைதொழுது
நடந்தான் புலிராமன் நல்லபெருஞ் சேனையுடன்.

பரிசுடன் திரும்புதல்

ஆயிரம் வான்பரியும் அறுபது குஞ்சரமும்
எண்பது ஒட்டகமும் எதிரில்லாச் சேனைகளும்
அய்யனிட பாளையத்தில் அதிவிரைவாய் வந்ததுகாண்.
வெங்களூர் தன்னில் விடுதியாய் வந்திறங்கி
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
வேலூர் விட்டு விசையா புரத்தில்வந்து
ஆனைகுத்தி தான்கடந்து அதிவீர ராமய்யனும்
ஊட்டத்தூர் தன்னில் ஒருநொடியில் வந்தான்காண்.
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
வாலிகொண் டாபுரத்தில் வந்தே யிறங்கலுற்றுன்.

மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
தென்னவர்கள் கொண்டாடும் சீரங்கம் தனில்வந்தான்.
சீரங்கத் தவருக்குச் சிறப்பு மிககொடுத்தான்.
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
திருச்சினுப் பள்ளித் தெருவில் வருகையிலே
இவருந்தா னுவென்று இயல்பான பெண்களெல்லாம்
மன்மதன்காண் என்பாரும் மதிச்சந்திரன்கா
[ணென்பாரும்
இராஜனிவ னென்பாரும் இராமய்யன்கா ணென்பாரும்
துலுக்கர்துரை மக்களைத்தான் துரத்திவந்த
[சேவகன்காண்.
மையலான பெண்களெல்லாம் மதிலெட்டிப் பார்ப்பாரும்
இப்படியே பார்த்துநின்றார் ஏந்திழைமா ரெல்லோரும்.
மற்றுநாள் தானு மதிவீர ராமய்யனும்
மணப்பாறை தன்னில் வந்தே யிறங்கினன்காண்.
கங்குல் விடிந்து கதிரோனும் வந்தபின்பு
தேக்க மலைகடந்து திண்டுக்கல் தான்கடந்து
சோழவந்தான் தன்னில் சூழ்ந்தடித்தான் கூடாரம்
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னுதித்தபின்பு
தோகைமலை தன்னில்வந்தார் துங்கமுடி ராமய்யனும்
பிள்ளைப் பாளையத்தில் போயே யிறங்கினன்காண்

நாயக்கரைக் காணல்

வேந்தன்புலி ராமய்யனும் வெற்றிகொண்டு
[வந்தேனென்று
மன்னன் திருமலேந்திரன் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடிக்
கானபுலி ராமய்யற்குக் கலைதானஞ் சொரிய
வயித்திஅய்யன் தன்னை வரவழைக்கச்
[சொன்னான்காண்.
இப்போதே இராமய்யனை யிங்கேவர அழையுமென்றான்
சொன்ன உடனே தோற்றமுள்ள வயித்திஅய்யன்
மன்னவரும் மந்திரியும வாய்த்த வயித்திஅய்யன்
அந்நேரந் தன்னில் அதிவீர மாய்நடந்து
வந்துகண்டு இராமய்யனை வாகாய் மிகத்தழுவி

கர்த்தனென்னு மிராசன் கச்சித் திருமலேந்திரன்
கனகந் தான்சொரியக் கடுக அழைக்கச்சொன்னார்.
சொன்ன உடனே தோற்றமுள்ள ராமய்யனும்
"என்ன வெற்றிகண்டேன் எனக்குகன கஞ்சொரிய
சேது மறவனைத்தான் சென்று பிடித்துவந்தால்
கனகமுடனே அப்போது கருதலாம் தானமெலாம்!"

மீண்டும் சேதுநாடு செல்லல்

என்றுசொல்லி இராமய்யனு மெழுந்திருந்து
[போகலுற்றான்.
குஞ்சரமும் வான்பரியும் கோவேறி முன்னடக்க
செந்தூள் மிகப்பறக்க செங்கதிரோன் தான்மறைய
தேவர்கள் போற்றிசெய்யும் திருப்பூ
[வணத்தில்வந்தான்.
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
வாய்த்தமடம் பார்த்தார் வந்துகண்டே அந்நேரம்.
" ஆண்டவனே யிப்போது அடியேம்சொல் விண்ணப்பம்
[கேள்
கள்ளர் உபத்திரமும் காவலனே யாற்றுமல்
மாடுகன்று ஆடு வாய்த்தபணங் காசுமுதல்
சீலைதுணி மங்கிலியம் சேரப் பறிகொடுத்தோம்"
என்றுசொன்ன போது இருகண் மிகச்சிவந்து
(மற்றஞ் சிறு)குடியில் மன்னவனுஞ் சென்றிறங்கி
நாடழித்து தீக்கொழுத்தி நன்னகர் பாழாக்கி
வெட்டிச் சிறைபிடித்து விரட்டியே தான்துரத்தி
இப்படியே அய்யன் அன்பாய் அழிக்கையிலே,
மற்றஞ் சிறுகுடியார் மதுரையிலே போயிருந்து
கர்த்தனெனு மிராசன் கச்சித்திரும லேந்திரற்கு
அய்யன் நடத்தினதை அன்பாய்க் கேட்கலுற்றார்
அவர்கருத்தைக் கேட்டு அன்பாய்த் திருமலேந்திரன்
'கள்ளர்வண்டார் மக்களையும் கருவறுக்க
[வேஅடங்காண்
கள்ளர்பத்து நாடென்று கனமாய் இருக்கட்டுங்காண்'
என்றுசொல்லி ராமய்யற்கு யெழுதிவிட்டார் ஓலைதனை.

வாசித்துப் பார்த்து மன்னன்புலி ராமய்யனும்
சிறுகுடி விட்டகன்ருன் தீரன்புலி ராமய்யனும்.
அந்நேரந் தன்னில் அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
தேவர்கள் போற்றிசெய்யும் திருப்பூ
[வணத்தில்வந்தான்.
மற்ருநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
இராஜன் போருமை எசவழி தான்கடந்து
கிளியோ வள மாடும் கிருங்கா தான்கடந்து
வான வீர மதுரைதன்னில் வந்திறங்கி

போகலூர் முற்றுகை

மற்ருநாள் தானும் மதிபோசன் ராமய்யனும்
'போகலூர் கோட்டை வளைந்திருக்கு மன்னவனை
செஞ்சித் திருமலை ஸ்ரீரங்கங் கோட்டையல்ல
மண்கோட்டை தன்னை வளைந்திருக்குஞ் சேவகரே
இத்தனைநா ளிக்கோட்டை வாங்கா திருப்பாரே
நாளைப்பகல் நாலு நாழிகைக் குள்ளாக
கோட்டைதனை வாங்காட்டால் கொன்றிடுவே
[னுங்களையும்
வைகைக் கரைதீரம் வாகாய்க் கழுவில்வைப்பேன்
என்றுசொல்லி ஓலை யெழுதிவிட்டார் ராணுவத்திற்கு.
வாசித்துப் பார்த்து வயிறெரிந்து மன்னவர்கள்
அங்கேபோய் சாகிறது இங்கே மடிவோமென்று
நாலுதிக்கும் ஏணிவைத்து ராணுவத்தா ரெல்லோரும்
கோட்டையும் கொத்தளமும் கோம்பையு மிடித்தார்கள்.
குஞ்சரத்தை விட்டு கோட்டைத் தகர்த்திட்டு
கோட்டை தனைப்பிடித்தார் கொடுங்கோபங்
[கொண்டெழுந்து
கோட்டைக் குள்ளிருந்து குறும்படித்த மறவனுந்தான்
வெட்டி விரட்டிவென்று வீரியங்கள் தான்பேசி
குமார னழகனும் கூட்டப் பெரும்படையும்
குத்தி விரட்டி கொலவையிட்டு உள்ளியத்தார்
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டிலாச் சேனைவெள்ளம்

குமார னழகனையும் கூட்டப்படை யத்தனையும்
கைப்பிடியாய்த் தான்பிடித்து கட்டி இறுக்கலுற்றார்.
வெற்றிகொண்டு அய்யன்படை வீரியங்கள் தான்பேசி
மதிய னழகனையும் மன்னன் குமாரனையும்

குமாரன் அழகன் பிடிபடல்

கொண்டுவந்து விட்டார்கள் கோலாகல ராமன்முன்னே
பெண்ணணைச் சிறைபிடித்து ஆணை அறிந்துவெட்டி
ஐந்நூறு பெண்சிறையும் அந்நேரங் கூட்டிவந்தார்.
மெய்க்காவ லாக விடுதிவிட்டு வைக்கச்சொன்னார்.
குமார னழகனையும் கூப்பிட்டு முன்னேவிட்டு
'என்னோடே நீயும் எதிர்த்துப்போர் செய்வாயடா'
என்றுசொல்லி அய்யன் இருகண்ணும் நெருப்பென்ன
காமுட்டி சாத்தனைக் கடுக அழைக்கச்சொன்னான்
கட்டி அடித்தார்கள் கனகோபங் கொண்டெழுந்து.
தச்சனை அழைக்கச்சொன்னான் தார்வேந்தன் [ராமய்யனும்
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் கோலா கலன்கொலுவில்.

தண்டனை

மதியா னழகனையும் மன்னன் குமாரனையும்
குப்புறவே தான்கிடத்தி கூறிமன்னர் பார்த்துஇறுக்கி
முதுகுதோல் தன்னை முரமுரவே செதுக்கச்சொன்னான்.
அந்தப் படியே ஆனதொரு ஆசாரி
தோலை யறுத்தான் துடித்துத் துடித்துவிழ
செதுக்கினான் ஆசாரி தியங்கியங்கே தான்விழுந்தான்.
(மதியா ரழகனையும் மன்னன் குமாரனையும்
கூட்டி வரச்சொன்னான் கோலா கலராமன்
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் கோலா கலன்கொலுவில்
முட்டு முட்டாக முழுயெலும்பை வாங்கச்சொன்னான்
அந்தப் படியே ஆனதொரு ஆசாரி
முட்டு முட்டாக முழுயெலும்பைத் தான்தரித்தான்)
தரிச்ச உடலையெல்லாந் தான்வாரிக் கூடையிலே
மதியா னழகன்றேவி மன்னன் குமாரன்தேவி

கூட்டி வரச்சொன்ஞன் கோலாகல ராமய்யனும்.
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் கோலா கலன்கொலுவில்.
இருவர் தலையிலேயும் எடுத்துவைஎன்ருன் கூடைதனை
பாளையத்தைச் சுற்றிபறை யடித்துவரச்
[சொன்ஞன்காண்.
படைத்தலைவ ரைப்பார்த்துப் பாருமென்ரு னேவீரன்
மதியா ரழகன் மனையாட்டி தன்னையுந்தான்
குமார னழகனுடைய தேவியைக் கூட்டிவந்து

பெண் வீரம்

சட்டைக்கா ரரைவிட்டுக் கையைப் பிடிக்கச்சொன்ஞன்.
மறவன்பிடிப் பானேவென்று பார்த்தந்த மென்கொடி
[யாள்
விடுத்தா ளவளுயிரை விண்ணுலகம் போய்ச்சேர்ந்தாள்.
மன்னன்புலி ராமய்யற்கு வந்துசொன்ஞ னந்நேரம்
அவ்வார்த்தை கேட்டு அய்யனுந்தான் அப்போது
வாய்த்ததொரு பெண்கொடியை மனமகிழ்ந்து
[கொண்டாடி
பச்சை வடங்கொடுத்து பாங்குடனே
[அடக்கச்சொன்ஞன்.
அந்தப் படியே ஆனதொரு பெண்கொடியை
யெடுத்தடக்கச் சொன்ஞர்கள் எல்லோருங் கொண்டாட.
அந்நேரந் தன்னில் அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.

இராமய்யன் சினம்

ஆழிநெடுந் தேரேறி அலைகதிரோன் வந்துதித்தான்.
போஞன் மறவனென்று பொருமி மிகச்சினந்து
'எங்கேதான் போனலும் இனிவிடப் போறேஞே
கடல்கடந்து போனலும் கடலைத் துளைப்பே'னென்ருன்
மன்னன் புலிராமன் மதம்பொழிந்து கொக்கரித்து
கடல்கடந்து தீவுதனில் காணுமல் போஞனென்று
ஆற்றங்கரை கோட்டைக்கு அருகே கடுகிவந்து
கூடாரந் தானடித்தார் கொற்றவர்க ளெல்லோரும்.
இன்று மறவன் ஏகாந்த மாயிருந்தான்.
அன்னேரந் தன்னி லலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.

முன் செல்லல்

கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
கூடாரந் தான்பிடுங்கி கொற்றவர்க ளெல்லோரும்
வேதாளந் தன்னில்வந்து விரைந்தடித்தார் கூடாரம்.
மன்னன்புலி ராமய்யனும் வாகாய்க் கொலுவிருந்தான்.
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
பாம்பாற்றங் கரைதனிலே பார்வேந்தன் ராமய்யனும்
வந்தே யிறங்கினான் மன்னன்படை யத்தனையும்
அந்நேரந் தன்னில் அதிவீர ராமய்யனும்
ஓடத்துறை தோணித்துறை உகந்தே கெடித்தலங்காண
பாம்பன் துறைக் கோட்டை பார்த்துப்புலி ராமய்யனும்
இந்தபிலங் கண்டல்லவோ எதிர்த்தான் மறவனுந்தான்

அணை கட்ட ஆணையிடல்

வாய்த்த துறைமுகத்தில் வந்துநின்று ராமய்யனும்
அயோத்தி ராமர் அடைத்த திருவணைதான்
ஏதடா வென்றான் எல்லோருங் கெடிகலங்கி
இந்தத் திருவணைதான் என்றார்க ளெல்லோரும்.
செப்பமா யெல்லோரும் சேரயிங்கே வாருமென்ன
இராசாதி ராசரெல்லாம் நியாயமுடன் வந்தார்கள்.
பாளையக் காரர்கள் பைந்தலைவ ரேகேளும்
திருவணையைத் தானடைக்க தீரன்புலி ராமய்யனும்
நல்லதிரு வணையை நாமடைக்க வேணுமென்று
நாள்நட் சத்திரம் நன்றாகத் தான்பார்த்து
தேங்கா யுடைத்தார்கள் தென்னவர்கள் மன்னர்
[முன்னே.

கல்லெடுங் கோவென்ன கரியமால் ராமய்யனும்
அரசன்மக்கள் ராசாக்கள் ஆனபடை மன்னரெல்லாம்
ராவுத்தர் பாடி நல்லபெரும் படையும்
மல்லர்கள் பொந்தலியர் நல்லபெரும் படையும்
எல்லோருங் கூடி இருகை கொட்டித் தான்சிரித்து
எல்லையற்ற சேனைதளம் எல்லோருந் தான்கூடி

படைகள் தடை கூறல்

" மலைமுறிந்து விழ்ந்தாலும் மண்ணிலுளோர் வந்தாலும்
ஆக்க முடியுமோடா ஆழச் சமுத்திரத்தை
காவேரி யாறுமல்ல கைவாய்க்கால் தானுமல்ல
பூவேரி தானுமல்ல பொன்னீர் மடுவுமல்ல
ஆழச் சமுத்திரத்தை அடைக்கவென்று தான்துணிதல்
இந்நாட்டில் கண்டதில்லை யிவ்வுலகில் கேட்டதில்லை
பிழைத்த பிள்ளையெல்லாம் பிள்ளையாச்சோ மன்னவரே "
பார்ப்பான்போய் கண்டார்காண் ' பார்வேந்தா [மன்னவரே '
என்றுசொல்லி மன்னரெல்லாம் ஏங்கி முகம்வாடி
நின்ற விடமெல்லாம் நினைந்துநினைந் தேயுருகி
சென்ற விடமெல்லாம் சேர கிலேசப்பட்டு
என்று சலித்தார் எல்லோரும் வாய்வரண்டு.
நின்று மெள்ளப் பார்த்தான் நெடியமால் ராமய்யனும்.

இராமனே கல் சுமத்தல்

தார்கொண்ட ராமனப்போ தலைப்பாகையில் கல்லைவைத்து
சீர்கொண்டு தானடைந்தான் செங்கண்மால் ராமய்யனும்.
எல்லோரும் நின்றவர்க ளிதுபுதுமை யென்றுசொல்லி
அரசன் மக்களான அதிவீர ரெல்லோரும்
ராவுத்தர் பாடிநல்ல படைவீர ரெல்லோரும்
மல்லையர் பொந்திலியர் மன்னர்படை வீரரெல்லாம்
துலுக்கர் பரிவாரம் தோருத சேவகரும்
உபயதள ராணுவமெல்லாம் ஒருமிக்கச் சேகரமாய்
எல்லோருஞ் சேகரமாய் எல்லையற்ற மன்னரெல்லாம்
' இராமனே கல்சுமந்தால் நாமெடுக்க லாகாதோ '
என்றுசொல்லி மன்ன ரெல்லாரும் தான்கூடி
ஏலோலம் மிகப்பாடி எடுத்தார்கள் கல்லதனையும்.

ஏனையோர் கல் சுமத்தல்

ஆளுக் கொருகல்லு அக்கணமே தானெடுத்தார்
தாளில் வணங்காத தார்வேந்தர் ராசாக்கள்
வேலுக்கு மொப்பாய் விசாரமிட்டு நின்றார்கள்.

அப்போது இராமய்யனும் அங்கவரை தான்பார்த்து
என்னுடைய பூணூலுக் குங்கள் நூல் ஏற்றமோதான்
அப்போது ராசாக்கள் அரிகரி என்றுசொல்லி
திருவணைக்குக் கல்லைத் திறமாகத் தானெடுத்தார்.
'இராசாக்கள் கல்சுமந்தால் நாமிருக்கலாகாது'
என்றுசொல்லி மன்ன ரெல்லோருங் கல்சுமந்தார்.
இராசாக்கள் கல்சுமந்து நடந்து வருகையிலே

வேசி சிரித்தது

வேசை மகளொருத்தி விதமாகத் தான்பார்த்து
'நீண்ட புகைசுருட்டும் நெற்றியிலே நாமமுமாய்
பூண்ட சரப்பணியும் பூணநூல் தலைப்பாகும்
உல்லாச வல்லவெட்டு மொருகை சுருளுமெங்கே
பக்கசமூ தாடுமெங்கே பாரித்த வாங்குமெங்கே
கவிக்கத்து கத்திஎங்கே கவிஞரே ராசாவே
கல்லேற்றி விட்டானோ கன்னன்புலி ராமய்யனும்'
சொல்லிச் சிரித்தார்கள் துங்கமுடி தாசியர்கள்.
'வேசையர்கள் தான்சிரிக்க விட்டீரே' என்றுசொல்லி
அம்புபட்ட மான்போலே அவதிவந்த தென்றுசொல்லி
வெம்பி மனம்தளர்ந்து வேசித்துக் கண்சிவந்து
மன்னன்புலி ராமய்யனை வந்து கண்டு ராசாக்கள்
'வேசை சிரிக்க விட்டீரே மன்னவரே
கத்தியிலே பாய்வோ'மென்றார் கன்னன்புலி ராசாக்கள்
அவ்வார்த்தை கேட்டு அதிவீர ராமய்யனும்
இராசாக்க ளெல்லார்க்கும் நல்லவசனந் தானுரைத்து
அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அன்பாகத் [தான்கொடுத்து
பச்சை வடம்கொடுத்தார் படைத்தலைவர் கொண்டாட.
பாளையத்திலுள்ள பல ஸ்திரிய ரத்தனையும்
கூட்டிவரச் சொன்னார் கோலாகல ராமய்யனும்.

வேசையர் மண் சுமந்தது

எள்ளாயிரம் வேசை இயல்பாக கூட்டிவந்தார்
ஆளுக்கு ஏழுகல்லு அடைவாக எடுக்கச்சொன்னான்
ஏலேலோ பாடி எடுத்தார்கள் வேசியர்கள்.

ஒருத்தி கெடுத்தாளே உலகிலுள்ள மாதரெல்லாம்
என்றுசொல்லி வேசையர்க ளெல்லோரும் கிலேசமுடன்
வேசையர்க ளெல்லோரும் விடுதிவந்து சேர்ந்தார்கள்.
அப்போது செட்டி மகனவளை வழிமறித்து
சிங்கி யடித்து சிரித்தான்காண் முன்னின்று
"பச்சைமஞ்சள் பூச்செங்கே பாங்கான வீச்சுமெங்கே
கடைவீதி தன்னில் கடுகி நடப்பீரே
கையில் வளைகளெல்லாம் மோதிரங்களெங்கே
வங்கணக்காருடன் வந்து பேசிச் சிரிப்பீரே
கொங்கைகள் குலுங்க கூடை மண்ணை தானெடுத்து
கோபுரக் கழுதைகள்போல் கொண்டுவந்து போடுவீரே
மாப்பிள்ளைமா ரைக்கண்டால் வலுபேசி நிற்பீரே"
செட்டி சிரிக்க சிரிப்பாக குடம்பெடுத்தோம்
என்றுசொல்லி வேசைமக்கள் எல்லோரும் விடுதிவந்து
மற்றுநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
தாசியர்கள் எல்லோரும் தலைப்பட்டார் நீலியர்போல்
தாந்தோ மென்றுசெட்டி காரி மிகஉமிழ்ந்தான்
வேசையர்கள் சொன்ன கனவிருது புகழ் அய்யனும்
பாளையத்திலுள்ள பலசரக்கு செட்டிமுதல்
கூட்டி வரச்சொன்னான் கோலாகல ராமய்யனும்
கூட்டி வந்துவிட்டார்கள் கோலாகலன் கொலுவில்.
செட்டிகளெண்ணாயிரம் சேரவே வந்தார்கள்.
மன்னன்புலி ராமய்யனும் வணிகர் குலத்தாரே
தாசியர் கல்சுமந்தால் தான்சிரிக்கக் காரியமேன்.
திருமா லடைத்த திருவணையை தானடைக்க
ஆளுக்குப் பத்துக்கல்லு ஆடவர்க ளெடுங்கோ
[ளென்றான்

செட்டி மண் சுமந்தது

ஏலேலோ பாடி யெடுத்தார்கள் செட்டியெல்லாம்
செட்டியர்கள் கல்சுமக்க சித்தாசை பயலொருவன்
சிங்கியடித்து சிரித்தான்காண் செட்டியரை
"பிச்சைக்கு வந்தாலும் பின்னேவா என்பீரே
அப்பிச்சி என்றாலும் அரைக்காசு மீயீரே
சிற்றப்பா வென்றாலும் செருப்பா லடிப்பீரே

சாகிறோ மென்றாலும் சாப்பாடும் போமடரே
காசுகணக் கிட்டதெல்லாம் கைமேல் பலித்துதென்று
பண்ணிய பாவம் பலித்ததே செட்டியரே"
புத்திகெட்ட ஆனைசொல்லப் பூராவாய் செட்டியரும்
வெற்றியுள்ள ராமய்யன்முன் விழுந்தாரே செட்டியரும்
"மானங்கெட்டுப் போனோமே மன்னவனே அய்யாவே
நாவுதான் போமோ நாங்களெல்லாஞ் சாவோமோ
ஆசைடிப்பயல் சொன்னதெல்லாம் அரிக்குதே
[எங்களுக்கு
வேசையர்கள் சொன்னதெல்லாம் வேகுதே எங்களுக்கு
ஆண்டவனே இதனை அரைக்கணமும் தாங்கோ"
[மென்றார்
வணிகர் குலத்தாரே வாருங்கோ வென்றுசொல்லி
அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அன்பாகத்
[தான்கொடுத்தான்.
பாளையக் காரர் பலபேரை தானழைத்து
அயோத்தி ராமர் அடைந்த திருவணைக்கு
கல்சுமக்க வேண்டுமென்றார் கன்னன்புலி ராமய்யனும்.
வானரங்கள்கூடி மலைபிடுங்கி வாந்தாற்போல்
அன்றுமுதல் மன்னவரும் அரசர்மக்கள் தான்கூடி
கொண்டு வந்துகலக்கு மிந்தகுன்று மலைபோலே
பாளையத்திலுள்ள பரதேசி யத்தனையும்
கூட்டிவாவென்றார் கோலாகல ராமய்யனும்
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் கோலாகலன் கொலுவில்
அயோத்தி ராமர் அடைத்த திருவணைகள்
கூடை மண்ணைவெட்டி கொட்டுங்கோ திருவணைக்கு.

பரதேசிகள் மண் சுமந்தது

அந்தப் படியே அவர்களெல்லாம் மண்சுமந்தார்
திருவணையில் ராமய்யனும் தானாக வந்திருந்து
அயோத்தி ராமர் அடைந்த திருவணைமேல்
கல்லைஎடுக்கச் சொன்னார் கரியமால் ராமய்யனும்

மீன்கள் குதித்தல்

கல்லைப் பரப்பி கனத்த திருவணைமேல்
வாளைக் குதிப்பார் வறுக்கை திறுக்கையுடன்

ஓளுமீன் வாளைமீன் உற்ற புகழ் நெய்தலையும்
ஓங்கு திமிதமுடன் உள்ளான் சுரு மீனும்
பிள்ளைகொல்லி நெய்மீனும் பெறுகுதிப்பு சாளையுடன்
சுரு மீன் பனைமீன் துலங்கு கடல் கறும்பை
மடவை சுருமீனும் வங்கு நெத்துருவை
ஆனைமீன் குதிரைமீன் ஆனைமேல் தவ்விவிழ
சமுத்திர மீன் எல்லாம் தாசைக் குதித்துவிழ
வாளை குதிபாய மன்னவனும் பார்த்திருந்தான்.

அணை கட்டி முடித்தல்

திருவணையை தானடைத்தான் தீரன்புலி ராமய்யனும்.
இலங்கை முழுதாண்ட இராவணன் காணென்பாரும்
சந்திரருஞ் சூரியருந் தானவரும் மெச்சிடவே
இந்திரன்போல் ராமய்யனும் ஏழாநாள் தானடைத்தான்.
அய்யன் கடலை அன்றே அடைக்கையிலே
பூலோக ராமன் புகழ்சடைக் கனைப்பிடிக்க
திருவணை தானடைந்தான் தீரன்புலி ராமய்யனும்.
சடைக்கன் மருகன் வன்னிதானிந்த சொல்கேட்டு
அயோத்தி ராமர் அடைத்த திருவணைமேல்
திறமா யடைத்து செலுத்துவனோ ராமனுந்தான்
பார்ப்பான் படைப்போரும் பாருலகில் நம்முடனே
இருவரிடப் போரும் இனிதெரியும் மன்னவனே
பெண்டுகளுச்சி யெனும் பெரியதொரு கப்பலைத்தான்
கொண்டுவரச் சொன்னான் கோட்டையிடி வன்னியன்
பார்ப்பானைப் பார்த்து பல் கடித்துப் பாசை சொல்லி
தீரன்புலி வன்னி தீரமுடனே வந்து நின்று
இராமர் லக்ஷ்மணர் நல்ல பெருங்குழலை
கப்பலில் தானேற்றிக் கடுகியே கொண்டுவந்தான்.

அணைப் போர்

திருவணையை தானமுக்கி சென்றே பொருதினர்காண்.
சுட்டார் குழல்கார் துங்கமுடி மன்னரையும்
எரிந்தார் எரிவாணம் எல்லையற்ற சேனையின்மேல்
வாணம் பிறப்பட்டு மயங்கி கடலில் விழ
உண்டைபட்டு சோர்ந்து உருண்டு கடலில் விழ

பட்டார்கள் ராமன்படை பாற்கடலிற் றானிறைந்தார்
காலற்று வீழ்வாரும் கையற்று வீழ்வாரும்
அய்யோசிவ னேஎன்று அலறி மிகமயங்கி
ஆனைவிட்டு சேனைவிட்டு ஆத்திரமோ டேவரும்
வேசையர்கள் செட்டியர்கள் வெருண்டு வெருண்டோட
பாளையத்தி லுள்ள படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
வன்னியிட கோபங் கண்டு மயங்கிவரும்
பாளையங்களெல்லாம் பலதிக்கும் தானோடி
நிர்த்தூளி யாக்கி நின்றானே வன்னியுந்தான்.
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய் மறைந்தான்

மறுநாள்

ஆழிநெடுந் தேரேறி அலைகதிரோன் வந்துதித்தான்
மற்றநாள் சென்று மன்னன்புலி ராமய்யனும்
மாப்பிள்ளைக் கொண்டப்பையன் வாருமென்று
[தானழைத்து
பாளையக் காரர் பலபேரை தானழைத்து
திருவணையில் சென்று சண்டைபறந்து போச்சுதென்று
தீவி லிருந்துகொண்டு சேரெயிறைக் கடித்தான்
எதிர்த்துப்போர் செய்தவனை யினிவிடப் போறேனோ
வாய்மதங்கள் பேசி வன்னியே வெற்றிகொண்டான்
பாற்கடலினூடே படைப்பொருத வந்தானே
அன்று அவன் வலுவு கண்டீரோ மன்னவரே
இன்றைக்கு என்வலுவு எல்லோரும் பாருமென்று
மாப்பிள்ளை கொண்டப்பய்யன் வாருமென்று
[தானழைத்து

பறங்கிகளுக்கு ஓலை

ஈழத்து ராசாவுக்கு எழுதுமென்றே காகிதத்தை
சிங்களத்து பறங்கிகளை சேர அழையுமென்றான்
கொழும்பு பறங்கிகளை கூட்டி யழையுமென்றான்
மன்னார் பறங்கிகளை வாகா யழையுமென்றான்
கக்ஷிப் பறங்கிகளைக் கடுக அழையுமென்றான்
தீவுப் பறங்கிகளைச் சேர அழையுமென்றான்
கொச்சிப் பறங்கிகளைக் கூட அழையுமென்றான்

இலங்கைப் பறங்கிகளை யிங்கு அழையுமென்றான்
துலுக்காணத் துள்ள சோங்கு சுறுமாவும்
தோணில் படகிலுள்ள சோங்கு பறங்கியெல்லாம்
எல்லா பறங்கிகளை இங்கே அழையுமென்றான்
அந்தப் படிக்கு அனுப்பினான் காகிதம்
வாசித்துப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
எல்லோரும் வந்து இறங்கினார் பாளையத்தில்.
சோங்கு மருமாவும் சொகுடனே பாளையமும்
கப்பலுஞ் சோங்குங் கடுகியேபாய் விரித்தார்கள்.
அட்ட சமுத்திரத்தில் அலைகடலில கப்பல்விட்டு
இராமனாத சுவாமி நல்லபெருந் தீவை
வந்து வளைந்து மலங்கப்போர் செய்தார்கள்.
தீவுப் பறங்கிகளும் சென்றே வளைத்தார்கள்.
நாலுதிக்குங் கப்பல்விட்டு நாடிச்சமர் பொருதார்கள்.
பறங்கியர் தானாபதி பாங்குடனே அப்போது
மன்னன்புலி ராமனையும் வந்துகண்டா ரந்நேரம்
அப்போது ராமய்யன் அன்பாய் மனமகிழ்ந்து
பறங்கியர்கள் தானாபதிதனக்கு பச்சைவடந்
[தான்கொடுத்தான்

பறங்கிகளுக்கு பரிசு வாக்களிப்பு

ஆண்டவனே இப்போது அடியேன்சொல்
விண்ணப்பங்கேள்
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் கெட்டியென்றால்
எங்களிட கப்பலென்றால் இந்தவழி போகவொட்டான்
தீவுப் பறங்கியர்கள சேர நடுங்குவர்காண்
கப்பமுங் கட்டி கைதொழுது நிற்பார்கள்
இடுக்கப்பட்டு நாங்கள் இருந்தோம் பெருந்தீவில்
எங்கள் இடுக்கம் யினித்தீரும் ஆண்டவனே
என்றுசொல்லி அப்போது எதிரில்லா ராமய்யனும்
தீவி லொளிந்திருக்கும் தீரன் சடைக்கனைத்தான்
சென்று பிடித்து வந்தால் தீவுதனை யுங்களுக்கு
அறுதியாய்த் தந்து ஆதரித்து கொள்வோமென்றான்
பறங்கிகள் தானாபதிக்கு பாங்குடனே வெகுமதியும்

பாக்கு மிளகுபல சம்பாரங் கொடுத்து
வரிசை மிகக்கொடுத்தான் வாய்த்த பறங்கியற்கு
பறங்கி தானுபதியும் பாங்குடனே தீவில்சொன்னான்
மன்னன் புலிராமன் வாகா யுரைத்ததெல்லாம்
பறங்கியற்கு சொன்னபின்பு பாங்காய் மனமகிழ்ந்து
அந்தக் கணமே அதிவேகத் துடன்வந்து
கப்பலு சோங்கு கடுகவே பாய்விரித்து
அட்ட சமுத்திரத்தில் அலைகடலில் கப்பல் விட்டு
ஏழு சமுத்திரத்தில் இடமறவே பாய்விரித்து
பறங்கிக ளெல்லோரும் பாசை சொல்லி பல்கடித்து
இராமனாத சுவாமி நல்ல பெருந்தீவை
வந்து வளைத்துக்கொண்டார் வாய்த்த பறங்கியர்கள்

பறங்கியர் போர்

சடைக்கன் மருகன் வன்னிதானிந்த சேதிகேட்டு
பார்ப்பான் சொல்கேட்டுப் பறங்கி படையெடுத்து
வந்தானே பறங்கியென்று வாதுசொல்லி பல்கடித்து
பறங்கியும் பார்ப்பானும் பாரமோ வென்றுசொல்லி
வீரியங்கள் பேசிவன்னி வீரவாள் கைப்பிடி தது
என்வலுவு முன்வலுவு மினிஅறிய வேணுமென்று
ஏறியே கப்பல் எல்லையற்ற படையையெல்லாம்
குப்புரவே தள்ளி குடலைப் பிடுங்காட்டால்
என்பேரோ வன்னி எடுத்ததும் ஆயுதமோ
மதச்சடைக்கன் தான் வளர்த்த வன்னிக்கு வந்தெதிரே

வன்னி போருக்கு வருதல்

நாடுகலக்கி என்று நல்லதொரு கப்பலையும்
கொண்டுவரச் சொன்னான் கோடையிடி வன்னியுந்தான்
இராம லக்ஷ்மண ரென்ற பெருங்குழலை
கப்பலிலே தானேற்றி கடுகியே பாய்விரித்து

கப்பற் போர்

அஞ்சுபடகும் அடவாகப் பாய் விரித்து
ஏறினான் கப்பலிலே எதுரது விரட்டவென்று

தீவுப் பறங்கிகள்மேல் சினந்தே மிகப்பொருதான்.
கொழும்பு பறங்கிகளை குப்புறவே தான்கவிழ்த்து
மன்னார் பறங்கிகளை மருண்டோட தான்விரட்டி
கக்ஷிப் பறங்கிகளை கலங்கவே தான்விரட்டி
ஆறு படகும் அடகுடனே தான்பிடித்தான்.
படகிலிருந்த பறங்கிகளை தான்பிடித்து
துலுக் காணத்து சோங்கு மறுமாவும்
எதிர்த்துவரும் பறங்கியர்கள் எல்லாரும்
[போயொளிந்தார்.
வன்னியிட பேரைக்கண்டு மன்னரெல்லாம் கொண்டாடி
வன்னியிட அதட்டு மானங் குமுறுதுபோல்
தட்டழிந்து கெட்டு தலைகெட்டு போராடினார்கள்
கண்ணுக்கு எட்டாமல் கருங்கடலி லோடினர்காண்.

வன்னி வெற்றி

வெற்றிகொண்டு வன்னி வீரியங்கள் பேசிவந்தான்
தெத்து பதனமென்று திரும்பினான் வன்னியுந்தான்
மன்னன் புலிவன்னி மறவனையும் வந்து கண்டு
வெட்டிக் குறையிட்டு வந்தேனே ஆண்டவனே
ஆறு படத்தை அடவுடனே தான்விரித்து
படகிலிருந்த பறங்கிகளைக் கொன்றுழக்கப்
பறங்கிகள் கூட்டமெல்லாம் பார்க்கடலில் போய்
[விழுந்தார்
வன்னி யுரைக்க மதச்சடைக்கன் மனமகிழ்ந்து
பூரித் திருபுயமும் போய்முருக்கி விட்டாற்போல்
திட்டிக் கிடாய்வெட்டி தீரன்புலி வன்னியற்கு.
முன்னூறு ஆலத்தி முறை முறையாய்த் தானெடுத்தார்.
"என்மருகா வன்னியரே இந்தவெற்றி போதாதோ
இராமனாத சுவாமி நமக்குத் துணையிருக்க
பார்ப்பான் ஒருபொருட்டோ பார்வேந்த மன்னவரே"
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்

மறு நாள் போர்

கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
முறிந்த பறங்கியெல்லாம் மூர்க்கமாய் தானோடி

பாற்கடற் குள்ளே பறங்கியெல்லாந் தான்கூடி
துலுக்காணத்துச் சோங்கு மறுமாரும்
கண்டப் பறங்கியெல்லாங் கனகோபங் கொண்டெழுந்து
கொழும்புப் பறங்கியெல்லாம் கோபித்து கண்சிவந்து
சிங்கணத்துப் பறங்கியெல்லாஞ் சினந்து மிகவெளுத்து
தூத்துக்குடி பறங்கி சொன்னகாரப் பட்டணமும்
இறுக்கு பறங்கியர்கள் எல்லோருந்தான் கூடி
இராமனுத சுவாமி நல்ல பெருந்தீவை
வந்து வளைத்தார்கள் வாய்த்த பறங்கியெல்லாம்
தெத்திலே அய்யன்படை சினந்துபோர் செய்தார்கள்
படகில் பறங்கியெல்லாம் பறந்துபோர் செய்தார்கள்
வந்துதிரை கொள்ளவென்று வந்தார் பறங்கியெல்லாம்
தீவை வளைத்துக்கொண்டு திறமாகப் பொருதினர்காண்
மறவர் படையெல்லாம் மக்ஷிப் பொருதார்கள்
தேக்கிலையில் நீரதுபோல் தியங்கி மறவரெல்லாம்
நின்று மயங்கி நெடுமூச்சுக் கொண்டார்கள்
வலையி லகப்பட்ட மானதுபோல் தொன்மறவர்
என்னசெய்வோ மென்று யெதிர்க்கத் திறமில்லாமல்
அந்தவி தனமறிந்து சடைக்க னுந்தான்
" என் மருகா வன்னியரே யினிவந்து கூடு "மென்றார்
" ஆண்டவனே யிப்போது அடியேனை யுந்தான்
பார்ப்பானும் பறங்கியும் பாரமோ யெந்தனுக்கு
எண்ணி லங்கைதனை அனுமாரழித்தாற்போல்
வென்று பறங்கியர்கள் விண்ணிலகில் தான்பார்த்து
வெட்டித் துரத்தி விரட்டி விடுவேன்காண்
வெற்றிகொண்டு வாரே "னென்று மேக்ஷியமேல்
[தானேறி
சற்றுஞ் சலியாமல் சங்கரனை தான்தொழுது

வன்னி போர் செய்தல்

வெங்கண் சிவந்துவன்னி வீரியவாள் கைப்பிடித்து
ஏவினன் வான்பரியை எதிர்த்தவரை வெல்லவென்று

இராமய்யன் சேனை

மாப்பிள்ளை கொண்டப்பையன் வாருமென்று
[தானழைத்து

வெங்கட கிஷ்ணய்யா வீமனே வாருமென்று
சத்துருக் கையனே தார்வேந்தே வாருமென்று
பொன்னம்ம ராயா போர்வேந்தா வாருமென்று
மன்னவர்கள் கொண்டாடும் மண்டுருப் பாப்பய்யனும்
பட்டத்து நானும் பரிவார மத்தனையும்
தார்வேந்தர் கொண்டாடும் சாமி நாய்க்கனும்
நத்தத்து லிங்கையனும் நல்லபடை காலாளும்
திருமலை பூச்சியனும் சேர்ந்த படையத்தனையும்
விருது சொல்லி வெட்டிவரும் வெங்கணுய்க்கனும்
போர்க்களத்தில் நின்று போம் பொம்மனுய்க்கனும்
கூத்தன்மகன் சேதுபதி வாய்த்தபடை யத்தனையும்
தேர்வானைத் தோண்டு தேர்மக்க ளத்தனையும்
பாஷையர்கள் மெச்சும் பாவுறு மன்னவனும்
விருதணிந்து வெட்டிவரும் வெட்டாபுறந் தளவாயும்
தென்காஞ்சிமூக்கன் சேர்ந்த படையத்தனையும்
கோட்டத்து ரெட்டி குமரான் பெருந்தளமும்
பாளையக் காரர் படைத்தலைவ ரெல்லோரும்
" வேளையத்தில் வென்றுவரும் வீரப்பரி வாரங்களும்
பெண்டுகளோ வென்று பெருமூச்சு தானெறிந்து
நாளைப் பகல்பொழுது நாழிகைக் குள்ளாக
தீவைப் பிடியாட்டால் சேரவே கொன்றுழக்கி
இன்று மறவனைத்தான் சேரப் பிடியாட்டால்
வைப்பேன் கடற்கரையில் வாகாய் கழுவதனில் "

கடும் போர்

வெட்டிஞன் பரங்கியர் வேந்தனைத்தான் துணித்தான்
இரு படையும் மூண்டு எதிர்த்துப் போர் செய்தார்கள்.
கோவித்து வெட்டிஞன் கொடுங்கால வன்னியுந்தான்
தெத்திலே வந்து திறமாக வந்தான்காண்
பறங்கி பெரும்படையை பார்த்து தீதுரைத்தீர்
என்று சொன்னபோதே எதிரில்லா வன்னியுந்தான்
வாதுப்போர் செய்யும் மறவன் வலுக்காரன்
பறங்கிகளெல்லோரும் பாசை சொல்லி பல்கடித்து
எதிர்த்துப் போர் செய்தார்கள் மறவர் படையெல்லாரும்
பறங்கிகள் தன்போரைப் பார்த்து தான்பணிந்து

இராமனுதசுவாமி நல்லதுணை யென்று சொல்லி
நாடு கலக்கிவிடும் நல்லதொரு வான்பரியை
கொண்டுவரச் சொன்ஞன் கோட்டையிடி
[வன்னியுந்தான்
ஏறிஞன் வான்பரிமேல் எதிரில்லா வன்னியுந்தான்
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே தொனி முழங்க
பட்டார் பரங்கியெல்லாம் பறந்து கழுதாய்
தப்பின பறங்கியெல்லாம் சமுத்திரத்தில் போய்
[விழுந்தார்
கண்ட பறங்கியெல்லாம் கப்பலிலே ஏறினர்காண்
கப்பலிலே பார்த்து கவிலனவே சுட்டார்கள்
கடலிலே கப்பல் கவிழ்ந்தது காணம்மானை
தெத்திலே வன்னித் திறமாகப் போருமிட்டு
செயங்கொண்டு வன்னியுந்தான் சேர்ந்தான்
[காணம்மானை.

மறுநாள் போர்

அந்நேரந் தன்னில் அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
மற்றுநாள் தானும் மன்னன் புலிராமன்
மறவனே ஆண்பிள்ளைகாண் மண்டலத்தி லுள்ளோரில்
என்றுசொன்ன போதே எல்லாருங் கெடிகலங்கி
மாப்பிள்ளை கொண்டப்பையன் மன்னவனு மப்போது
(கப்பலுஞ் சேர்வதுக் குகவே தான்களைத்தார்
ஐநூறு கப்ப லிருகாகப் பாய்விரித்து
எள்ளளவு மிளகாம லிடமிடவே பாய்விரித்து
மாப்பிள்ளைக் கொண்டபய்யன் மன்னனுடபடையும்)
வெங்கிட கிஷ்ணய்யன் வீமனுடன் படையும்
சத்துருக் கையன் தாமன்ன தன்படையும்
பொன்னம ராயன் போர்வேந்தன் தன்படையும்
மன்னர்கள் கொண்டாடும் மண்டுரு பாப்பய்யனும்
விருதுசொல்லி வெட்டிவரும் வெங்கமனுயக்கன்
[படையும்
போர்களத்தில் நின்ற பொரும்பூட்டு ராசாவும்
தார்வேந்தர் கொண்டாடும் சாமிஞதன் படையும்

பட்டத்து நயக்கன் பார்வேந்தன் தன்படையும்
நத்தத்து லிங்கையனும் நல்லபடை காலாளும்
திருமலைப் பூச்சியனும் சேர்ந்தபடை யத்தனையும்
பாசையர்கள் மெச்சும் பாவுறு மன்னவரும்
தேர்வாளத் தொண்டு துரைமக்க ளத்தனையும்
கூத்தன்மகன் சேதுபதி வாய்த்த படையத்தனையும்
எல்லோரும் வாருமென்று எதிரில்லா ராமய்யனும்
கப்பலிலே ஏறுமென்ருன் கன்னன்புலி ராமய்யனும்
பாய்கடலி னூடே பாய்மரத்தை தான்விரித்து
தீவை சார்ந்துகொண்டு திறமாகப் பொருதினர்காண்
ஒட்டிலே சண்டை தீப்பாய்ந்து போகுதய்யாண்
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் முன்னேவந்து
மன்னன் புலிராமன் மட்டில்லாச் சேனைவள்ளம்
பாற் கடலினூடே பார்த்து படகுவிட்டு
தீவைப் பிடிக்கச்சொன்ஞன் தீரன் புலிராமய்யனும்
பறங்கிக ளெல்லோம் பாசைசொல்லி பாய்விரித்து
ராமனிட படையும் நாலுதிக்கும் கப்பலின்மேல்
துணிந்துபோர் செய்தார்கள் சூதரன் தீவுதன்னில்
வளைந்து பிடிக்கவென்று வந்துபோர் செய்தார்கள்
கண்டு பயந்துவந்தேன் கர்த்தனே யென்றுரைத்தான்
மன்னன் சடைக்கன் மாகோபங் கொண்டெழுந்து
வானத்தை தீயெரிக்கும் வன்னியரே வாருமென்று
என்மருகா வன்னியரே யிப்புதுமை கேட்கிலேயோ
ஓட்டனுந்தான் ஓடிவந்தான் உள்ளபெருங்
[காற்றெனவே
இராமன் படைபெல்லாம் நடுக்கடலில் பாய்விரித்து
இராமனுத சுவாமி நல்ல பெருந்தீவை
வளைந்து பிடிக்கவந்து போர்மன்னன் சொன்ஞன்
நம்மைப் பிடிக்கச்சொல்லி நாலுதிக்கும் பாய்விரித்து
சுற்றி வளைந்துகொண்டான் சூதரன் தீவுதனை
தெத்திலேயுஞ் சண்டை தீப்பாய்ந்து போகுதென்ருல்

மறவன் சொல்

மறவனுந் தான் சொல்ல " மன்னன்புலி ரரமய்யனும்
பார்ப்பான் பெரும்படையும் பாரமென்று சொன்னீரே

ஆற்றுமலப்பார்ப்பா னலையுரு னய்யாவே
வெட்டி துரத்தி விரட்டிவிட்டு வாரேனய்யா
பரங்கிகள் எல்லோரும் பாரமோ எந்தனுக்கு
பார்த்த விவனூடே பரந்து படகையிட்டு
எதிர்த்த பரங்கிகளை இனிவிடத்தான் போறேனே
அம்மானே நீர்தானும் அற்பமென்று எண்ணாதே
கிலேசங்கள் வேண்டாங்காண் கீர்த்தி கொண்டவனே
இராமனுத சுவாமி நல்ல துணையிருக்க
மறவரை காதலித்தாய் மங்கையுமை தான்விடுக்க
சேதுவந்த மாகாளி தேவியுமை தானிருக்க
காவல் லிரவனும் காத்துநம்மை தானிருக்க
மூக்கோடி தீர்த்தம் முழுதுமங்கே தானிருக்க
என்னை எடுக்க எவரால் முடியுமய்யா ''
என்றுசொல்லி வன்னி எதிர்த்தவரைத் துரத்தி
மீசை முருக்கி வருது பலபேசி
படைத்தலைவர் தன்னை பாங்காகத் தானழைத்து
எதிர்த்துவந்த பார்ப்பானை யினிவிடப் போகாது
வெட்டித் துரத்தி விருதுபரிப் பேனென்று
வென்றரசு கொண்ட வீமனே வாருமென்று
வீசுகொண்ட தேவா வீமனே வாருமென்று
தார்வேந்தர் கொண்டாடும் தர்மனே வாருமென்று
குங்குமத் தேவா குமரனே வாருமென்று
கூட்டுக்கால் வெட்டிவரும் கொலைக்கார மூடனையும்
மன்னனைப்போல் நின்று பொரும்வகொன கூத்தனையும்
கன்னன் கலியாணி காவலனூர் தன்படையும்
மொத்தை யுடையானைப் போர்வேந்தே வாருமென்று
கருத்த யுடையானே கன்னனே வாருமென்று
ருவுத்த கூத்தா ரணவீரா வாருமென்று
மன்னவரை காத்தானையும் வாகாக தானழைத்து
பார்ப்பான் படைபொறுக்கிப் படகேறி வந்தானும்
வருத்தரை கொள்ளவென்று வந்ததுகாண் ராமன்படை
பார்ப்பான் படைபோரும் பாருலகில் நம் போரும்
மூவருடைய போரும் யினித்தெரியு மென்றுசொல்லி
மதியார மூகனையும் மன்னன் குமாரனையும்

கெட்ட பழி வாங்கவென்று கொற்றவர்க்கு தாமுரைக்க
செங்கண் மிகச்சிவந்து சீர வடிவாளெடுத்து
நாடு கலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரியை
கொண்டுவரச் சொன்னான்காண் கோலமுள்ள
[வன்னியுந்தான்

வன்னி பொருதல்

பரியை அலங்கரித்து பண்பாகவே தானும்
கொண்டுவந்து விட்டார்கள் கோலாகலன் கொலுவில்.
வானப் பரியைப் பார்த்துவன்னி மனமகிழ்ந்து
மன்னவரும் வன்னியரும் வாருமென்று தானடந்தார்
செந்தூள் மிகப்பறக்க செங்கதிரோன் தான்மறைய
படைத்தலைவ ரெல்லோரும் பாசைசொல்லி பல்கடித்து
தெத்திலே சென்றார்கள் திறமாக மன்னரெல்லாம்
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் தன்மருகன்.
மன்னன் புலிராமன் மட்டுப்படா சேனையின்மேல்
ஊடுருவப் பாய்ந்தான் உலகங் கிடுகிடென
சென்று பொருதான் சேனைவெள்ளத் துக்கு முன்னே
முட்டிப் பொருதான் மூவுலகுந் தானதிர
வளைந்துப் பொருதான் வாள்வீரன் வன்னியுந்தான்
நெருங்கிப் பொருதான் நெடிய அனுமனைப்போல்
மன்னன் புலிராமன் படைமசப் பொருதார்கள்
இருபடையு மூண்டு எதிர்த்துப் பொருதார்கள்.
அப்போது ராமய்யனும் ஆயிரம் பேரை
கொன்று தானந்த கொலைக்களத்தில் நிற்கலுற்றான்
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் தன்படைதான்
போர்க்களம் விட்டு புறம்காட்டி ஓடியதே.
மறவர் முறிந்தோடினதை வன்னியவன் தான்பார்த்து
மீசை முருக்கியே தொண்டு சினத்துடனே
புலியைநரி பாய்ந்து போகுதோவென்று சொல்லி
மன்னன் புலிராமன் மாசேனை தன்மேலே
யேவினான் வான்பரியை எல்லையற்ற சேனையின்மேல்
வெட்டினான் வன்னி வேந்தர்களைத் தான் துணித்தான்.

அலங்கோலம்

பட்டார்கள் ராமன்படை பருந்துகளும் காய்ந்திடவே
காலற்று வீழ்வாரும் கையற்று வீழ்வாரும்
துண்ட துண்டமாக துணிக்கப்பட்டு வீழ்வாரும்
சென்னியற்று வீழ்வாரும் தெரிப்பட்டு வீழ்வாரும்
குறைபிணமாய் நின்று கூத்தாடி நிற்பாரும்
அய்யோ சிவனேயென்று அலறியே வீழ்வாரும்
வாண மடிபட்டு மண்மேல் கிடப்பாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
அம்புபட்டு சோர்ந்து அலறியே வீழ்வாரும்
வேலவனே என்பாரும் விதிவசமோ என்பாரும்
மெய்துணிந்து வீழ்வாரும் மெய்கலங்கி வீழ்வாரும்
பட்டப் படுகளத்தைப் பார்த்துபயந் தோடுவாரும்.

இராமய்யன் படை ஓடல்

மன்னன்புலி ராமன்படை வாகாய்முறிந் தோடியதே.
கட்டறுத்த மான்போல் கலங்கியே சேனைவெள்ளம்
தட்டழிந்து கெட்டதுகாண் தலைகெட்ட நூலதுபோல்.
பிடித்த முகத்தைவிட்டு பின்வாங்கி மெய்யவே
கடலிலே போய் விழுந்து கப்பலிலே தானேறி
அணைக்கரையைத் தான்கடந்து ஆற்றோரம் ஓடியதே.
எழுபதுபேர் பட்டார்கள் எண்ணவொண்ணு ராசாக்கள்
ஆயிரம் பேர்கள் அக்கணத்தே மடிந்தார்கள்.
பட்டத்து நாய்க்கனும் பாங்காய் வடுகரொத்த
தொட்டிய கம்பளத்தார் துடிகாரர் பட்டார்கள்.
பட்டா ரணக்களத்தில் பரராசா கொண்டாட
கடலி லிருந்த பறங்கிக ளெல்லோரும்
கடலைக் கடந்து காணும லோடினரே
வன்னியிட போரைக்கண்டு மறுதீவி லோடினரே.
வன்னியிட பீரங்கி வானங் குமுறுதப்போ(து)
கோடையிடிபோலக் குமுறி கொடியாடைவெல்லாம்
சுட்டுக்கவிழ்த்தான் துங்கமுடி வன்னியுந்தான்
வெற்றிகொண்டு வன்னி வீரவாள் கைகொடுத்து
தெத்துப் பதனமென்று திரும்பினன் வன்னியுந்தான்

அம்மானிடத்தில் வந்தான் அதிவீர வன்னியுந்தான்.
'வெற்றி கொண்டு வந்தேன் வீரனே உன்னருளால்'
மன்னன் சடைக்கன் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடிப்
பூரித் திருபுறமும் பொன்னுருக்கி விட்டாற்போல்
'இந்த வெற்றி போதாதோ என்மருகா வன்னியரே'
திட்டிக் கிடாய்வெட்டி திறமாக திட்டிசுற்றி
ஆலத்தி தானெடுத்தார் அன்பாக பெண்களெல்லாம்
அரண்மனையில் போய்புகுந்தான் அதிவீர
[வன்னியுந்தான்.

மறுநாள் இராமய்யன் கோபித்தல்

கங்குல் விடிந்து கதிரோ னெழுந்தபின்பு
மன்னன் புலிராமன் மாகோபங் கொண்டெழுந்து
'இன்று மறவனைத்தா னிதமாய்ப் பிடியாவிட்டால்
படைத்தலைவர் தங்களைத்தான் பார்கழுவி
[லேற்றிடுவேன்
வன்னியெனும் மறவன் மதியாமல் வெட்டுவனேல்
நலியாய் பயந்துவிழ வன்னி யிராவணனே?
என்னை வணங்காமல் எதிர்த்துப் போர்செய்தானே
என்படைகள் சேனைகள் எல்லாம் மறவனுக்கிரையாச்சே
(எம் படை எழுவத்திரெண்டி லிவனொருவனுனே)
துலுக்கர் படையையெல்லாம் துரத்தி வெட்டிவந்தேன்.
என்சீவ னுள்ளமட்டும் அவனை விடப்போறேனே?
மறகர்வைதானம் மற்றேபரே னென்றால்
மார்பிலிடும் பூணூல் மாட்டுவடம் தானலவே.
(...........படைகள் பட்டபணி கேளாமல் போகேனே
...........துடை சேரமடிய வைப்பேன்)
சடைக்கன் வன்னியைப்பிடித்து சதைசதையா
[யரியாட்டால்
என்பேரோயிராமன் யான் எடுத்தது மாயுதமோ
வன்னிக்கு நானிளைத்தால் மறுமன்னர் சிரித்திடுவார்
மறவற்கு நானிளைத்தால் மன்னவர்க்கு மேறுதே
சொக்கலிங்க மீனாட்சி துணையென்று நம்பிவந்தேன்'
என்றுசொல்லி ராமய்யனு மெல்லோரையு மழைத்து

சேனை வளைந்துகொண்டு சினந்துபோர்
[செயச்சொன்னான்
தெத்துலே வந்து திறமாய் பொருதுமென்றான்
சிரவணையில்லாச் சண்டை செய்யுங்கோ
[ளென்றுசொல்லி
கப்பலுஞ் சோங்குங் கடுகவே வரவழைத்து

போர்

வாதகடலினூடே வந்து போர்செய்தார்கள்.
" மாப்பிள்ளை கொண்டப்பையன் மதிமயக்கம்
[போனீரோ
வெங்கிட கிஷ்ணய்யா வெகுமயக்கங் கொண்டீரோ
சத்துருக் கய்யா சதிமயக்கங் கொண்டீரோ
பொன்னமராயா போர்மயக்கங் கொண்டீரோ
தொட்டிய கம்பளத்தார் துணிந்துபோர் செய்யலையோ
வடுகத்துரை மக்களெல்லாம் வாய்வறண்டு போனீரோ
எல்லோரை யுமழைத்து இதவாகப் புத்திசொல்லி
தீவை யடைத்துக்கொண்டு சென்றுபோர் செய்யாட்டால்
பாங்காய்க் கடற்கரையில் பார்கழு வேற்றிடுவேன்
வெட்டி யரிந்து வெயிலில்காயப் போட்டிடுவேன்
என்பேரில் குற்றமில்லை ஏழைபதி போனவர்கள்
அன்றி லங்கைதன்னை அனுமா னழித்தாற்போல்
தீவிலுள்ள மறக்குலத்தை சேரவதை பண்ணு"
[மென்றான்
அந்த விஷயமறிந்து சடைக்கனுந்தான்
பாளையக் காரர் படைத்தலைவர் தன்னையெல்லாம்
வாவென்று தானழைத்து வரிசை மிகக்கொடுத்து
'என்மருகா வன்னியரே எங்கிருந்தாய்' எனக்கேட்டான்.

வன்னிக்கு நோய் காணல்

'என்னை யறியாமல் என்னுடம்பு நோகுதய்யா
எள்போட்டால் எள்ளெரியும் என்னுடம்பு தன்னிலே'
'மாபாவி ராமன் வஞ்சனை செய்தானே
என்மருகன் வன்னியற்கு இந்தவிதி வந்ததென்ன

கண்ணுனை தம்பியற்கு காய்ச்சல்வரக் காரியமேன்'
கேட்டவுடன் சடைக்கன் கெடிகலங்கி தான்பயந்து
இடறி விழுந்தாற்போல் ஏங்கி சடைக்கனுந்தான்

சடைக்கன் தெய்வம் தொழுதல்

'இராமருத சுவாமி நல்லதுணை யென்றிருந்தேன்
காட்டிக் கொடுத்து கடக்கப் போய்விட்டீரோ
காட்டிக் கொடுக்காதே கடக்கப்போய் நிற்காதே
மன்னுப்பு தாருமய்யா மாயவரே உன்பாதம்
நம்பிவந்தேன் உன்பாதங் நடுக்கடலில் தள்ளாதே
உன்பாதம் தஞ்சமென்று உன்னைநம்பி வந்தேனே
பார்ப்பானே தன்னவனுய் பைய்யஅங்கே சென்றீரோ'
நின்று மயங்கி நெடுமூச்சு தானெரிந்தான்
சன்னிதியில் தீர்த்தம் தான்வாங்கித் தான்கொடுத்தான்
இராமனுக்கும் அம்மனுக்கும் நன்ருகத் தானேர்ந்து
சிறப்பு மிகக்கொடுத்தார் தீரன் சடைக்கனுக்கு

மறுநாள் வைசூரி காணல்

மற்ருநாள் தானும் வன்னியர் தமக்கு
மேலே வைசூரி விசிரியதே அம்மானை.
மாயவரை நம்புவரோ மண்டலத்தி லுள்ளவர்கள்
துர்க்கை பிடாரி சூலி கபாலி அம்மன்
சேதுவந்த காளிக்கு சிறப்பு மிகக்கொடுத்தான்.
'என்மருகன் வன்னியற்கு ராமனெம ஞகவந்தான்
பார்ப்பானுல் வந்தவினை பாங்காய் பலித்ததுகாண்.
வன்னிதனைக் கொல்லவென்று வாகாய் நின்றெடுத்து
யாகம வதைதான் ஆனதொரு வன்னியற்கு
கொல்லவென்று பார்ப்பான் கூற்றுவனுய்த் தான் [பிறந்தான்
என்றுசொல்லி சடைக்கன் இடைந்து பரிதவித்தான்.

மறவன் தேவி புலம்பல்

சடைக்கனுடைய தேவி தார்குழலாள் வந்துநின்று
என்மருகன் வன்னியற்கு இந்தவினை வந்ததென்று
என்றுசொல்லி தானழுது இருந்தாளே கொம்பனையாள்.

வஞ்சனை செய்த மாபாவி ராமனுக்கு
வேதியரை தானழைத்து வெகுமதிகள் தான்கொடுத்து

யாகம் வளர்த்தி பிளவை ஏவுதல்

யாகம் வளர்க்கச்சொன்னான் நல்ல சடைக்கனுந்தான்
யாகம் வளர்த்த நாலாநாள் இராமனுக்கு
முதுகில் பிளவை முடாறுவலுக் கொண்டதுகாண்
காலில் பிளவைவந்து கடுகிவலிக் கொண்டதுகாண்
சுத்த மற்றப்பிளவை வலுகொண்டு வந்ததுகாண்
வேகமாயெழுந்து மன்னனை தானெடுக்கி
உள்ளிருக்கும் நோவை ஒருவர்க்குஞ் சொல்லாமல்
மன்னன்புலி ராமய்யனை வாகா யடக்கியதே.
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
மற்றாநாள் தானும் மன்னன்புலி ராமய்யனும்
கோபித்துக் கண்சிவந்து கடுங்கோபங்
[கொண்டெழுந்து
சஞ்சலப் பட்டிருந்த தளமெல்லாம் தானழைத்து

பாம்பன் துறைப் போர்

பாம்பன் துறைவாடியிலே பாரிட்ட சண்டையிட்டான்
பார்கடலி னூடே பறந்து போர் பண்ணச்சொன்னான்
தெத்துலே சண்டை தீப்பறந்து போகுதென்றான்.
அங்நேரந்தன்னில் அதிவீரன் சடைக்கனுந்தான்
கூத்தன் தளவாயும் கோமான் யாவருமாய்
சாத்திய வல்லபங்கள் தானெடுத்து ஓடுவராம்
ஓடியங்கே தானும் உலம்பல்பண்ணு மங்நேரம்
சோபமுடன் கிடந்த தோற்ற வன்னியற்கு
பாம்பன்துறை வாடியிலே பாரிட்ட சண்டையென்றான்
ஆவலுடன் வன்னி ஆர்ப்பரித்து தான் எழுந்து
'என் சீவ னிருக்கையிலே எதிர்த்துப்போர்செய்தானோ
பார்ப்பானும் பறங்கியும் பாரமோ எந்தனுக்கு
ஆள் திறங்க ளறியாமல் ஆண்மை செய்தான்
[பார்ப்பானும்'

நோய் பட்ட வன்னி போருக்குச் செல்லல்

நாடு கலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரியை
கொண்டுவரச் சொன்னான் கோட்டையிடி
[வன்னியுந்தான்
முத்தாலே மூக்குத்தி முகப்பட்டம் தானணிந்து
நாலுகால் வீரதண்டை நற்கீதந் தான்பாட
தங்கக் கலணை வைத்து சதிகார விருதுகட்டி
கொண்டுவந்து விட்டார்கள் கோட்டையிடி
வன்னிமுன்னே.
வான்பரியை தான்பார்த்து மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
என்னை யெடுத்து இதமாக வையுமென்றான்.
கல்லணை மேலே கயிறுகொண்டு தானிறுக்கி
ஆபரண மெல்லாம் அன்பாகத் தானணிந்து
சிங்காணி வில்லம்பு சீராவும் தான்சேர்த்து
பட்டாவுங் கைபூட்டி பாங்குடனே நடக்கலுற்றான்.
கொற்றக் குடைபிடிக்க கொத்தவர்கள் முன்னடக்க
காவிக் குடைபிடிக்க கன்னன் துரை வன்னியற்கு
நீலக் குடைபிடிக்க நிகாரக்கார் முன்னடக்க
பஞ்சவர்ண குட்டைகள் பக்கத்தில் அசைந்துவர
வெஞ்சாமரம்வீச விருதுபல முழங்க
பதினெட்டு மேளவகை பண்பாகத் தான்முழங்க
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே தொனிமுழங்க
அம்பு வில்லுக்காரர் அருகே சிறந்துவர
அரிவாகட்டி வளையங்கள் ஆர்ப்பரித்து முன்னடக்க
வானப்பரிசகாரர் வகையாக முன்னடக்க
வெள்ளிகட்டி துப்பாக்கி விதவிதமாய்ச் சூழ்ந்துவர
குப்பகரைக் காரர் கொலவையிட்டு சூழ்ந்துவர
பாளையக் காரர் படைத்தலைவர் சூழ்ந்துவர
கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
முப்பது குஞ்சரமும் பாங்காக முன்னடக்க
வெற்றிகொள்ள வேணுமென்று வேலவரைக்
[கைதொழுது
சற்றுஞ் சலியாமல் சங்கரனைக் கைதொழுது

இராமனுத சுவாமி நல்லதுணை யென்றுசொல்லி
நடந்தான்காண் வன்னித்துரை எல்லோர்கள்
[கொண்டாட

சடக்கன் போகாதே என்றல்

நோவோடே போகாதே முகுந்தனே என்மருகா
என்றுசொன்ன அம்மானை ஏறிட்டுத் தான்பார்த்து
தெத்திலே வந்தான்காண் தீரன்புலி வன்னியுந்தான்
தெத்தி லிருந்தபடை சேரவே வந்து கண்டார்
வந்துகண்டு தெண்டனிட்டார் வாள்வீர வன்னியுந்தான்
எல்லோரும் வந்து இதமுடனே ஆர்ப்பரித்து
மன்னன்புலி ராமன்படை மட்டில்லாச் சேனையின்மேல்
எரிந்தா ரெரிவாணம் எல்லையற்ற சேனையின்மேல்
இராமன்படை யத்தனையும் நடுங்கி மிகப்பயந்து
கால னிவனென்று கலங்கியே ராமன்படை
வன்னியிட கையாலே மன்னவர்கள் மடியவென்று
சொர்ப்பனங்கள் கண்டு துணுக்கென்
[றெழுந்திருந்தான்.

தீச்சகுனங்கள்

கூகைக் குளரிடவே கூப்பிட்டு ஓடிகளும்
காகங் கதரிடவே கரிகள் கன்னியந்திடவே
இடதுதோல் துடித்திடவே இருகச்சி மூடிடவே
அடர்ந்த கதிரோனை அரவம்வந்து தீண்டதுபோல
அந்நேரந் தன்னில் ஆசையுற்று வன்னியுந்தான்
வாகாய கெருடன்வந்து வட்டமிட்டு சுற்றியதே.
கண்குழந்தை தான்பார்த்து கண்ணமுதான்
[வன்னியுந்தான்

வன்னி செய்த போர்

மன்னன் புலிராமன் மாசேனையில் புகுந்து
ஆனைதிரளில் ஆண்சிங்கம் புகுந்தாப்போல
ஊடுருவச் சென்றான் உலகங் கிடுகிடென
வெட்டினான் வன்னி வேந்தர்களைத் தான் துணித்து
சுட்டார் கொலைக்காரர் சொல்லரிய மன்னரைத்தான்
வாணப் பொதியுடனே வவகார ஈட்டிகளும்

சுட்டார் குழல்காரர் சொல்லரிய மன்னரெல்லாம்
எரித்தார் எரிவாணம் எல்லையற்ற சேனையிலே
தீரன் புலிராமன் சேனைவெள்ள மத்தனையும்
கூகூ எனவே கொடையெறியே பொருதார்
அப்போது வன்னி யருமந்த விஷயங்கேட்டு
ஏறினன் வான்பரிமேல் எல்லையற்ற சேனைமுன்னே
ஊடுறுவச் சென்றான் உலகங் கிடுகிடென
வந்து வளைந்துகொண்டார் மகாராமன் தன்படையை
இடசாரி வலசாரி எதிர்த்துப் பொருதலுற்றான்
அப்போது வன்னியனும் ஆர்ப்பரித்துக் கொக்கரித்து
முன்கைகடித்து முகத்தில் ரத்தம் சிதறிவிழ
மீசை முறுக்கி விருதுபல பேசி
வாளோடு வாள்முறிய மக்ஷப்போர் செய்யலுற்றான்
விருப்பாச்சி நாயக்கனை விருதுசொல்லி வெட்டலுற்றான்
பொம்மண நாய்க்கனை புளந்தா னிருதுண்டாய்
தொட்ட நாய்க்கனையும் தோலைப் பிழிந்திரைந்தான்
அந்தரத்தில் தேவர்களும் அலங்காரம் பார்த்திருக்க
இந்த உலகில் எவருடைய தான்போரோ
வாலியிடபோரு மாயனிட தன்போரும்
என்று சொல்லி தேவர்களும் எல்லோரும்
[பார்த்திருந்தார்

வெட்டினன் வன்னியனும் விருது களத்தில்
மாப்பிள்ளை கொண்டப்பய்யன் மதம்பொழிந்து
[வந்தெனவே

அன்று அச்சைங்யக்காரரை அடக்கமுடியா சடைக்கன்
விருது சொல்லும் வேந்தரையும் வெண்போரிலே தடித்து
பெட்டியும் மூடியும் சுவாமி பிளந்தெரிந்தான்
[வன்னியுந்தான்

உண்டைபட்டு சோர்ந்து உருண்டு கிடப்பாரும்
வாண மடித்து மண்மேல் கிடப்பாரும்
குத்துண்டு போர்க்களத்தில் கொலவையிட்டு நிற்பாரும்
ஆனைகுத்தி சோர்ந்து அலறி வீழ்வாரும்
காகம் பருந்து கழுகுமிருந் துண்டிடவே
வெட்டி விழுந்தகுத்து விருதுபுகழ் வன்னியுந்தான்

மன்னன் புலிராமன் மட்டுபடாச் சேனைவெள்ளம்
ஆறுயிரம் பேரும் அத்தலத்திலே மடிந்தார்கள்
குதிரை அன்பதுதான் கோடேரி யெத்தடித்தார்
அஞ்சனை கூடாரம் ஆர்ப்பரித்துக் கொள்ளையிட்டு
வெட்டித் துரத்தி விருதுகளுந் தான்பிடித்து
மன்னன் புலிராமன் மட்டுபடா சேனைவெள்ளம்
ஒக்க இருந்ததுகாண் உலகிலுள்ளோர் கொண்டாட.

வெற்றி

வெற்றிச் சங்கூதி விருதுகளுந் தான்பறித்து
தீரனவன் வன்னியனும் திறமாகவே நிறுத்தி
வீரியங்கள் பேசிமிக உடனே ஆர்ப்பரித்து
பட்டத்து யானைமேல் பாங்கான அவுதாவை
வேண்டிய ஆபரணம் விதமுடனே தான்பூட்டி
கொம்புக் கத்தியுடனே குறுநெத்தி லட்சுமியும்
வீச்சல்லி கட்டி விதமானப் போதவையும்
நாலுகால் தண்டை நவமணி யாபரணம்
வேண்டு வரிசை விதமுடனே தான்பூட்டி
ஏறினன் யானையின்மேல் எல்லையற்ற சேனைமுன்னே.
தேவர்க ளெல்லோருந் திடுக்கிட்டுப் பார்த்திருக்க
பஞ்சவர்ணப் பாவாடை கொஞ்சி மிகவெறிய
கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
கொற்றக் கொடைபிடிக்க கொடிதளஞ் சூழ்ந்துவர
சங்கீத மேளம் சமுத்திரம்போ லேமுழங்க

வெற்றியுடன் வன்னி திரும்பியது

பேரிகை டம்மாரம் பிறகே முழங்கிவர
நடந்தானே வன்னியனும் நல்லமுத்து மாலைசிந்த
சேதுக் கரைவாழுந் தீரனையும் வந்துகண்டான்
வந்துகண்ட வன்னியனை வாரி யெடுத்துமெள்ள
ஏந்தி யெடுத்து இருகண்ணேடே தானணைத்து
திட்டிக் கிடாய்சுற்றித் தீரன் வன்னியற்கு
பள்ளியறை மாளிகையில் பாங்காகக் கூட்டிவந்து
வென்னீரை விட்டு விருதர்கள் பட்டாவை
அப்போது வன்னியனும் அம்மான் முகம்பார்த்து

11—874

அம்மானுக்கு வன்னி சொன்ன மதி

கட்டின கச்சை அவிழ்க்குமுன்னே என்சொல்லுருன்
"என்வார்த்தை தன்னை யினிகேளும் மன்னவனே
படைத்தலைவர் தன்னையும் பாங்காக நம்பாதே
ஆனை குதிரை அடங்கலும் நம்பாதே
உற்ருர் உறமுறையார் ஒன்றும் நீநம்பாதே
தெய்வத்தை நம்பாதே தீர்க்கமாய் சொல்லுகிறேன்
மன்னன்புலி ராமனுக்கு வாகாக ஓலைதனை
கண்டு வணங்கக் காகிதமும் தானெழுதும்
அவன்தமையன் வைத்தியனுர் அவர்மேல் ஆணையிட்டு
நம்பிக்கை ஓலை நமக்குவர வேணுமென்ருன்
கோடி திரவியங்கள் கொண்டுபோய் தான்கொடுத்து
கண்டு வணங்கி கலங்காமல் தானிருங்கள்"
என்றுசொல்லி வன்னியனும் இதமுடனே தானுரைத்து
மெய்கலக்க மாக வருகுதென்ருன் வன்னியனும்
கட்டின கச்சை அவிழானே வன்னியனும்
மெத்தையிலே சாய்ந்தான் மெய்க்கலக்க மாகத்தோள்
எமனும் வந்து எதிர்க்க மாட்டாமல்
கிட்டவரப் பயந்து கிடிகலங்கி போய்விடுமாம்.

வன்னியன் இறந்தது

தீரனவன் வன்னியவன் சிவலோகந் தான்சேர்ந்தான்.
அப்போது சேதுபதி அடித்துமிக விழுந்தழுது
நின்று மயங்கி நெடுமூச்சு தானெரிந்து

சடைக்கன் புலம்பல்

"என்மருகா வன்னியனே என்னைக் கெடுத்தாயே
இந்திரசித்து என்றிருந்தேன் என்மருகா உன்னை
காட்டிக் கொடுத்து கடக்கப்போய் நின்ருயோ
நாளைப் படைப்போரில் நலமுடனுர் ஆர்ப்பரிப்பார்
நாளைப் படைப்போரில் நீசாக கோடிகள் தான்
நேற்றுப் படைப்போரில் நீசாய்த்த கோடிகள் தான்
வான்பரியின் மேலேறி மண்டிப் பொருகையாலே
படைத்தலைவர் கண்ணுக்கு பாங்காய் பலித்ததல்லோ

தேவர்கள் கண்ணும் திறமாய் பலித்ததுபோல்
மன்னன் புலிராமன் வஞ்சனைகள் செய்ததுபோல்
பட்டத்து யானையின்மேல் பாங்காகத் தானேறி
ஆபரண மாலையிட்டு அலங்கரித்து தான்வரையில்
இருதோளும் பூரித்து இதமுடனே நான்பார்த்து
பார்த்தகண்ணு மிப்போ(து) பாங்காய் பலித்ததுகாண்
என்னைக் கெடுத்தாயே என்மருகா வன்னியனே''
முகத்தி லறைந்தழுது மூச்செறிந்தான் சடைக்கன்.

தேவி புலம்பல்

சடைக்கனிட தேவி தார்குழலாள் வந்துநின்று
மருகன் சவத்தை வாரி யெரிக்கலுற்ருள்
கலக்கட்டும் மோதிரங்கள் கதற அறையலுற்ருள்
முத்துமணியின் யதுவின் மூடிப் புரண்டழுதாள்
''என்மருகா வன்னியனே என்னை எடுத்தாயே
சேதுகரை வாழுந் தீரன்தன்னை என்றிருந்தோம்
வான்பரியின் மேலேறி வரும்போது பார்த்திருந்து
என்மகளும் நானும் இருதோளும் பூரித்து
முகத்தி லறைந்தழுது மூச்செறிந்து தானடங்காள்
சடைக்கனிட தேவி தார்குழலாள் வந்துநின்று
திட்டிக்கிடா யாலத்தி திரமாய் எடுப்போமோ
என்மகளோ உன்னையின்னம் எதிர்பார்க்க பூமியிலே
பூமிதனி லிருக்க பொறுக்குமோ என்மருகா
நாளைப் படைப்போரில் நல்ல சமர்க்களத்தில்
யார்போய் பொருவார்கள் அதிவீர ராமருடனே
சீனிச் சரப்பளியும் சிருங்காரமுத்து தாவடமும்
மார்பில் பிரடகைய மாரிபோ லேமுழங்க
வீதிவரக் காண்பேனே வேந்தனே யென்மருகா
என்மருகா வன்னியனே யிந்தவிதி வந்ததென்ன''
என்றுசொல்லி மறவருமே ஏங்கி யழுகலுற்ருர்
படைத்தலைவ ரெல்லோரும் பாங்காகத் தாமலறி
எல்லோரை யுமழைத்தான் எதிரில்லா சேதுபதி

அவன் தேவி தீப் பாய்ந்தது

வன்னியிட தேவி மனங்கலங்கி கிலேசமுற்று
கீராடிக் குழல்முடித்து நீலவர்ணப் பட்டுடுத்தி

கொட்டு முழக்குடனே குதித்தாளே அக்கினியில்
துக்கந் தெளிந்தனர்காண் தோருத வரசர்கட்கு
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்
மற்றுநாள் கசைஷமன்னன் புலிரா மய்யனும்
கொலுவிருக் கையில் கொக்கரித்து தூதுவர்கள்
ஓடிவந்து ராசருடன் ஒதுங்கியே வாய்புதைத்து
வன்னி யிறந்தானென்று மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லுவராம்
குலுங்க நகைத்து கொய்யஉடன் தான்பார்த்து
வன்னியு மாண்டானென் மன்னவரே கேட்டீரோ
என்றுசொல்லி ராமய்யனும் இருபுயமும் தான்குலுங்க
நகைத்து இருக்கையில் நன்ருக வேதூதன்
சடைக்கன் மிகயெண்ணி தாங்குதறி யில்லையென்று

அடைக்கல ஓலை

மன்னன்புலி ராமய்யற்கு வாகாக ஓலைதனை
தமையன் வயித்தி யினுர்மேல் ஆணையிட்டு
நம்பிக்கை யாக நான்வருவே னென்றுசொல்லி
ஓலைதனை யெழுதி ஓடவிட்டான் தூதுவனை
ஓட்டமா யோடி எற்றபோறங் காங் தெனவே
கோலா கலராமன் கொலுவி லிருக்கையிலே
ஓலைதனைக் கொடுத்து ஒதுங்கிநின்றுன் தூதுவனும்.
வாசித்துப் பார்த்து மன்னன்புலி ராமய்யனும்
போற்றிப் புறமும் பொன்னுறுக்கி விட்டாற்போல்
வந்ததொரு தூதுவர்க்கு வரிசை மிகக்கொடுத்து
ராமய்யன் தன்னிருபம் நன்ருகவே யெழுதி
ஓட்டரிடம் கொடுத்து உற்ற தானுபதியும்
இருபேரை யுமனுப்பி ஏகினர் காணம்மானை.
வாள்கோட்டை ராயன் மதச்சடைக்கன் வந்துகண்டு
வந்த தானுபதியை வரிசையுடனே அழைத்து
நிருபந் தனையெடுத்து நீட்டினுன் தூதுவனும்
வாசித்து கண்ணிலொத்தி வாகாகவே சடைக்கன்
இந்த உறுதி யெந்தனுக்குப் போதுமென்று

அடைக்கலம் அடையச் சொல்லல்

வெள்ளியுடன் பொற்பூவும் விதமுடனே தட்டில்வைத்து
ஆபரணமெல்லாம் அன்புடனே தானணிந்து

வேண்டும் வரிசையெல்லாம் விதமுடனே தானெடுத்து
இராமனுத சுவாமி நல்லதுணை யென்றுசொல்லி
ஏறினுன் தண்டிகைமேல் எல்லையற்ற சேனைமுன்னே
தானு பதிக்கு தனித்துமொரு தண்டிகைமேல்
ஏறவே சோளி ஏகி யிருபேரும்
பாளையக் காரர் பலபேருஞ் சூழ்ந்துவர
குப்பைக் குழல்காரர் கொடிமன்னன் சூழ்ந்துவர
ஆறுஅகப்படி வல்லயங்கள் அருகே நிறைந்துவர
பஞ்சவர்ணப் பாவாடை கொஞ்சி மிகவெறிய
கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
சங்கீத மேளஞ் சமுத்திரம் போல்முழங்க
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே தொனிமுழங்க
கோலா கலராமன் கொலுவிலே வந்திருந்து
தண்டிகை விட்டிறங்கி தான்வந்து சேதுபதி
வேண்டும் வரிசை விதமுடனே முன்னேவைத்து
பூவைக் குவித்து புதுமையுடன் தெண்டனிட்டு
அப்போது ராமய்யனும் ஆர்ப்பரித்துக் கோபமதாய்
தலைப்பாகை தான்கழற்றி தட்டிக் குடுமிதனை
'கட்டின தேங்காயை கடுகளட டாசடைக்கா'
என்றுபுலி ராமய்யனும் இவ்வசனந் தானுரைத்தான்
தெண்டனிட்டு சேதுபதி திண்ணமுடன் ஏதுரைப்பான்.
"உந்த னிடத்தில் உருகியே வந்தேனென்று
இந்த வசனம் எடுத்துரைத்தாய் மன்னவனே
என்மருகன் வன்னி இருந்தானே யாமாகில்
தேவசபை யைகட்டி சிதற வடிப்பானே"
என்று சடைக்கன் யிவ்வசனந் தானுரைக்க
அப்போது ராமய்யனும் ஆர்ப்பரித்து கோபமீறி
"உந்தன் அடைக்கலம்போல் ஒருக்காலு மில்லையென்று
எந்தன் அடியிணையை ஏற்றிப் பணியாமல்
இந்த மறவனுக்கு யிடும்பை தன்நகைத்து
தீரன் சடைக்கனைத்தான் திறமாகக் கட்டு"மென்றுன்

சிறைசெய்து செல்லல்

கட்டுமென்ற போதே காவலர்கள் தான்கூடி
மாறுகட்டாய்க் கட்டி மன்னன் சடைக்கனைத்தான்

குஞ்சரத்தின் மேலேற்றி கோலா கலராமன்
கூடாரந் தான்பிடிங்கி கொக்கரித்து ஏதுரைப்பான்.
மறவன் சடைக்கன் வந்தானே மனமகிழ்ந்து

ஊர் திரும்புதல்

பாளையக் காரர் பலபேர் முன்னடக்க
வெற்றிக்குள்ளச் சுட்டு விருதுகளுந் தான்கூடி
பூமி யதிர புகழ்கதிரோன் தான்மறைய
சங்கீத மேளம் சமுத்திரம்போ லேமுழங்க
வீராணம் நாகசின்னம் வெங்கலக்கொம் பூதிவர
பேரிகை டம்மாரம் பிறகே தொனிமுழங்க
நடந்துவந்தான் ராமய்யனும் நாகலோ கமதிர
மானு மதுரையிலே வந்தடித்தான் கூடாரம்
கூடாரந் தானடித்தான் கொடியபுலி ராமய்யனும்
சடைக்கன் தளமென்று தலங்கா வலரையெல்லாம்
பதன பதனமென்று பறையறைந்தா ரம்மானை
அந்தநாள் சென்று அலைகதிரோன் போய்மறைந்தான்.
மற்றுநாள் சென்று மன்னன்புலி ராமய்யனும்
தேவர்கள் பூசைபண்ணும் திருப்பூ வணத்தில்வந்தான்
திருப்பூ வணங்கடந்து தீரன்புலி ராமய்யனும்
கூடலத னைநோக்கி கொற்றபுலி ராமய்யனும்
பூமி யதிர புகழ்கதிரோன் தானதிர

திருமலை முன்னுல்

கச்சித்திரும லேந்திரனுர் கண்காற்றின் மேலிருந்து
படைகளைக்கொண்டு வந்தேனென்று தன்கையை
[ஏந்தலுற்றுர்.
இராமய்ய னைக்கண்டு நலமாகத் தான்மகிழ்ந்து
வாருமென்று சொல்லிபின் மறவனைப்பார்த்
[தேதுரைப்பார்
"ஏண்டா சடைக்கா மறவனு முண்டோ
என்னை வணங்காமல் என்பாதம் காணுமல்"
என்றுசொல்லுங் கச்சித் திருக்க னதுசொல்வான்
"ஆண்டவனேயிப்போ அடியேன்சொல் விண்ணப்பங்
[கேள்

என்மருகன் வன்னி யிருந்தானே யாமாகில்
தேவரீர் பாதம் தெரிசிக்க மாட்டேனுன் "
என்றுசொல்லி சேதுபதி திறமுடனே தானுரைக்க
முத்துவீரப் பன்துணைவன் கச்சித்திரும லேந்திரற்கு
கோப மிகுந்து கொடிய சடைக்கனுந்தான்.

சிறைக்கூடம்

" ஆரைக்கோட் டைதன்னில் அடைத்து விலங்குதைத்து
கரையில்லாப் பேரை காவல்வையு "மென்றுரைத்தார்.
மகராஜன் சொல்கேட்டு வாகான ராமய்யனும்
அந்தப் படியே அடைத்து விலங்குதைத்து
காவலோரை அழைத்து காருமென்று வைத்தனராம்.

இராமய்யனுக்கு பரிசு வழங்கல்

அப்போது ராமய்யற்கு ஆனதிரும லேந்திரனும்
மெய்ப்பாக் கலைதானும் விதமாய்க் கொடுக்கவென்று
ஆபரணம் மாலை ஆனபீ தாம்பரமும்
முத்துக் கடுக்கன் முன்கைவளை மோதிரமும்
வயிர பதக்கங்கள் வாய்த்த சரப்பளியும்
பூட்டி யலங்கரித்து பொம்மண்ணன் ராமய்யனை
வாகனத்தின் மேல் ஏற்றி

பவனி வரல்

வானத்தின் மேலே வாகாய்ப் பவனிவந்தான்
பவனி வரும்போது பாங்கான நாதசரம்
சங்கீத ராகம் தவில்முரசு தான்முழங்க
எக்காளம் ஊத அடிமுரசு தான்முழங்க
பேரிகை மத்தளமும் பேசுங் கிடிபிடியும்
மேளத் தொனிமுழங்க வெண்சாமரம் வீசிவர
கட்டியக் காரர் கனவிருது கூறிவர
வரும்பவனி கண்டு மடவார்குழ லெல்லாரும்
ஆலத்தி யேந்தி அருகே நிறைந்துவர
தாளத் திருவிளக்கும் சமயத்தில் நின்றிலங்க
கோலா கலராமன் கொலுவீதி தான்நடக்க
வரும்போது பட்டணத்து வகையர்கள் எல்லோரும்

கண்டு மிகவே காதல் மிகப்பெருகி
மன்மதன்கா ணென்பாரும் விசயன்கா ணென்பாரும்
சொல்லுக்கரிச் சந்திரன்காண் துரைராச னென்பாரும்
மல்லுக் கரிய மகராஜ னென்பாரும்
என்று மடவார்கள் ஏற்றகலை கைசோர
நிற்கிறதைக் கண்டு நீதியுள்ள ராமய்யனும்
கண்டு சிரித்து கடுக பவனிவந்தான்.
விண்டுபுகழ் ராமய்யனும் வேழமதை விட்டிறங்கி
வருமதுரை கண்டு வாகாய்த் திருமலேந்திரரும்
சமூகந் தனில்நிறுத்தி சந்தோஷ மாயிருந்தான்.

சடைக்கன் மனக்கவலை

இருக்குந் தருவாயில் ஏற்ற சடைக்கனுக்கு
மனக்கவலை யாகியதை மன்னன் மிகஅறிந்து
சடைக்கனிட இக்கட்டுதான் தவிர்க்க வேணுமென்று

தெய்வக் காட்சி

அப்போது மாயன் அன்னேரம் வந்துநின்று
காட்சி கொடுத்தார் கன்னன் சடைக்கனுக்கு
காலில் விலங்கு கலீரென தான்தெரித்து
போனதுவைக் கண்டு புகழ்ந்து சடைக்கனுந்தான்
மாயனுக்கு சித்தம் வந்ததுகா ணென்றிருந்தான்.
இருக்குந் தருவாயில் ஏற்றதொரு காவலர்கள்
திருமலேந் திரன்முன் திலமாக வந்துநின்று
சடைக்கனுட கால்விலங்கு தான்தெரித்த
[தென்றுரைத்தார்.
என்ற பொழுதே யிதவாய் மனமகிழ்ந்து
சடைக்கனுக்கு ராமர் தானுதவி என்றுசொல்லி
கூட்டிவரச் சொன்னார் கொடியதொரு ராமய்யன்முன்
அப்போ சடைக்கனைத்தான் அருகே வரவழைத்து
உச்சித்திரும லேந்திரனார் களிகூரத் தான்மகிழ்ந்து
சடைக்கனைப் பார்த்து தானுரைப்பார் அம்மானை.

விடுதலை

மாயன் கடாட்சம் மகிமையுண்டு உந்தனுக்கு
ஆனதினால் சடைக்கன் ஆலோசனை வேண்டாம்
எந்தனுரை கேட்டு இதவாக நீரிருங்காண்
இருமென்ற சொல்கேட்டு ஏற்ற சடைக்கனுந்தான்
வணங்கி நமஸ்கரித்து வாகாக ஏதுரைப்பான்
மாதா பிதாநீரே வாய்த்ததுணை நீரேகாண்
சுவாமி அடியேனுன் தாசன்கா ணென்றுரைத்தான்
அந்த மொழிகேட்டு ஆன திருமலையும்

ஆதரித்து வழி அனுப்பல்

சந்தோஷ மாகியவர் தன்னருகே தானழைத்து
ஆடைவெகு பூஷணமும் அன்பாகத் தான்கொடுத்து
வேந்தன் சடைக்கனுக்கு விருதுகளுந் தான்கொடுத்து
இராமனாத சுவாமி நல்ல பெருந்தீவில்
சென்றிரும்கா ணென்று தீரன் விடைகொடுத்தார்
விடைகொண்டு தான்சடைக்கன் வேகமுடன்
[கைதொழுது
சொக்கலிங்கம் மீனாட்சி துணையென்று தான்மறவன்
நின்றனுப்பிக் கொண்டு நீதியுடன் தெண்டனிட்டு
ஏறினான் தண்டிகையில் எல்லையற்ற சேனையுடன்

மீண்டும் ஆட்சி

சேனைத் தளஞ்சூழ சென்றேகி யேபோனான்
இராம னாத நல்லபெரும் பட்டணத்தில்
செங்கோல் செலுத்தி சேவடியைக் கைதொழுது
மாய னருளால் மண்டலத்தை யாண்டிருந்தான்.

வாழ்த்து

கேட்டவர்க ளெல்லோரும் கிளைகோத்தி ரம்தழைக்க
படித்தோர்க ளெல்லோர்க்கும் பாக்கியங்க ளுண்டாக

அருஞ்சொல் விளக்கம்

இராமப்பையன் அம்மானை

பக்கம் 1.

இராமப்பையன் என்ற படைத் தலைவன் சடைக்கத் தேவன் என்ற சேது மன்னன்மீது படை எடுத்து வென்ற வரலாற்றைக் கூறும் அம்மானை என்ற ஒருவகை நாட்டுப் பாடல்.

இராமன் — இராமப்பையன், இராமையன் — மதுரையில் நாயக்கர் வமிசத்தில் *1623—59* ஆண்ட திருமலை நாயக்கருடைய முதல் அமைச்சனும் தளவாயும் (படைத் தலைவன்) ஆக இருந்தவன். மதுரைக்கு அருகில் கூத்தியார் குண்டில் பிறந்து வளர்ந்தவன். அங்கொரு சிவாலயம் கட்டி உள்ளான். அதன் தூண் ஒன்றில் அவனுடைய உருவம் இருக்கிறது. நாயக்கருக்காக மைசூருடனும் சேதுபதியுடனும் போர் புரிந்தான்.

சடைக்கன் — சடைக்கத்தேவன் (*1635—1646*) தளவாய் சேதுமதி என்றும் பெயர். கூத்தன் சேதுபதியின் மகன். 'தம்பி'யினால் சதி செய்யப்பட்டு இராமப்பையனால் சிறை பிடிக்கப்பட்டான். மீண்டும் அரசு பெற்றும் தம்பியினால் கொலை புரியப்பட்டான்.

ஆலவாய் — மதுரை.

சொக்கன் — அழகன். மதுரையில் உள்ள மூலத்தான மூர்த்தியின் பெயர்.

திருமலேந்திரன் — மதுரைத் திருமலை நாயக்கன். மிகுந்த வல்லமையுள்ளவன். பல கட்டிடங்களைக் கட்டினவன். விஜயநகரத்தின் அடிமைத்தனத்தை நீக்கி தனி அரசு பெற்றவன்.

கலி — துன்பம்.

மாதவர்கள் — துறவிகள்.

காசினியோர் — நிலத்திலுள்ளோர்.

ஐங்கரன் — விநாயகன்.

கைம்மான் மழுவுடைய கண்ணுதலோன்—கையில் மானும் மழுவும் தரித்த, நெற்றிக்கண் உடைய சிவ பெருமான்.

வெண்டாமரையாள்—கலைமகள்.

தண் தாமரை மார்பன்—குளிர்ந்த தாமரை மாலை அணிந்த மார்பு உடையவன்.

வாரணம்—யானை.

தார் ஆரும்—மாலை அணிந்த.

தையல்—மங்கை.

பக்கம் 2.

சங்கை—மதிப்பு.

துங்க—தூய உயர்ந்த.

அகிரன் போஜன்—நாக அம்சத்தினனான போஜ மகாராஜன்.

திக்கடங்க—திசைகள் பணிய.

தஞ்சாவூர்க் கோட்டை—சோழரால் கட்டப்பட்டு பின்னர் நாயக்கர்களால் பலப்படுத்தப்பட்ட தஞ்சைக் கோட்டை.

பிரவலம்—பிரமாதம்.

பக்கம் 3.

செஞ்சி ராயன்—செஞ்சிக்கோட்டையில் இருந்த ராயன்.

ஒட்டியர்—ஒரிசா நாட்டார்.

சிங்களியர்—இலங்கைத் தீவினர்.

முனைசமர்—போர்முனை.

குஞ்சரம்—யானை.

ஆங்காரியம்—ஆகும் காரியம்.

பக்கம் 4.

ஈழம்—இலங்கை. யாழ்ப்பாணம்—அதில் வடக்கில் உள்ள தமிழர் தலைநகர்.

கோழை—பயங்காளி.

பக்கம் 5,

அடைக்காய்—பாக்கு.

தோருத—தோல்வி அடையாத.

வாசகன்—பேச்சு உடையவன்.

பகுதி—நிலத்து வரி.

ஆறுசடைச் சொக்கர் — கங்கையைத் தலையில் தரித்த சொக்கநாதர்.

பக்கம் 6,

திருப்பூவணம்—மதுரைக்குக் கிழக்கே வைகைநதி மீதுள்ள ஒரு தலம்.

பாளையக்காரர்—குறுநில மன்னர். நாயக்கர் வம்சத்தைத் தாபித்த விசுவநாத நாயக்கன், தன் ராஜ்ஜியத்தை 72 பாளையங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பாளையத்திற்கும் ஒவ்வொரு பாளையக்காரரை ஏற்படுத்தினுன். அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட படையை வைத்திருக்க வேண்டும். அரசன் அழைக்கும்போது அப்படையுடன் சென்று போர் புரிய உதவி செய்யவேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு விடப்பட்ட பாளையப்பட்டில் வசூலாகும் வரிகளில் ஒரு பகுதி அரசனுக்குக் கொடுத்து மீதியை தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாடு திருமலை நாயக்கன் காலத்திலும் இருந்தது. இந்தப் பக்கத்தில் அக்காலத்திலிருந்த பாளையக்காரர்களின் பெயர்களும் அவர்களின் ஊர்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பக்கம் 8.

அலைகதிரோன்—சூரியன்.

பக்கம் 9.

வனவீரன் மதுரை—மானுமதுரை.

ஊருணி—நன்னீர்க்குட்டை.

பக்கம் 10.

பரம்பைக்குடி—பரமக்குடி.

இதில் எட்டுக்குடி முதலிய பல ஊர்ப் பெயர்கள் வருகின்றன.

பக்கம் 11.

இதிலும் பல ஊர்ப் பெயர்கள் வருகின்றன.

பக்கம் 13.

கர்த்தன்—சிவபெருமான்.

காரானை மேனியன்—கரிய யானை உடலினன்.

தையல் நல்லாள்—பார்வதி தேவியார்.

போதம்—அறிவு.

தென் கூடல்—மதுரை.

வாகாக—நன்றாக.

கண்ணுதலோன்—சிவபெருமான்.

மாற்றலர்கள்—எதிரிகள்.

திறை—கப்பம்.

பக்கம் 14.

வண்ட—கெட்ட.

பக்கம் 15.

குழல்வாய்—பீரங்கிவாய்.

வலுக்காரன்—பலமுள்ளவன்.

வடுகர்—தெலுங்கர்.

தஞ்சம்—அடைக்கலம்.

பக்கம் 16.

முனை வடுகர்—போர்புரியும் வடுகர்.

பக்கம் 17.

அத்தக்கடையம்—கைக்கடையம்.

பக்கம் 18.

அங்கயற்கண்—அழகிய மீன்போன்ற கண் உடைய.

செப்பம்—செவ்வையாக.

பக்கம் 19.

வேணது—வேண்டியது.

பக்கம் 20.

பதனமாய்—பத்திரமாய்.

ஆதித்தன்—சூரியன்.

பக்கம் 22.

பஞ்சவர்க்கு—பாண்டவர்களுக்கு.

பக்கம் 23.

வானரவீரன் மதுரை—மானாமதுரை.

ஏகாந்தம்—தனியாக.

கங்குல்—இரவு.

பக்கம் 26.

வெண்ணிமாலை—வெற்றிமாலை.

பக்கம் 28.

மீன்—நட்சத்திரம்.

பக்கம் 35.

குலவை இட்டு - நா அசைத்துக் கீச்சு என்று சத்தித்து

பக்கம் 36.

ஓட்டன்—ஓடிச்சென்று செய்தியைத் தெரிவிப்பவன்

பக்கம் 40.

எக்கடா—எங்கே (தெலுங்கு).

அக்கடா ஒச்சை—அங்கே வருகிறேன். (தெலுங்கு)

காடி கொடுக்கு—விதவை மகன். (தெலுங்கு)

பக்கம் 46.

முகிலருடன் பாட்சா—முகலாய அரசன்.

பக்கம் 48.

இயாதாத்து—உத்தரவு. (உருது)

பக்கம் 52.

ஏந்திழைமார்—பெண்கள்.

துங்கமுடி—உயர்ந்த முடி.

பக்கம் 58.

மல்லையர் பொந்திலியர் - ஒருவித வகுப்பினர் - போர் செய்ய வல்லவர். ஏலேலம் - வேலை செய்யும்போது ஆயாசம் தீர, பல்லவியோடு பாடும் ஒருவகைப் பாட்டு—கப்பல் பாட்டில் தொடங்கி, மற்ற வேலைகளுக்கும் தொடர்ந்துவிட்டது.

பக்கம் 59.

அவதி—துன்பம்.

வெள்ளிலை—வெற்றிலை.

பக்கம் 61.

தூரியமால்—திருமால்.

பக்கம் 62

பெண்டுஞுச்சி—கப்பலின் பெயர்.

பாசை சொல்லி—வைது.

இராமர் லஷ்மணர்—பெருங்குழலின் பெயர்கள்.

மீன் வகைகள் :

வாளை, வறுக்கை, திறுக்கை, ஓழுமீன், நெய்தலை, திமிதம், உள்ளான், சுறுமீன், பிள்ளைகொல்லி, நெய்மீன் சாளை, பனைமீன், கறும்பை, மடவை, வங்கு, நேத்து, ஆனைமீன், குதிரைமீன் முதலியன இங்கே கூறப்பட்டுள்ளன.

பக்கம் 63.

எயிறைக் கடித்தான்—பல்லைக் கடித்தான்.

பறங்கியர்—வகைகள் - சிங்களம், கொழும்பு, மன்ஞர், கக்ஷத்தீவு, கொச்சி, இலங்கை, துலுக்காணம், சோங்கு.

பக்கம் 64.

தாஞபதி—படைத்தலைவன்.

பக்கம் 65.

சம்பாரம்—சரக்கு.

நாடுகலக்கி—கப்பலின் பெயர்.

பக்கம் 66.

கிடாய் வெட்டி—சாந்தி கழிக்க ஆடு வெட்டுதல்.

பக்கம் 67.

விதனம்—செய்தி.

பக்கம் 73.

குமுறுதல்—கர்ச்சித்தல்.

பக்கம் 75.

தெத்து—திண்ணை ; திடல்.
சோங்கு—பாய்மரம்.
வாத—காற்று.

பக்கம் 76.

மன்னுப்பு—மன்னிப்பு.
பைய—மெல்ல.

பக்கம் 77.

உலம்பல்—புலம்பல்.

பக்கம் 78.

கலனை—ஜீனி.

பக்கம் 81.

அவுதா—யானை அம்பாரி.

பக்கம் 87.

விலங்கு தைத்து—விலங்கிட்டு.
பொம்மணன்—பிராமணன்.

பக்கம் 88.

தெரித்து—அறுந்து சிதறி.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பிழை	திருத்தம்
2	புத்திரன் காண	புத்திரன் காண்
15	யிளிக்கேளு	யினிக்கேளு
19	தம்பிரை	தம்பியரை
29	மிகவெறிக்கக் (மூலத்திலுள்ளது)	மிகவெறிக்க
41	போர்முழு து	பேர் முழுது
49	இதுவே	இதுவோ
53	செங்கதிரேரன்	செங்கதிரோன்
61	ஆனைசொல்ல	ஆணைசொல்ல
67	மறுமாரும்	மறுமாவும்
69	கழுதாய்	கழுகாய்
70	படைபெல்லாம்	படையெல்லாம்
71	வருது	விருது
76	அமமனுக்கும்	அம்மனுக்கும்
79	இடதுதோல்	இடதுதோள்
79	ஆனை திாளில்	ஆனை திரளில்
81	எறிஞன்	ஏறிஞன்
88	சிததம்	சித்தம

அகரவரிசைப் பொருளடக்கம்.

				பக்கம்.
அஞ்சுகோட்டை	...	...	...	10
அடைக்கல ஓலை எழுதினது	...	...	...	84
அடைக்கலம் அடைந்தது	...	...	...	84
அடைக்காய் வெற்றிலை	...	...	...	5, 42, 61
அணை கட்டல்	...	...	...	62
அணைப் போர்	...	...	...	62
அதிரி சாயபு	...	...	...	33
அத்திபுத்திக் கோட்டை	...	...	...	42, 43
அப்பாச்சி கவுண்டன்	...	...	...	31
அம்மைய நாயக்கன்	...	...	...	7
அரியாணிபுரக் கோட்டை	...	...	...	29
,, போர்	...	...	...	34
,, முற்றுகை	...	...	...	42
அரியலூரார்	...	...	...	32
,, மழவராயன்	...	...	...	7
அருணுத்திரி	...	...	...	4, 10, 16, 24
ஆகிரன் போசன்	...	...	...	13
ஆசிறுபேய்	...	...	...	33
ஆண்டுகொண்டான் வன்னி	...	...	...	7
ஆய்க்குடிக் கொண்டையன்		...	...	31
ஆனைகுத்தி	...	...	...	51
இராமப்பையன் வரலாறு-தொடக்கம்		...	...	2
,, நாய்க்கரிடம் பேச்சு		...	...	2, 3, 14
,, போருக்குப் புறப்பாடு		...	...	8, 20
,, கொலுவும் உலாவும்		...	...	6, 18, 21, 27
,, போர் புரிதல்		...	...	34
,, வடக்கு செல்லல்		...	...	48
,, மீண்டும் போருக்குச் செல்லல்			...	53
,, அணை கட்டினது		...	—	57
,, வெற்றி	...	...	...	81
,, ஊர் திரும்பினது		...	...	86
,, பவனி	...	...	...	87
இராமாயண மேற்கோள்கள்		...	...	4, 17, 62
இராமேசுவரத் தீவு	...	...	...	45

				பக்கம்.
இராயர் ஓலை	...	...	...	46
,, பரிசுகள்	...	...	...	51
,, போர்	...	...	...	50
இருவப்ப நாயக்கன்	...	...	...	31
இலப்பையூர் காமாட்சி	...	...	...	31, 32
இலிங்கம நாய்க்கன்	...	...	...	31
இளையான் குடிக் கோட்டை	...	...	...	29
இளையான் நாயக்கன்	...	...	...	7
இறுதி வாழ்த்து	...	...	...	69
ஈசனுகான்	..	...	...	33
ஈரோடு கெட்டி	...	...	...	7
ஈரோடு கொங்குமன்னர்	...	...	...	32
ஈரோ்டு கொடிமன்னர்	—	...	...	12
ஈழத்து ராஜாக்கள்	...	...	...	11
ஈழம் யாழ்ப்பாணம்	...	...	...	4
உச்சிமியா	...	...	...	33
ஊட்டத்தூர்	...	...	...	51
உவமைகள் : வேங்கை கண்ட மான்		...	...	8
,, எண்ணெய்க் குடத்தை எறும்பு சூழுதல்.				21
,, தலைகெட்ட நூலதுபோல்			...	39
,, தேக்கிலையில் நீரதுபோல்			...	40
,, புலியை நரி பாய்ந்துபோமோ			...	44
ஊற்றுமலையான்	...	...	...	32
எட்டப்ப நாயக்கன்	...	...	...	7, 31, 33
எட்டுகுடி இருவாட்சி	...	...	...	10
எர்ரப்ப நாயக்கன்	...	...	...	33
ஏழுமடையான்	...	...	...	7
,, ஏறிச்சின்னுன்		...	...	34
ஏழாயிரம் பண்ணை	...	...	...	31
ஒட்டியர், மராட்டியர்	...	...	...	3, 4
ஓட்டன் தூது	...	...	...	9
,, செல்லல்	...	...	...	38
கச்சைகட்டி நாயக்கன்	—	...	...	32
கடவுள் வாழ்த்து	...	...	...	1, 13
கட்டபொம்ம நாயக்கன்	...	...	...	7, 31, 33
கணக்கதிகாரிக் கவுண்டன்	...	...	...	31
கணக்கதி களத்துவண்டார்	...	...	...	34
கணவாய்	...	...	...	48

பக்கம்.

கண்டி ராஜா 11
கப்பற் போர் 65
கரட்டுமலை நாயக்கன் 32
கலங்காத கவுண்டன் 7
கல் சுமந்தது மன்னர் 58
,, வேசிகள் 59
,, பரதேசிகள் 61
கழுகுபடையான் 31
களவண்டார் 8
கன்னிவாடி நாயக்கன் 31
காங்கேய கதித்தமுனைக் கவுண்டன் 34
காங்கேய நாடன் 32
காங்கேய மண்ணாடி 12
காடந்தகுடி 29
காதுறு சாயபு 33
காமய நாயக்கன் 33
காமாட்சி நாயக்கன் 32
காவனூர் 29
கிறுங்காதிடி கோட்டை 8, 23
கீழ்முகத்து தும்பிச்சி 31
குடுமியில் தேங்காய் கட்டல் 38
குண்டையன் கோட்டை 11
குதிரைப் பெயர்கள் : மாயோகி 18
நாடுகலக்கி 78, 28, 45
பெண்டுநாச்சி ... 45
குத்தி 12
குமாரன் அழகன் 26
,, பிடிபடல் 55
,, தண்டனை 56
குறிக்கொண்டப்ப நாயக்கன் 7
குற்றால தேவன் 31
குன்னத்தூர் ரெட்டி 32, 34
கூடாரம் 8, 21, 52
கூளப்ப நாயக்கன் 7
கொங்கு 15
கொட்டத்து ரெட்டி 7
கொண்டையன் கோட்டை 26
கொண்டப்பையன் 6

	பக்கம்.
கொப்ப நாயக்கன்	7
கொலுவு இருக்கை	18
கொழும்பு ராஜா	32
கோடங்கி ரெட்டி	32
கோடப்ப நாயக்கன்	31
கோதை மறுவாடி	33
கோலகொண்டராயன்	11, 34
கோவிலடிக் கோட்டை	14
சடைக்கத் தேவன் வரலாறு	1
அழைப்பு	26
சேனை வகுப்பு	35
வெற்றிப் பேச்சு	37
காயம் அடைதல்	44
வன்னி நோய்கண்டு தொழுதல், யாகம், உத்தரவு ...	75, 77
புலம்பல்	82
அடைக்கல ஓலை	84
அடைக்கலம் அடைந்தது	85
சிறைவாசம்	85
சிறை மீட்சி	86
அரசு	87
சத்திர வீரய்யன்	6
சாந்தி கழித்தல்	42
சிங்கமலர்த்தா பிள்ளை	33
சிங்கம் சிலத்தான்	7
சிங்களியர்	3
சிலுப்பெட்டி நாயக்கன்	33
சிறைக்கூடம்	85
சின்னணைஞ்சாத் தேவன்	31
சின்ன ராவுத்தர் பாளையம்	33
சீரங்கம்	54
சுரணுதாயத்த ராவுத்தர்	33
சூரப்பையன்	16, 24
செஞ்சிக்கோட்டை	3, 4
செல்லபொட்டி நாயக்கன்	32
சேது அணை கட்டல்	57
சேதுக்கரை	4, 15
சேனை வகுப்பு	35
சேஷாத்திரி	4

பக்கம்.

சொக்கலிங்க நாயக்கன் 32
சோழவந்தான் 52
தஞ்சாவூர்க் கோட்டை 2, 15
தளவாய் நாயக்கன் 34
திருக்கோயில் வணக்கம் 18
திருச்சிறுப்பள்ளி 52
திருநெல்வேலி 32
திருப்பூவணம் 8
திருமலை நாயக்கன் வரலாறு 1
இராமன் பேச்சு ... 2
மறுத்தது ... 3
போருக்கு உத்தரவு ... 5
பேச்சுக்கள் 15
எச்சரிக்கை 17
ஓலை அனுப்பியது 46
இராமனைக் காணல் 48
வடக்கே செல்ல உத்தரவு 49
பரிசு தர உத்தரவு, சேது நாடு செல்ல ...
உத்தரவிடல் ... 51
சேதுபதி அடைக்கலம், சிறையிடல், ...
பரிசு வழங்கல் ... 85, 87
சேதுபதியை விடுதலை செய்தல் 89
திருமலைப்பூச்சி 7, 31
திருவரங்கோடு 12
தீச்சகுனங்கள் 79
துலுக்காணம் (தலசோங்கு ஆறுமா) 11
துப்பாக்கி 4
தும்பிச்சி நாயக்கன் 7
தெய்வக் காட்சி 88
தென்காஞ்சி மூக்கன் 7, 31
தென்மலை வன்னியன் 34
தென்னம நாடு 32
தேக்கமலை 52
தேவி தீப்பாய்ந்தது 83
தொட்டப்ப நாயக்கன் 7, 31
தொட்டியர் கம்பளத்தார் 16
தோகைமலை 52
தோவூர் 2
நத்தத்து லிங்கையன் 7, 34

	பக்கம்.
நல்லசிறு பொம்மண்ணன்	31
நல்லம நாயக்கன்	7, 32
நாகம நாயக்கன்	6, 33
நாகமன்	32
நாஞ்சிநாட்டு துரை	32
நாசிநாடு	12
நாடுகலக்கி (குதிரை)	28 45, 78
படேகான்கிலுசு	33
பட்டத்து நாயக்கன்	7 32
பண்டாரம் (இராமநாத சுவாமி)	10
பரம்பக்குடி	10
பரிசுகள் [வழங்கல்	3, 16, 42, 87
பல நாட்டுப் பறங்கிகள்	11, 63, 64, 47
பள்ளியில் சின்னய்யன்	31
பாம்பன் துறை	43, 77
பாரத மேற்கோள்கள்	17
பாவலி மூக்கை	7
பாளையக்காரர் வரிசை	31, 32
பிளவை காணல்	77
பிள்ளைப்பாளையம்	52
புலம்பல் (சடக்கனும் தேவியும்)	82
புதுக்குடி	29
பூச்சி நாய்க்கன்	31, 33
பெண்டு நாச்சி	45
பெண் வீரம்	56
பெத்தண நாயக்கன்	31
பெருங்கோட்டை	23
பொம்ம நாயக்கன்	31
போகலூர்க் கோட்டை	29, 39
போர்கள் : முதல்	30
,, இரண்டாம்	34
,, மூன்ரும்	35
,, போகலூர்	39
,, அரியாசை	42, 43
,, வடநாடு	50
,, அணைப்போர்	62
,, பறங்கியர் போர்	65
,, கப்பற் போர்	66

	பக்கம்.
கடும்போர்	68
பாம்பன் போர்	77
வன்னிப் போர்	79
மகமதுகான்	33
மணப்பாறை	52
மணலூர் நாயக்கன்	32
மண்டூறு பாப்பையன்	6, 30
மதுரை நகர் (தென் கூடல்)	2, 5, 14, 54
மத்தன் சிறுகுடி (மற்றஞ் சிறுகுடி)	8, 42, 53, 54
மருதப்பத் தேவன்	32
மலையாளம்	12, 15
மலையாள ராஜா	32
மறுநூற்று நாயக்கன்	32
மாதவ ராஜா	6
மாம்பூண்டி லக்கையன்	7
மாவலிவாணன்	23
மானுமதுரை	9, 23
மீண்ட சேதுபதி	53
மீரு சாயவு	33
மீன் வகைகள்	62
முசேகான்	33
முத்தைய நாயக்கன்	31
முருக்குநாடு மூவரய்யன்	7, 31
முள்ளிப்பாடி முத்தையன்	7
மூக்கில் அணை பூசாரி	7
மூங்கில் அணை பூசாரி	32
மூவலூர் மன்னன்	31
மேல்முகத்தும்பிச்சி	7
மைசூர் கோட்டை	15
வங்காள முத்தையன்	32
வங்காளம்	15
வடுகன்	15
,, (முனை வடுகர்)	16
வட்டாணம் தொண்டி	11
வண்டியூர் கோட்டை	21
வயித்தி அய்யன்	19
வன்னி வரலாறு—உலா	27
போர் செய்தது	30

	பக்கம்.
மற்றும் போர்கள்	30 முதல் 40 வரை
அணைப்போர்	62
வன்னி வெற்றி	41, 66
கடும்போர்	68
வன்னி போர்	72
வன்னிக்கு நோய்	75
பாம்பன் போர்	77
நோயுடன் போர்	78
வெற்றி	81
அடைக்கலம் புகச்சொன்னது	84
இறந்தது	82
தேவி தீப்பாய்ந்தது	83
வாத்தியங்கள் வகை	8
வாலசமுத்திர மன்னன்	32
வாலப்ப நாயக்கன்	32
வாலிகொண்டபுரம்	51
வாள்கோட்டை ராயன்	9, 25
வாய்பூசுகான்	33
வாவுகான்	33
விசுவப்ப நாயக்கன்	32
விசையாபுரம்—வேலூர்	48
விருப்பாச்சி நாயக்கன்	31
வீசுங்க நாயக்கன்	32
வீரமலே நாயக்கன்	31
வெங்கம நாயக்கன்	32
வெங்களூர்	49, 50
வென்னுய்க்கன்	31
வேலப்ப நாயக்கன்	32
வைகை ஆறு	5
வைசூரி	75
,, கண்டது	76

திருத்தப் பாடங்கள்

ஏட்டுப் பிரதிகளில் அளவற்ற பிழைகள் இருந்தன. கூடியமட்டில் திருத்தியமைத்தும் பிழைகள் புகுந்து விட்டன. சந்திப் பிழைகள் அளவற்றன. யகரம் வேண்டாவிடங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவைகளை மூலத்தில் திருத்த முடியவில்லை. இங்கே திருத்தப் பாடமாக எழுதப்படுகின்றன, மேலும் சில சொற்கள் உருவம் மாறியிருக்கின்றன. தெளிவுபடாத இடங்களில் உள்ளபடியே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. படிப்பவர்கள் ஊகித்துத் திருத்திக்கொள்ளலாம்.

தெரியாத சொற்கள்

3. ஆகரூபமுக
6. இராவாழி
9. ஆகமது பாரிசர்
11. துலக்காணம் தல சோங்கு குழக்காறரத்தனையும்
12. நனம்பாலே ககெனவே கதித்தமிசனை
23. மாலைபஞ்சுக்கு
25. ஆமைத்திரங்கள் வேமென்று
26. ராவுத்தன் நரைபடை
28. அறுமறுக்க கொடேரி குளந்து
19. கடுக்க முத்தரா சின்னயாளியவுக்கு
30. சுடரா குவைக்காரா
31. ஏழுமடையிலி வைப்பன் வென்னாயக்கன்
49. ஆயினையான் வீரதிவக்கும்
54. போருமை எசவழி
59. பக்க சமூதாடுமெங்கே கவிக்கத்து கத்தி
64. சோங்கு மருமாவும் சொகுடனே
68. தெத்திலே திறமாக கவிலனவே சேர்வதுக்குகவே தானகளைத்தார்
73. கொடியாடவை எல்லாம்
74. மறகர் வைதானம் மற்றேபனேனென்றால்
83. யதுவின்மூடி பிரடகைய
85. ஏறவே சோளி ஏகி
86. நாகலோக மரதி கண்காற்றின் மேலிருந்து

திருத்தம்

(1) மொழிக்கும் சீருக்கும் முதலில் யி, யு, யெ, யொ வரும் சொற்களில் எல்லாம் இ, உ, எ, ஒ என்று படிக்க வேண்டும்.

(2) னாயக்கன் என்ற இடமெல்லாம் நாயக்கன் என்று படிக்கவேண்டும்,

சில மேற்கோள் குறிப்புகள்

1. இராமநாத பண்டாரம்.

இவர் தளவாய்ச் சேதுபதி காத்தத் தேவர், அவர் மகன் கூத்தன் சேதுபதி இவர்கள் காலங்களில் இராமேசுவரம் கோயில் திருப்பணி நடத்தியவர். அத் திருப்பணி *1598—1608*-ல் முற்றுப்பெற்றதென்று அடியிற் கண்ட சாசனப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. அதில் காணும் வீர பூபதி-வீரப்ப நாயக்கர் (*1609—1623*) ஆவர். இந்த பண்டாரம் சடைக்கத் தேவனுக்கு புத்திமதி கூறினவராக இருக்கலாம்.

சேல்கண்ட வாரி இலங்கேசன் வெம்பழி தீர முன்னுள்
மால்கண்ட கோயில் இராமீசர் ஆடல்செய் மண்டபத்தை
நூல்கண்ட நற்சகம் ஆயிரத் தோடைந்து நூற்றிருபான்
மேல்கண்ட நாளின் முனிராம நாதன் விதித்தனனே.

திருமால் அரனுக் கபிடேகம் செய்யச் சிலையதனுல்
வருமாறு கண்டவண் கோடிப் புனற்கண் மகாலயத்தைத்
தருமா யிரத்தைந்து நூற்றுமுப்பான் செல் சகவருடத்
தருமா தவஞ்செய் முனிராம நாதன் அமைத்தனனே.

பற்றுச் சகனிற் பதினைந்து நூற்றிருபான் மருவ
நற்றும் புவியினையாள் வீரபூபதி நாளிற் றெண்டர்
குற்றங் கடிந்தவர் சீராம நாயகர் கோயிலன்பான்
முற்றும் தவங்கள் புரிராம நாதன் முடித்தனனே.

—(பெருந்தொகை 1915—17)

2. தளவாய் இராமப்பய்யன்.

இவனுடைய வீரச் செயல்கள் திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணி மாலை செ. 71-ல் அடியிற்கண்டபடி கூறப்பட்டுள்ளன.

திரமேவு விசுவநாதத் திரும லேந்திரன்
　　சித்த மகிழ் இராமப்பய்யன்
செங்கோட்டு வேலருடன் உமைபாகரைத் தொழுது
　　திக்கு விஜயம் செய்தனன்
உரமான தென்கடல் திருவணை யடைத்தனன்
　　உலகு நாற்பது லக்கமும்
ஒருகுடைக் கீழாக வாக்கினை புரிந்தனன்
　　உடையவன் மனது வரவே.

துரமான மலையாளமும் கொள்ளை கொண்டனன்
துட்டரைக் கழுவேற்றினன்
சோரரை அடக்கினன் குருவி யழகன்தலை
துணித்தனன் பாண்டியரையும்
பொரமாற விட்டுச் சடக்கனை அடக்கினன்
பூசார்கள் தேவர் பூஜை
பொலிவுற நடாத்தினன் சந்த்ர சூரியாளவு
புகழ் நிலை நிறுத்தினனே.

(வடி.)

இச் செய்யுளில் இராமப்பய்யன் செயல்களில் அம்மானையில் வரும் வரலாறுகள் வருதல் காண்க. *1.* அணை கட்டினது *2.* கழுவேற்றினது *3.* அழகனை வதைத்தது *4.* சடக்கனை அடக்கினது முதலியன.

3. பாளையக்காரரைச் சிறையில் அடைத்தது.

இறை வரி செலுத்தத் தவறிய பாளையக்காரர்களில் சிலரை தளவாய் இராமப்பய்யன் சங்ககிரித்துருக்கத்தில் சிறையில் அடைத்தான். அவர்களில் ஒருவர் ஆனூர்ச் சர்க்கரை மன்றாடியார் என்பவர். அவர் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றி வந்தவர். சிறையிலிருக்கும்போது ஒரு புலவர் கவி பாடிப் பரிசுக்கு வந்தார். அப் பாளையக்காரர் புலவரைத் தம் மனைவியாரிடம் அனுப்பினார். அந்த அம்மை கையில் பணம் இல்லாதிருந்ததினால் தன் தாலியைப் பரிசாகக் கொடுத்தாளாம். அப்புலவர் இச் செய்தியைத் தளவாய்க்குக் கூற, ஆச்சரியமுற்ற தளவாய், அத்தனைக் கொடையாளியைச் சிறை செய்தது சரியல்லவென்று எண்ணி, இறை வரி செலுத்தக் கெடுவு கொடுத்து, அப்பாளையக்காரரை விடுதலை செய்தான். அவர் வேண்டுகோளின்படி மற்றப் பாளையக்காரர்களையும் விடுதலை செய்தான். இச் செய்தியைக் கூறும்

கொங்கினில் ராமப் பயனதி காரக் குரூரத்தினால்
கங்குலீராப் பகல் சர்வ சங்காரம்செய் காலத்திலே
சிங்கநற் சம்பந்தச் சர்க்கரை தேவி திருக்கழுத்தின்
மங்கிலி யந்தனைத் தந்தாள் தமிழ்க்கவி வாணருக்கே.

வாணன் உரைத்திட மால் ராமப் பையன் மனமகிழ்ந்து
வேணது கேளெனச் சம்பந்தச் சர்க்கரை வேளினுமிவ்
வீணரைக் காவல் விடிரென்று கூறிட விட்டிடலும்
தானுவென் நிம்முடிக் காணிக்கைச் சாசனந் தந்தனரே.

—(கொங்குமண்டல சதகத்தில் கண்ட வரலாறு)

4, பழனியாண்டவர் வழிபாடு மாற்றினது.

பழனியாண்டவர் வழிபாடு புலிப்பாணி சித்தர் பரம்பரையில் இருந்ததாம். இராமப்பையன், பழனி தரிசித்த போது வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்த பூசாரியிடம் பிரசாதம் வாங்க மறுத்து, வழிபாடு செய்யும் உரிமையை ஆதி சைவக் குருக்களிடம் தந்து வழிபாடு செய்வித்துப் பிரசாதம் பெற்றுக் கொண்டானும். இவ்வாறு மாற்றி, ஒரு செப்பேடும் தந்ததாகப் பழனித்தல வரலாறும் மதுரை ஜில்லா நூலும் கூறுகின்றன.

திருவள்ளுவர் அச்சகம், வடக்கு வீதி, தஞ்சாவூர்.